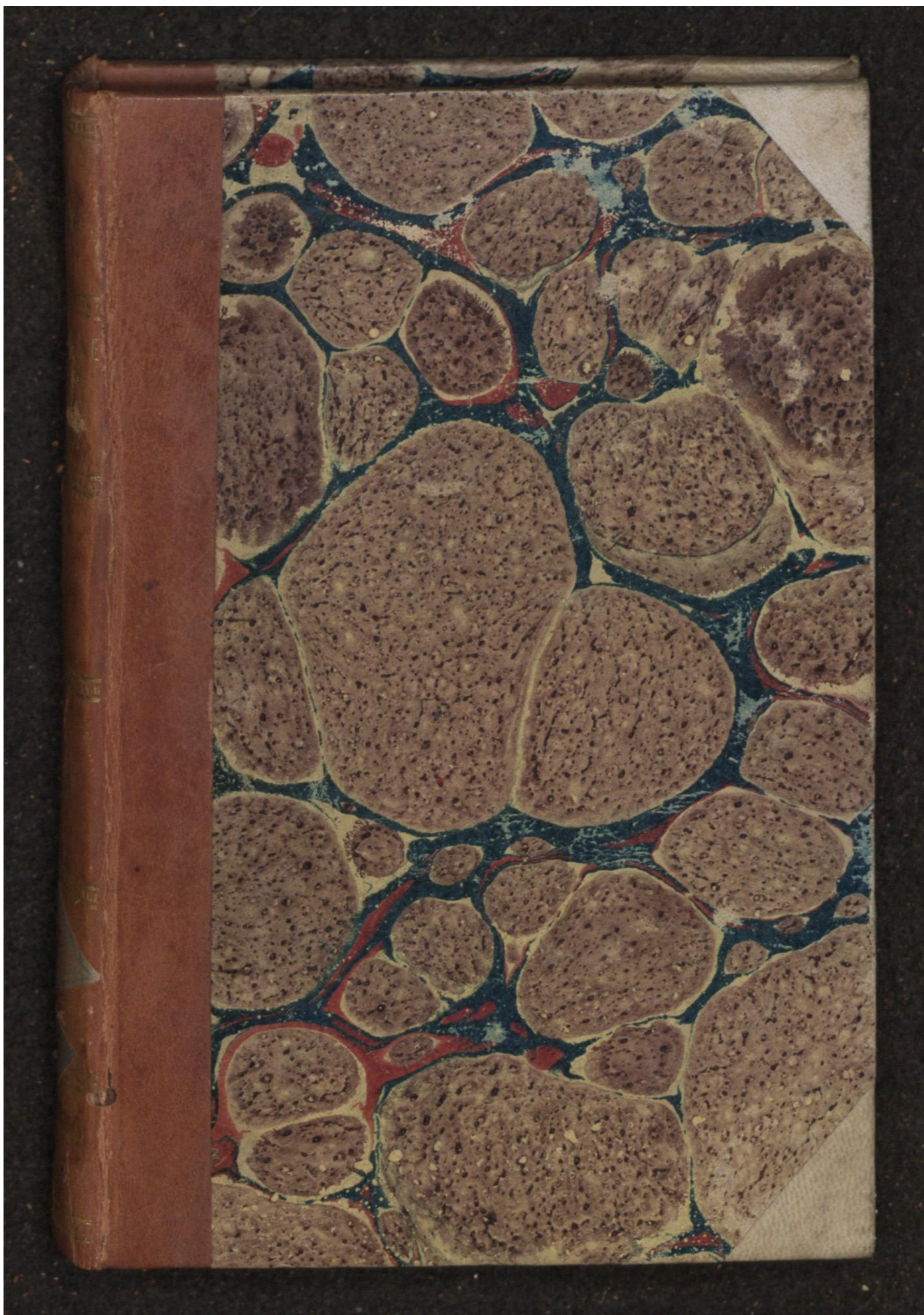
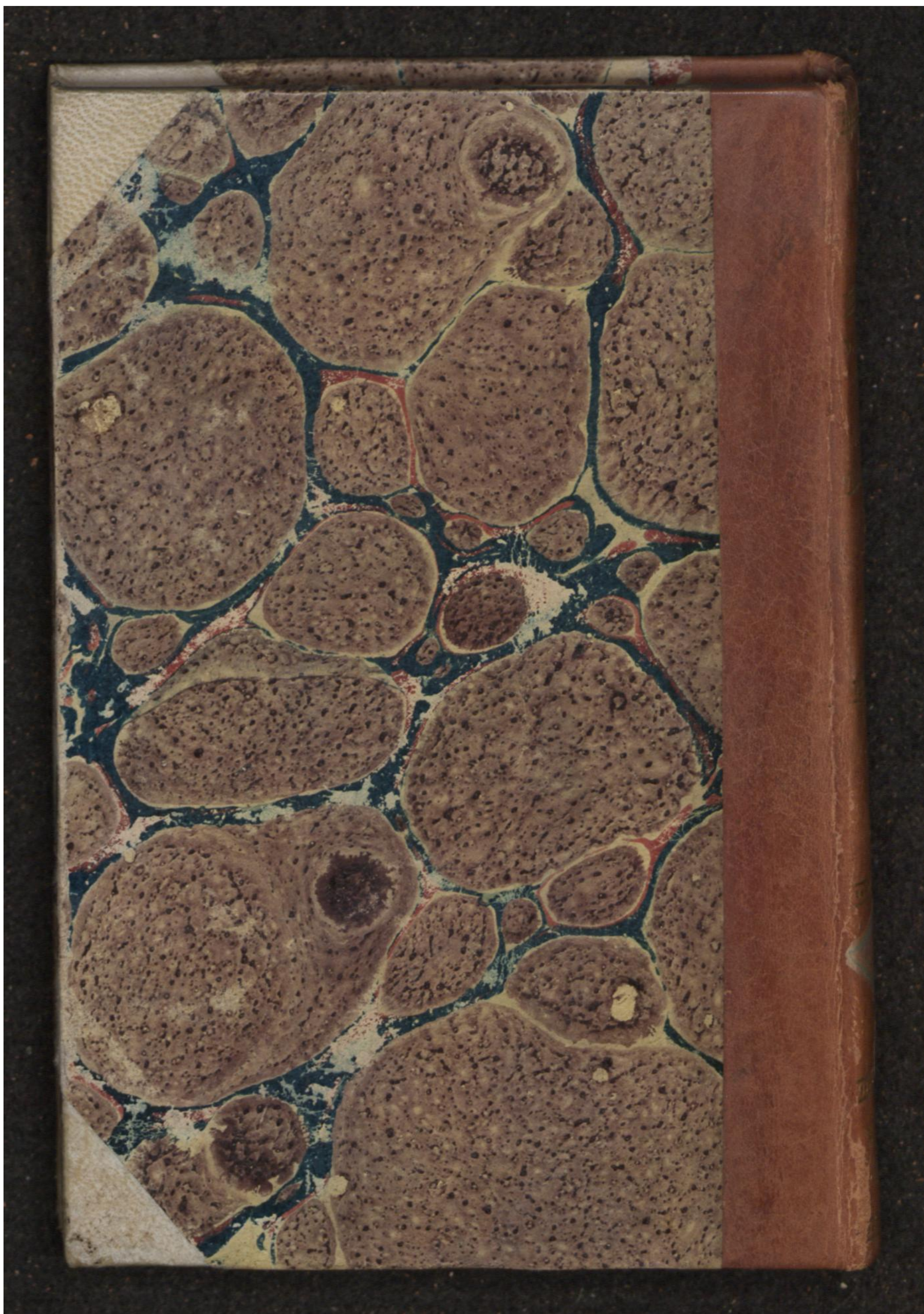

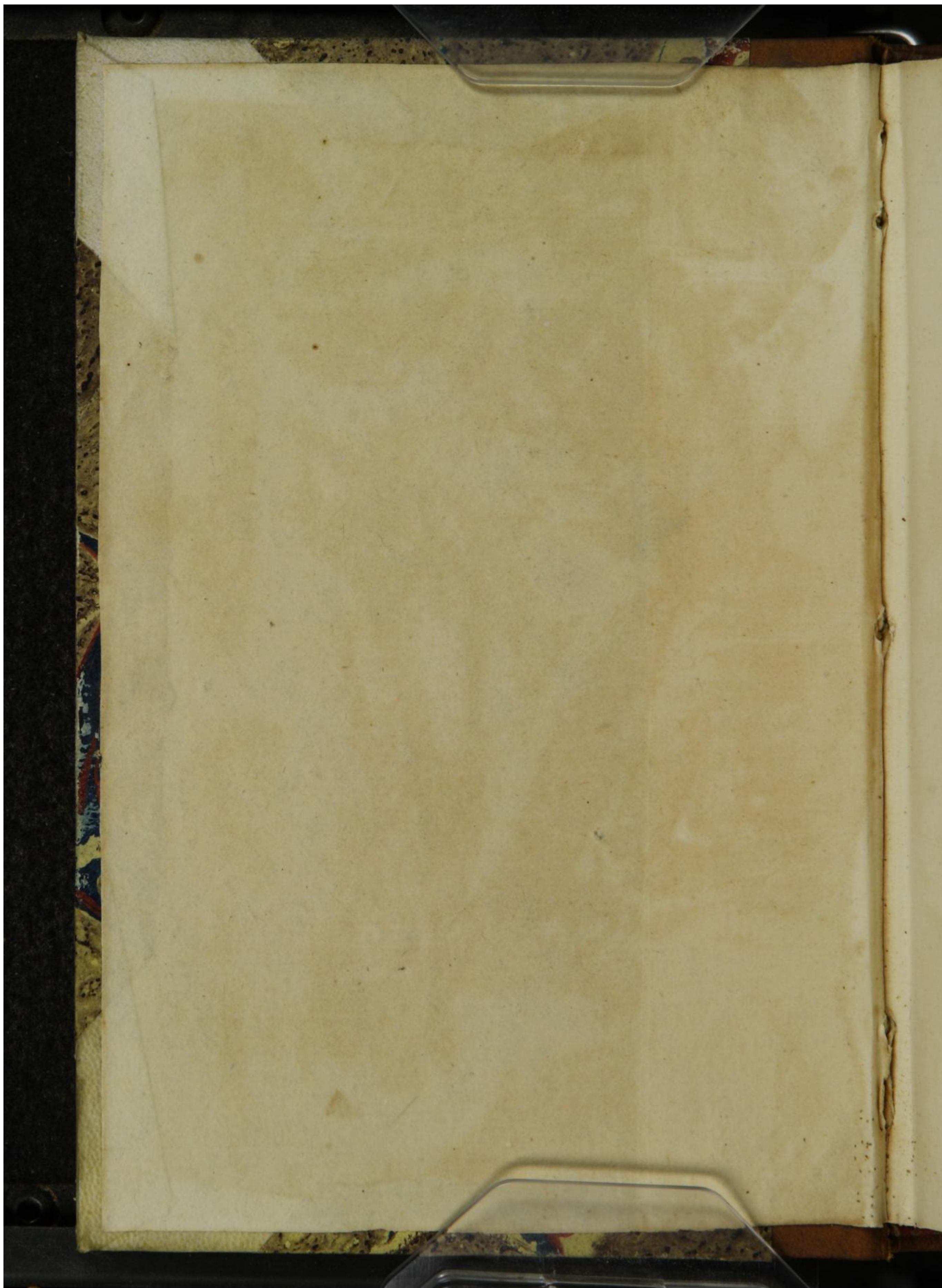

MODUS
BENE
VIVENDI
23
1492

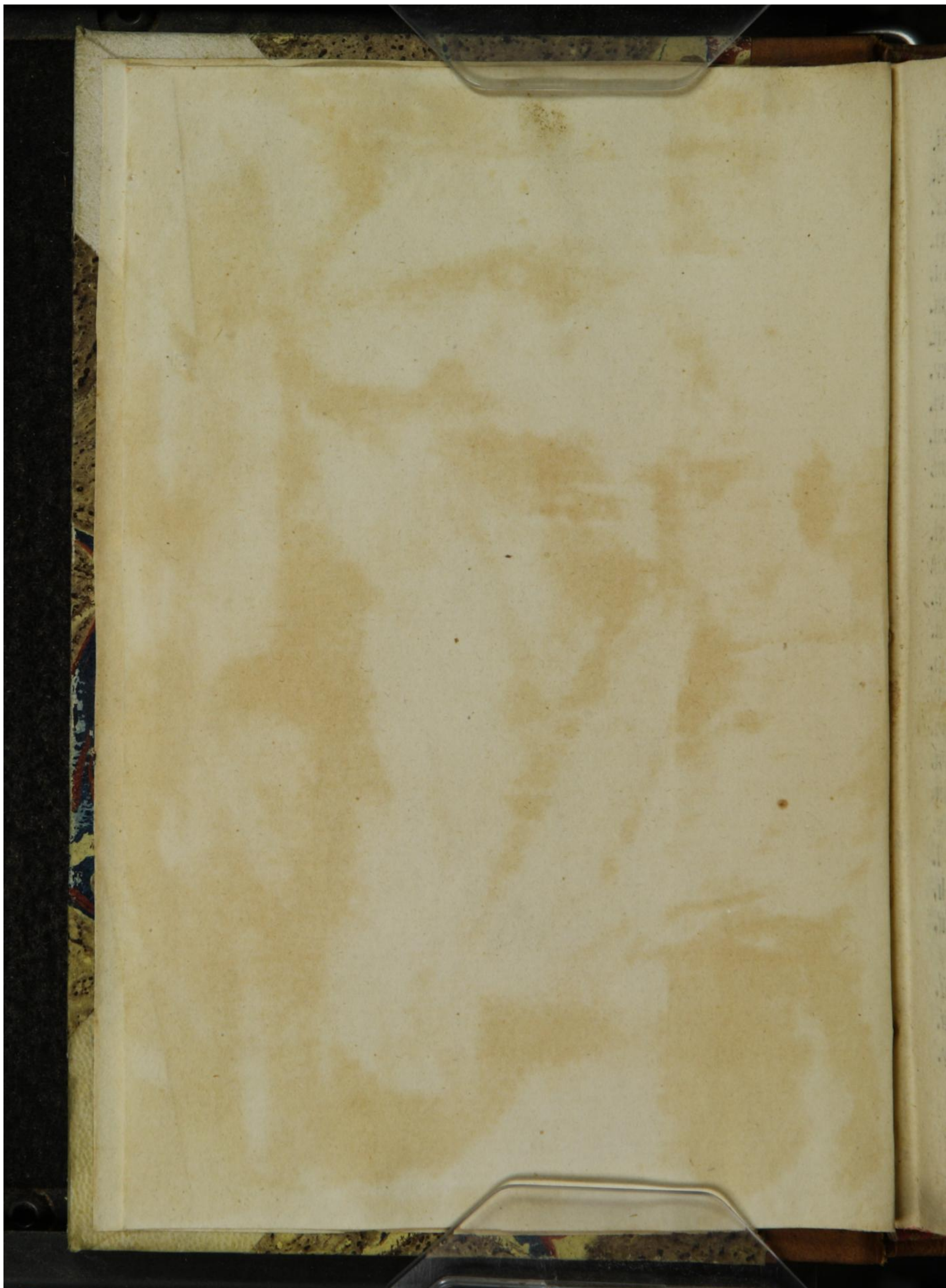

Diui Bernardi abbatis ad sororem: Modus bene uiuendi in christianam religionem.

Tabula Huius Operis.

De Fide. Sermo.i.
De Spe. Sermo.ii.
De Gratia. Sermo.iii.
De timore dei. Ser.iiii.
De Caritate. Ca. v.
De pmordiis querso vi
De conuersione. vii.
De cōtēptu mūdi. viii.
De habitu. ix.
De cōpūctiōe cordis x.
De tristitia. xi.
De dilectione dei. xii.
De dilectiōe pximi xiii.
De compassiōe xiiii.
De misericordia. xv.
De exēplis sāctoꝝ xvi.
De cōtentione. xvii.
De disciplina. xviii.
De obedientia. xix.
De perseuerantia. x[illegible]
De uirginitate. xxi.
De continentia. xxii.
De fornicatiōe. xxiii.
De abstinentia. xxiiii.
De ebrietate. xxv.
De peccato: xxvi.
De cōfessiōe peccatoꝝ. & penitentia. xxvii.
De cōmuniōe. xxviii.
De cogitatiōe. xxviiii.
De silentio: xxx.
De mendacio. xxxi.
De periurio. xxxii.
De detractiōe. xxxiii.
De inuidia. xxxiiii.
De ira. xxxv.
De odio. xxxvi.
De superbia. xxxvii.
De iactantia. xxxviii.
De humilitate. xxxix.
De patientia: xl.
De concordia. xli.
De tolerantia. xlii.
De infirmitate. xliii.
De auaritia. xliiii.
De cupiditate. xlv.
De paupertate. xlvi.
De murmuratiōe. xlvii.
De proprio. xlviii.
De oratione: xlix.
De lectione. l.
De operatione. li.
De psalis & hymnis lii.
De actiua & contemplatiua uita. liii.
De curiositate. liiii.
De uigilantia. lv.

De prudentia. lvi.
Vt layce mulieres uitẽt.
Vt ṽgo nõ diligat (lvii.
societatẽ uiroꝝ. lviii.
Vt uirgo fugiat societa-
tẽ iuuenum. lix.
Vt uirgo non coniunga-
tur malis hoibus. lx.
Vt uirgo nõ suscipiat do
na uel lr̃as ĩ occulto. lxi
Vt uirgo cum deuotiõe
reddet qđ deo ꝓmisit.
Vt uirgo semp cõ- (lxii
sideret illud pp qđ uẽit
ad monasteriũ. lxiii.
Vt uirgo nõ quærat pla-
cere hoibus de pulchri
tudĩe sui uultus. lxiiii.
Vt uirgo nõ rideat ĩmo-
derate. lxv.
Vt uirgo nõ desideret ci
uitates uidere. lxvi.
De temptatione. lxvii.
De somniis. lxviii
De breuitate uite. lxix
De morte. lxx.
De iudicio. lxxi.
De exortatione. lxxii.
De obsecratione. lxxiii.
Finis.

Diui Bernardi doctoris clarissimi & Abbatis Clareualensis: Ad sororẽ suã Modus bene uiuendi: in quo continetur oĩum uirtutum summa ad christianam religionem necessaria. Prologus.

CARISSIMA mihi in Christo soror Diu est ꝙ rogasti: ut uerba sãcte ãmonitionis scriberẽ tibi. Sed cum scriptũ sit: Sup̃bia ẽ queq̃ uelle docere meliorẽ se: ĩdignũ me ad hoc opus cõspexi: & ideo ꝙ rogasti aliquãdo facere distuli. Sed quia iterũ iterũq; rogasti rursus ad memoriã reduxi sententiã domini dicẽtis. Quicũq; angariauerit te mille passus: uade cũ eo duo milia: oĩq; petẽti: te tribue undiq; coactus: tandẽ charitate cõpulsus tuisq; orariõibus adiutus sub mẽsa patrũ micas col

legi. Et si non ut debui: tamé ut potui: quas in hoc libro tue sanctitati represento. Nunc ergo carissima soror: hūc librum accipe: & eum ante oculos tuos quasi speculum propone: eūq; omni hora uelud speculū cōtemplare. Precepta nāq; dei specula sunt: in quibus semꝑ anīe inspiciūt: & in quibus cognoscunt maculas: siqua sunt feditatis: quia nemo mūdus a delicto: & in quibus emendant uitia cogitationū suaꝝ: & relucentes uultus quasi ex reddita imagine componunt: quia dū preceptis dominicis toto aīo intendunt in eis proculdubio quid ipse celesti sponso placeat: uel quid displiceat cognocunt. Hunc igitur librū soror uenerabilis libéter ꝑlege: iteꝝ iterūq; relege & in eo cognosces qualiter deū ꝓximūq; diligas: quō cuncta terrena & trāsitoria despicias: quemadmodū eterna ac celestia concupiscas: qualiter pro christo aduersa huius mūdi patienter sustineas: & prospera ac blandiméta conténas: quéadmodum in ifirmitatibus tuis deo grās reddas uel agas: & i sanitate nō suꝑbias: quō in prosperitate nō eleueris: nec in aduersitate frāgaris. Soror mihi in christo dilecta: librū istū tua prudentia studiose ꝓcurrat: & peccata mea assidue lugeat. Et qui non sū dignus īpetrare indulgétiā: salté tuis orationibus possim consequi peccatorū meoꝝ ueniam. Oīpotens deus te custodiat: & ab oī malo deféndat: & cū oībus tecum deo pariter seruientibus ad uitā ꝑducat eternā uenerabilis soror: Amé. Explicit Prologus. Incipit Sermo

Primus: de Fide.

Ominus dicit in euágelio. Oia pos sibilia sũt credéti. Nemo potest uenire ad eterná beatitudinem nisi p fidé. Ille uero est beatus qui recte credit: & recte credendo bene uiuit: & bene uiuendo fidé rectam custodit. Vnde beatus Isidorus. Sine fide nemo pot placere deo. Fides nequaq̃ ui extorquetur: sed exéplis atq; ratione suadet. Quibus aũt uioléter exigitur pseuerare in ea nequaq̃ possunt. Exéplo nouellis arbitris: cuius siquis cacumen uioléter repres serit: denuo dũ laxatur: i id quod prius fuerat confestim reuertitur. Fides sine operibus mortua est. Et frustra sibi q̃d sola fide blanditur: qui bonis opibus nõ ornatur: Qui crucem portat debet mũdo mori. Ná crucé ferre semetipsum est mortificare. Crucem ferre & non mori simulator hipocritaꝝ est. Qui non dubitauerit in corde suo: sed crediderit: quodcunq; petierit fiet sibi. Qui credit in filium dei habet uitá eterná. Qui aũt nõ credit nõ uidebit uitam: sed ira dei manet sup illum. Iacobus Sicut corpus sine anima mortuũ est: ita fides sine opibus mortua é. Soror carissima magna é fides: sed nihil ualet sine caritate. Igit soror uenerabilis serua in te rectam fidé: tene sinceram fidé: custodi itemeratá fidé. Maneat i te recta fides. Sit in te incorrupte cõfessiõis fides. Nihil temere de Christo loquaris: nihil de deo prauum uel ipium sétias. Nihil puerse sentiendo nec dilectioné eius offendas. Esto in fide iusta. Habeto in fide recta conuersa

tionē sanctā: deum quem inuocas fide: nō deneges ope. Malū mixtū bonis: cōtaminat plurima. Vnū malum multa bona pdit. Nō deliquas in ope: que pfecta es in fide. Male ui uendo nō polluas fidem. Integritatem fidei prauis moribus non corrūpas. Non admisceas uitiū uir tutibus. Nō adiūgas ma- lū bonis. Soror amabilis deus te icolumē custodi at. Amē De Spe. Ser. ii.

d Ominus dicit in euangelio. Noli- te desperare: sed habete fidē dei in uobis. Spes que uidetur non est spes. Nam qꝫ uidet quis: quid sperat? Si autē qꝫ nō uidemus speramus: p pa- tiētiam expectamus. Vn de salomon ait. Expecta- tio iustoꝝ leticia: spes au tem īpioꝝ peribit. Ergo soror carissima: & tu ex- pecta dominum & custo di uiam eius: & exaltabit te ut hereditate capias re gnum dei. Expecta domi num carissima: & recede a malo: & exaltabit te in die uisitatiōis. i. ī die mor tis tue: siue in die iudicii. Qui male agere non ces sant: in uanum misericor diam dei expectant: quā recte expectarent a malo recederēt. Vnde beatus ysidorus. Timere debe- mus: ne per spē quam no bis deus promittit nobis pseueranter peccemus. Nec rursus quia iuste pec cata distringit de dei mi- sericordia desperemus: sed qꝫ est melius utrunqꝫ periculum fugiamus: ut a malo decliēmus & de pie tate dei ueniā speremus. Oīs quippe iustus spe & formidine nititur: quia nunc illum spes ad gaudi um erigit: nunc ad formi dinem terror gehēne re- ducit. Qui enim de pec-

cati uenia desperat: plus
se de desperatione q̃ de pec
cato damnat. Igit̃ soror
dilecta: spes tua sit in yhe
su christo sponso tuo fir-
ma: quia sperantes in do
mino misericordia circũ
dabit. Spa firmiter in do
mino & fac bonitatem: i
habita terram & in celesti
regno pasceris in diuitiis
eius. Soror uenerabilis
depone iniusticiã & spe-
ra in dei misericordia: au
fer a te iniquitatẽ: & spe-
ra in salutem. Emenda te
ipsam: & spera in dei cle-
mẽtiam. Expelle a te pra
uitatem: & spera indulgẽ
tiam: corrige uitam tuã:
& spera uitam eternam.
Ad quã te perducere di-
dignetur ille qui te elle-
git ante secula. Amen.

De Gratia dei. ser. iii.

P Aulus apostolus
dicit. Vbi abũda
uit peccatum su-
perhabundauit & gratia:
ut sicut regnauit peccatũ
in morte: ita & gratia re-
gnet per indulgentiam i
uitam eternã. Stipendia
enim peccati mors: gra-
tia autem dei uita eterna
Vnicuiq; autem uestrum
data est gratia secundum
mensurã donationis chri
sti. Soror carissima: sicut
ait beatus ysidorus: Pro-
fectus hoĩs donum dei ẽ.
Ergo si dono dei profici
mus: necesse est ut de bo
nis operibus non nosme
tipsos. sed deũ laudemus
Nec a se potest quisquam
corrigi nisi a deo. Homo
nihil boni habet propriũ
cuius uia non est eius te-
stante propheta qui ait.
Scio domine quia nõ est
hoĩs uia eius nec uiri ẽ ut
ambulet & dirigat gres-
sus suos. Cũq; aliqđ do
num ꝑcipit non plus que
rat q̃ cum accepit ne dũ
alterius membri officiũ
subripere temptat id qđ

meruit pdat. Conturbat enim ordinem corporis totũ qui nõ suo contẽtus officio: surripit alienum. In diuisiõe donoꝝ diuersi diuersa dei dona pcipiunt. Nec uni hoi conceđũtur oĩa dona: sed ut sit per humilitatis studio: ut alter habeat ut ãmiret in altero. Nam quod ĩ Ezechiel. Aĩaliũ ale altere ad alteram percutiũtur: uirtutes designent sanctoꝝ mutuo sese affectu ꝓuocantium alternoque sese exemplo erudientium.

Honesta uirgo nolo etiã te lateat ꝙ sine gratia dei peruenientĕ cõmitãte & coopante nihil boni pos sumus facere. Gratia dei nos peruẽit nec bonum uelimus concomitať nos ut bonum incipiamus cooperatur nobiscum nec bonum perficiamus: Ergo a deo datur nobis bonum uelle incipere & perficere: Igitur a deo danť nobis uirtutes: Vicia uero & peccata oriuntur ex nobis. Charitas pudicitia & honestas a deo dantur nobis. Supbia uero: auaricia: cupiditas: sũt ex nobis. Sine deo nihil boni possumus facere: per gratiam dei multa bona possumus operari. Sine gratia dei ad bene operandũ tardi: pigri: & tepidi existimus. Sed per grãm dei in bonis operibus grati: & solliciti: & deuoti sumus. Sine deo ad peccandum statim parati sumus sed per gratiam dei a peccato liberamur. Sine deo terrena & trãsitoria plus q̃ oportet diligimus. Sed per gratiã dei cuncta que in hoc mundo sunt despicimus: & celestia desideramus ꝓpter peccatum primi hois de paradiso eiecti sumus: sed per grãm dei ad paradisum nos p-

uenit credimus: per pec
catum primi hominis in
infernum descendimus:
sed per gratiã dei nos cõ
fidimus ascẽdere in celũ.
Nam & quod potẽtes su
mus quod diuites qđ sa-
pientes existimus non ni
si per gratiam dei sumus
Interea uolo te scire reue
rẽdissima soror ꝙ oĩa bo
na que ĩ hoc seculo habe
mus per gratiam dei ha-
bemus. Oĩa eni mala eue
niunt nobis propter pec
cata nostra. deus ꝑ suam
sanctam misericordiã &
gratiam dat nobis dona:
Sed propter peccata nr̃a
accidunt nobis mala: Per
gratiam dei tribuũtur no
bis prospera: Sed ꝓpter
iniquitates nostras adue
niunt nobis aduersa: per
gratiam dei dãtur nobis
necessaria: & propter ui
tia nostra accidunt nobis
contraria: Igitur o sponsa
christi necesse ẽ nobis ut
semper ad memoriam re
ducamus cum gratiaꝝ a
ctiõe: benemerita dei: un
de ecclesia in canticis de
christo sponso suo loqua
tur dicẽs. Memores ube
rum tuaꝝ super uinũ re-
cti diligunt te. Ac si dice-
ret: Memores gratie tue
& misericordie tue atqꝫ
beneficioꝝ tuoꝝ diligũt
te. Hoc est illi te diligunt
qui recti corde sũt. Illi re
cti corde sunt qui de iusti
tia aut de sanctitate nihil
suis meritis attribuunt.
Sed oĩa tue gratie tuo do
no ascribunt. Memores
gratie tue qui saluati sunt
diligunt te. Honesta uir-
go semp memor esto q̃
quicquid boni in te est ꝑ
gratiam dei ẽ. Audi Pau-
lum apostolũ de se dicen
tẽ. Gratia dei sum id qđ
sum. Sic & tu charissima
gratia dei es quicquid es:
Nam & q̃ seculum contẽ
ꝑsisti: & quod domũ pa-

tris tui reliquisti: & q̄ an cilla dei esse uoluisti: & q̄ in mōasterio seruire deo decreuisti: & q̄ inter an/cillas dei uiuere nunc de uouisti: oīa bona hec per gratiā dei peruenerunt ti bi. Nā & q̄ uirgo es: & q̄ prudens & sapiēs eris: nō per te: sed p̄ gratiā dei es.

INTERROGATIO.

Dic mihi queso frater mi quid est q̄ in sacra scrip/tura legit̄: quia nemo san ctus: nemo bonus: nemo iustus nisi solus deus.

RESPONSIO. Soror di lecta sicut dicit̄: ita est ue/re solus deus est bonus & sanctus atq̄ iustus: quia p̄ se est bonus. Hoīes uero sunt boni nō p̄ se sed per deum: & ideo solus deus est bonus: quia p̄ se est bo nus. Hoīes uero sunt bo ni: iusti: & sancti: non per se: sed per gratiam dei. Quod bene in cāticis cā ticorū: Spōsus ecclesie .s. christus designat dicens: Ego flores campi & liliū euernaliū quia odorē uir tutis mee p̄ uniuersū mū dum diffundo. Ego īquit sum flores campi & liliū conualium. i. ego sum sā/ctitas bōitas & iustitia: eo rum qui cū humilitate in me cōfidunt: quia nullus eo℞ poterit esse sanctus nec bonus sine me: Si/cut dixi in euāgelio: quia sine me nihil potestis fa cere. Ego sum flores cam pi & lilium conualium. Sicut enī cāpus floribus a dornatur & uernat. Ita to tus mundus fide christi & notitia decorat̄. Ego flo/res campi & lilium cōua lium quia illis hoībus am plius meā gratiam dono qui non in sua bonitate: nec in suis meritis confi/dunt sed in me. Soror ue nerabilis ideo te moneo ut nihil tuis meritis attri buas: nihil d̄ te presumas

In uirtute tua nihil ponas
in uiribus tuis non confi
das. In tua audacia fiduci
am nō habeas. Omnia di
uino dono & diuine gra-
tie aſcribe. In oībus ope-
ribus tuis: deo gr̄as age.
In oībus opibus tuis deo
gratias refer. In oībus a-
ctiōibus tuis deo gratias
redde. In oī conuerſatiōe
tua deo gr̄as repēde. Cō
fidētia tua ſēp ſit ī chriſto
q̄ te creauit ex nihilo.

De timore dei. ſer. iiii.

S Oror chariſſima
audi q̄ dico: audi
que mōeo: auſcul
ta que loquor: Deū time
ſuper oīa: & mādata eius
ſemp obſerua: quia ecce
oculi domini ſupertimē
tes eum: & in eis qui ſpe-
rāt ſup miſericordia eius
Et Salomon. Time domi
num & recede a malo.
Qui timet dominū nihil
negligit. Etiā q̄dā ſapiens
ait. Timor domini gloria
& gloriatio & letitia & co
rona exultatiōis. Timor
domini ditabit cor & da
bit gaudium & letitiam ī
longitudine dieꝝ. Nam
qui ſine timore eſt nō po
terit iuſtificari. Timor
domini eſt ſapientia & di
ſciplina: non ſis mēdulus
in timore dei. Et ne acceſ
ſeris ad illū duplici corde
Timentes dominum ſu-
ſtinete eius miſericordiā
& non deffleɛtatis ab illo
ne cadatis. Qui timetis
dominum credite in illū
ut in oblectatione ueniat
uobis miſericordia. Qui
timetis dominū que cre-
dite in illum & nō euacua
bere merces ueſtra. Qui
timetis dominum diligi-
te illum: & illuminabunt̄
corda ueſtra. Qui timēt
dominū non erunt incre
duli uerbo eius & qui dili
gunt illum conſeruabunt
uias illius. Qui timēt do-
minum inquirūt que be

neplacita sunt illi & qui di
ligunt illũ replebunť lege
eius. Qui timent domi-
num ꝓbabunt corda sua
& in conspectu illius sácti
ficabunt aias suas. Qui ti
ment dominũ custodiũt
mádata eius: & patientiá
habebunt usqꝫ ad inspe-
ctionem ipsius. Oculi do
mini super timentes se: &
ipse cognoscit oia opera
eoꝝ. Consumatio timo-
ris dei est sapiẽtia. Timé
ti dominum nõ occurret
mala: sed in temptatione
deus liberauit illum a ma
lo. Spiritus timentiũ deũ
requiretur: & ĩ respectio
ne illius benedicetur. Ti-
mor domini est sicut pa-
radisus benedictio & oĩs
gloria operiet illum. Bea
tus uir cui donatum est ti
moré domini habere. Ti
mor domini est initiũ di
lectionis eius. O soror di
lecta nulla res nos sic ab
oĩ peccato custodit ĩmu-
nes: sicut timor ĩferni: &
amor dei. Deum timere
é nulla mala facere: & nul
la bona que faciéda sunt
preteriř: Timor domini
est fons sapientie: Timẽ
ti dominum bene erit in
extremis: & in die mor-
tis sue benediceť: Soror
uenerabilis bonũ est no-
bis timere deum quia ti-
mor domini expellit pec
catum. Timor domini sẽ
per emendat. Timor do
mini reprimit uitium. Ti
mor domini cautũ facit
hominé: atqꝫ sollicitum.
Vbi uero timor non est:
ibi perditio est aĩe. Vbi ti
mor nõ est ibi dissolutio
uite est. Vbi timor nõ est
ibi est habundátia pecca-
toꝝ. Igitur hõesta uirgo
timor & spes semper sint
in corde tuo. Pariter sint
ĩ te timor & fidutia. Spes
& metus pariter perseue
rent in te. Sic spera in mi
sericordia dei ut timeas

eius iustitiam. Sed tamé
soror mihi ĩ christo ama
bilis uolo te sire quatuor
esse timores: uidelicet hu
manum seruilem inicia-
lem & castũ: humanus ti
mor est ut ait Cassyodo-
rus: quando timemus pa
ti pericula carnis: uel pde
re bona mundi ꝑpter qđ
peccamus. Hic mũdanus
timor malus est: & in pri
mo gradu cum mũdo de
seritur: quem dominus ĩ
euangelio prohibet dicés
Nolite timere eos qui oc
cidunt corpus &c. Secun
dus timor é seruilis: ut ait
beatus Augustinus. Cũ ti
more gehẽne hõ recedit
a peccato: & omnia bona
que facit nõ propter dile
ctioné dei: sed propter ti
moré inferni facit. Ille q̃
si seruus timet: qui bonũ
ꝙ facit nõ timore ámité
di bonũ ꝙ non amat: sed
timore patiẽdi malum ꝙ
formidat facere. Ille non
timet perdere amplexus
pulcherrimi sponsi: sed ti
met ne mittatur in penas
inferni. De hoc seruili ti-
more ait Paulus aposto-
lus. Non enim accepistis
spiritum seruitutis iterꝝ ĩ
timore: sed accepistis spi
ritum adoptiõis filiorꝝ. i.
spiritum filialé. Bonus é
iste seruilis timor & utilis
licet insufficiens & ĩper-
fectus ꝑ quem crescit pau
latim consuetudo iustitie
Cum ĩcipit homo crede
re diem iuditii: incipit ti-
mere. Si cepit credere: ce
pit & timere. Sed q adhuc
timet nõ habet pfectã fi-
duciã in die iuditii. Nõdũ
est in illo pfecta charitas:
q adhuc timet. Quia si p
fecta in illo esset charitas
nõ timeret. Perfecta cha
ritas faceret in hoĩe pfe-
ctã iusticiã & hõ nõ habe
ret unde timeret: sed ha-
beret unde đsideraret: ut
trãseat iniquitas & ueniat

regnũ dei. Quid est pfe-
cta charitas: nisi pfecta sã
ctitas? Ille habet in se pfe
ctam charitatẽ qui pfecte
uiuit: Qui pfecte uiuit:
nõ habet unde in ĩferno
damnet: sed unde in celo
coronetur. Qui pfectam
habet in se charitatẽ: non
timet ĩ ĩferno puniri: sed
sperat in celo cũ deo glo
riari. Vnde dicitur ĩ psal
mo: Gloriabunt in te om
nes qui diligũt nomẽ tuũ
Ergo timor nõ est in cha
ritate: sed pfecta charitas
foras mittit timorem. Ti
mor prius uenit in corde
homis: ut preparet locus
charitati. Huic seruili ti
mori succedit tertius ti-
mor uidelicet initialis: q̃-
do hõ ĩcipit facere bonũ
pp dilectiõnẽ dei: q̃ antea
faciebat pp timorẽ infer
ni. De hoc iniciali timore:
ait dauid propheta ĩ psal
mo: Initiũ sapiẽtie timor
domini. Initialis timor ẽ

quando hõ incipit amare
deũ quẽ ante timebat. Et
sic excluditur a corde ser
uilis timor. Huic iniciali
timori succedit quartus
timor. s. castus: p quem ti
memus ne spõsus. s. chri
stus tardet ne discedat a
nobis: ne eũ offendamus
ne in eũ peccemus: & ne
eũ pdamus. Timor iste. s.
castus de amore descẽdit
Timor iste de amore na-
scit. De hoc timore legit
in psalmo. Timor domi-
ni sãctus pmanet in secu
lum seculi. In corde hoĩs
prius uẽit timor. Et q̃re
uẽit: ut charitati locũ pre
paret. Cũ autẽ charitas
ceperit habitare in corde
hoĩs: timor qui ei prepa-
rauerat locũ mittit foras
Et quãdo magis charitas
crescit in corde hoĩs: tan
to magis timor decrescit:
Quanto maior est chari
tas ĩ corde hoĩs: tãto mi-
nor est ibi timor. Quare

quia charitas mittit eũ fo
ras. Audi ſoror dilecta cõ
gruenté ſimilitudiné. Se
pe uidemus p ſetá ītrodu
ci linũ quando aliquid ſui
tur prius ītrat ſeta: & poſt
ſetá intrat linũ. Sic timor
prius intrat in méte hoīs
& poſt timoré intrat cha
ritas. Ideo ītrat timor ut
introducat charitaté. Sed
poſtquá ītrat charitas: fo
ras mittit timoré. Timor
iſte ſáctus eſt: quia in mé
te hoīs generat ſáctitaté.
Timor iſte ſáctus eſt: qui
introducit in menté ho/
miné pfectam charitaté.
Perfecta & enim charitas
pfecta eſt ſáctitas. Timor
iſte caſtus eſt: quia non re
cipit adulteriũ amoré .ſ.
quia deum ſup oīa diligit
& nihil amori illius pre/
ponit. Etiá timor iſte di/
citur filialis: qa nõ timet
deũ quaſi ſeruus crudelé
dominum ſed quaſi filius
patré dulciſſimũ. Hic ti/
mor ideo dicit filialis: qa
nõ timet quaſi ſeruus: ſed
quaſi filius. Sed quid é ꝙ
ait dauid ꝓpheta. Timor
domini ſanctus pmanet ī
ſeculum ſeculi. Cũ iohan
nes dicat: pfecta charitas
foras mittit timoré. Hoc
eſt ꝙ ſupius diximus: qa
ille habet caſtũ & ſáctũ ti
moré: qui deũ non timet
pp penas inferni: uel pp
ſupplicia gehenne: ſed cũ
reuerentia & amore. Et
hic timor .ſ. reuerétia dei
pmanet in ſeculum ſeculi
Ille uero qui deum timet
pp penas inferni: non ha
bet in ſe timoré caſtũ: ſed
ſeruilé: quia non habet p
fectam charitaté. Si .n. de
um pfecte diligeret: pfe/
ctam in ſe iuſtitiam habe
ret: & deũ non pp penas:
ſed cum reuerentia & ti/
more timeret. Et ideo ti/
mor pene non eſt ī carita
te: quia perfecta caritas
eũ foras mittit. Aliter ti/

met seruus dominũ: atq̃
aliter timet filius patrem
Seruus timet dominum
cum desperatiõe & odio:
filius timet patrẽ cũ reue
rentia & amore. Nũc igi
tur soror reuerẽdissima
moneo te ut timeas deũ:
cum amore & reuerentia
Nolo.n.ut semper iaceas
sub iugo timoris depres/
sa: sed ut consurgas p di/
lectionem ad dominum
patrem tuum: qui te crea
uit quasi filiã. Etiã te mo
neo ut deum caste diligas
& nihil amori eius prepo
nas: sed ut p amore eius
oĩa quæ in hoc mũdo sũt
despicias. Itez admoneo
te atq̃ rogo honestissima
uirgo: ut corrigas uitam:
tuam cum omni studio:
ita ut sit sermo tuus pudi
cus: incessus hõestus: uul/
tus humilis: lingua affabi
lis: mens plena dilectiõe:
manus plena operatiõe:
iuuante domĩo: sine quo
nihil boni poteris facere
Amantissima mihi ĩ chri
sto soror: si me quasi fra
trem audieris: & deum ĩ
toto corde tuo timueris:
multa bona non solum ĩ
hac uita: sed & in futura
habebis. Amen.

De Caritate. Sermo. v.

i Ntroduxit me rex
incellam uinariã:
& ordinauit in me carita
tem. Cella uinaria eccle/
sia est: in qua est uinum e
uangelice predicationis.
In hanc ergo cellam ami
ca sponsi.s. sancta anima
introducitur: atq̃ ĩ ea ca/
ritas ordinatur: quia non
sunt equaliter oĩa diligẽ/
da sed differenter. Nõ de
bemus equaliter oĩa dili
gere: sed alia mĩus & alia
magis. Nam scire quid fa
cere debeamus: & nesci/
re ordinem faciendi: pfe
cta scientia non est. Si nõ
diligimus ea que diligere
debemus uel si diligamus
ea que

ea que diligere non debe
mus ordiatã charitatẽ nõ
habemus. Et si plus diligi
mus ea que minus dilige
re debemus: uel si minus
diligimus ea que plus dili
gere debemus: ordinatã
caritatem nõ tenemus.
Hec ẽ ergo ordinata cha
ritas: ut deũ ante oĩa & su
per oĩa diligamus. Debe
mus deũ diligere ex toto
corde: idest ex toto ĩtelle
ctu: & ex tota aĩa: & ex to
ta uolũtate: & ex tota mẽ
te: & ex tota memoria: ut
omnẽ ĩtellectũ & oẽs co
gitatiõs nr̃as & omnẽ ui
tam nostrã ad eũ diriga-
mus: a quo oĩa bona habe
mus. E ut nulla pars uite
nostre ociosa reliquatur:
sed qcquid ĩ aĩum uenerit
illuc dirigat: ubi impetus
dilectiõis currit. Igitur so
ror charissima dignissi-
mũ ẽ & ualde nobis ne-
cessariũ: ut deũ in omni-
bus & sup oĩa diligamus
q est summũ bonũ. Sum-
mũ ergo bonum diligere
sũma ẽ beatitudo: Quan
to quisq; deũ amplius di-
lexerit: tãto: magis bea-
tus erit. Qui deũ diligit:
bonus ẽ: Si bonus ẽ: ergo
beatus. Vnde salomon ĩ
cãticis canticoꝝ. Fortis ẽ
ut mors dilectio. Bene dĩ
dilectio fortis eẽ ut mors
dicit: qa sicut mors uiolẽ
ter separat aĩam a corpo
re: ita dilectio dei uiolen
ter separat hominẽ a mũ
dano & carnali amore:
Vere dei dilctio fortis est
ut mors: qa dum per dile
ctionem dei a uitiis mor
tificamur: q mors agit in
sensibus corporis: hoc a-
git dilectio dei ĩ seculi cu-
piditatibus. Deus diligen
dus ẽ pp semetipsum: qa
est sũme bonus: & q nos
creauit ex nihilo. Chari-
tas est dilectio qua diligit
deus propter se & proxi
mus propter deũ. In prio

loco diligitur deus: sicut iá dictum est in oibus & sup omnia. In secõdo uero diligitur ꝓximus in deo hoc est i bono. Charitas habet duo mádata: unũ pertinés ad dilectioné dei: qꝫ é maximum mádatum. Alterꝝ uero pertinés ad dilectioné proximi: qꝫ est simile illi. Sicut enim scriptum est Diliges dominũ deũ tuũ & proximũ tuum sicut te ipsũ. Ac si diceret. Ad hoc debes proximũ tuum diligere ad id qd' diligis te ipsum. s. ut bõus sit: & ut ad uitá eterná peruenire possit. De hac dilectiõe dei & proximi: in cáticis cáticorũ sponsus. s. christus loquitur sponse. s. ecclesie anie sancte dicés. q̃ pulchre sũt máme tue soror mea spõsa: & odor unguétoꝝ tuorum super omnia aromata. Quid per mámas conueniétius in hoc loco: quá ipsa dilectio dei & proximi de qua supius diximus intelligitur per quas mámas mens sancta omnes sensus suos p suá dilectioné nutrit cú deo suo charitatis cõiunctiõe cõglutinatur: & proximis suis quicquid bõi potest largit᷑. Et odor unguétoꝝ tuorum sup omnia aromata. Per unguenta qppe ipsas uirtutes que ex charitate nascunt᷑ intelligimus. Debemus ꝓximos nostros i bono diligere: quia qui i malo diligit proximum non diligit proximũ: sed odio habet. Qui nõ diligit fratrem suum qué uidet: deum quem non uidet quomodo potest diliger̃? Nequaquam. Igitur diligamus nos ad inuicem: quia charitas ex deo est. Et qui diligit fratré suum ex deo natus est & uidet deum. Qui diligit fratrem suum qué uidet oculis corporis uidet oculis mentis

in se manentem deum .s.
charitatem. Quia deus
charitas est. Et qui non di
ligit fratrem suum quem
uidet oculis corporis: non
uidet oculis mentis in se
manentem deum scilicet
charitatem quia si ĩ eo es-
set charitas: deus esset in
eo: quia deus charitas est.
Debemus etiam diligere
propinquos nostros si bo
ni sunt & si deo seruiunt.
Plus debemus diligere ex
traneos: quis nobis sunt
coniuncti uinculo charita
tis christi: quã propĩquos
qui deum non diligunt:
nec deo seruiũt. Quare?
Quia sancior est copula
cordium quã corporum
Omnes fideles homines
debemus diligere: sed cũ
omnibus prodesse nõ pos
sumus. Illis maxime cõsu
lendum est qui pro loco-
rũ & temporũ uel quorũli
bet rer opportũitatibus
cõstrictius nobis q̃si qua-
dam sorte coniunguntur
Pari dilectione est optan
da uita eterna oĩbus ho-
minibus. Omnes homi-
nes affectu charitatis de-
bemus diligere .s. ut deo
seruiant: & ut salui fiant.
Sed ꝑ opera misericordie
nõ debemus omnibus ho
minibus eq̃liter impende
re: sed aliis minus atq aliis
magis. Soror dilecta si ue
rã & ꝑfectam charitatem
uolumus custodir̃ ad eter
nã patriam deo adiuuãte
possumus ꝑuenire. Præte
rea debemus diligere ini-
micos nostros propter de
um sicut & ipse ait ĩ euan
gelio. Diligite inimicos
uestros: benefacite his qui
oderunt uos: & orate pro
persequentibus & calum-
niantibus uos: ut sitis filii
patris ur̃i qui in celis ẽ. Igr̃
uenerabilis soror: necessa
ria ẽ nobis charitatis sine

qua nullus potest placare deo. Deū non diligit qui hominē odit. Nec deū diligit qui dei precepta contēnit. Charitas est radix omniū uirtutū Sine charitate: enī quodcūque facimus nihil nobis ꝓdest. Nostrū studiū ē uacuū si nō habemus charitatem: que deus ē. Ibi regnat carnalis cupiditas ubi nō est dei charitas. Tūc hō ē perfectus: quādo ē charitate plenus. Sine amore charitatis: quāuis quisq̄ recte credat ad beatitudinē ꝑuenire nō pōt. Tanta est etiā uirtus charitatis que si desit frustra habent cetere uirtutes Si adsit recte habent oīa. Qui deū nō diligit. nec seipsum diligit. Nūc ergo moneo te honestissima uirgo ut ꝑ amorē cōiungaris inuisibili spōso yhesu xp̄o: & ut ardeas eius desiderio. Nulla iamque i mūdo sūt concupiscas. Lōgitudinē presentis uite penā extimes: exire de secula festines: nullā cōsolationē p̄sentis uite recipias sed ad christū quem diligis tota mēte suspires ferueas: anheles: anxieris: et ipsa salus tui corporis causa amoris christi fiat tibi uilis uulnere amoris transfigaris: ita ut recte ualeas dicere: Vulnerata charitate ego sum. Soror in christo dilecta mihi audi uerba iesu christi sponsi tui. Qui diligit me: diliget a patre meo: & ego diligam eum & manifestabo ei meipsū Dilige ergo eum Charissima in hac uita: ut ipse te dignetur diliger cum patre in eterna beatitudine Amen.

De primordiis conuersorum. Ser. .vi.

Nchoantibus premium promittit sed pseuerātibus

datur sicut scriptū ē. Qui
perseuerauerit usq; in fi/
nē:hic saluus erit. Tūc.n.
placet deo nostra conuer
sio.quando bonū qđ ī cho
amus usq; in finē produ/
cimus. Sicut enī scriptum
est: Ve his qui sustinentiā
perdiderūt.i. bonū opus
non consumauerūt. Sunt
multi hoiēs q ex sola mē
tis deuotione conuertun
tur ad deum. Multi etiam
coacti plagis conuertunt
ad deum qui ex deuotiōe
nō conuertebant sicut in
psalmo legitur. In chamo
& freno maxillas eorum
cōstringe: qui non appro
ximant ad te. Omnis con
uersus a fletu incipiat pec
catorum:& sic transeat ad
desiderium celestiū bono
rū. Soror charissima: pri/
us debemus mala que fe/
cimus: lachrimis lauare: ut
tunc mūdamētis acie ad
qđ querimus cōtēplamur:
ut dum antea a nobis plo
rādo detegit calligo pecca
ti: mūdatis cordis oculis
albefacta inspiciātur. Ne/
cesse est omni cōuerso ut
post timorē consurgat ad
deum per dilectionē qua
si filius: ne semper sub ti/
more iaceat sicut seruus.
Nouiter conuersi blandis
uerbis sunt consolādi: ne
si exasperari ceperint: ter
riti ad priora peccata recu
rant. Qui.n. nouitiū cum
suauitate & dulcedine nō
docet: & castigat l: plus no
uit exasperar q̄ corrigere
Prius corrigendus & casti
gandus est nouitius a pra
uo opere: deinde a cogita
tione. Omnis noua cōuer
sio: adhuc pristine uite ha
bet pro mixtionem. Pro/
pterea nequaquā ulla uir/
tus ad oculos hominū de/
bet exire donec uetus cō/
uersatio funditus ab ani/
mo extirpetur. Tunc ma
gis grauari se quisque im
pulsu uitiorum cognoscit

quando in ſeruitium dei accedit. Sicut populus iſrael grauiori onere ab egiptiis premitur cũ per moyſen diuina cognitio aperitur: Vitia enim in hominem ante conuerſionem habẽt pacem: quando autem expelluntur: grauius contra hominem inſurgunt. Multi prius conuerſionem motum libidinis ſuſtinent: quem tamẽ nõ ad damnationem tollerãt ſed ad probationem ſuſtinent. ſ. ut ſemp habeãt hoſtẽ cui reſiſtant pro excucienda inercia: dum tamẽ non conſentiunt. Remiſſa conuerſio multos in priſtinos errores deducit: ac uiuendi corpore reſoluit. Tepidus in conuerſatione ociosa uerba & uanas cogitationes noxias eſſe nõ conſpicit: ſed cum animus a corpore mẽtis euigilauerit: ea que leuia extimabat: cõfeſtim quaſi cõtraria & horrenda pertimeſcit. Fraus & deſidia timenda ſunt in omni opere dei. Fraudem deo facimus quando non deum: ſed nos metipſos de bono opere noſtro laudamus. Deſidiam facimus: quãdo per torporem languidi ea que dei ſunt operamur. Oĩs ars huius ſeculi ſtrenuos habet amatores: & ad exequẽdum promptiſſimos. Quare? Quia preſentem habet remunerationem ſui operis. Ars uero diuini timoris multos habet ſectatores tepidos languidos: pigritie inertia congelatos. Sed hoc proinde fit: ꝙ merces laboris eoꝝ non impreſenti uita: ſed ĩ futura dabitur. Qui nouiter ſunt conuerſi ad deum: non debent in exterioribus curis prouehi. Nam ſi implicentur: ſta

tim quasi arbuscula plan-
tata: & nec dum radice
prefixa concuciuntur pa-
riter & arescunt: tamen
ualet conuersis pro ani-
me salute mutatio loci. Se
pe tamẽ dũ mutaẽ locus
mutaẽ ẽt mentis affectus.
Congruum est enim in-
de etiam quisque corpo-
raliter recedere: ubi se me
minit uiciis deseruisse. So
ror uenerabilis audi que
dico. Multi conuertun-
tur ad deum non tamen
mente quam corpore: ꝙ
nos sine graui gemitu dĩ-
ceꝛ non possumus: habi-
tum ꝛligionis habent: sed
mentem religiosam non
habent. Multi habent reli
gionis animum. Multi e-
nim ad conuersionem ue
niunt: non tam propter
anime salutem: quam pro
pter corporis necessita-
tem: qui non deum colũt:
sed uentrem suum: de qui
bus apostolus ait: quo-
rum deus uenter est. Nõ
est intentio eorum ut di-
gne deo seruiant sed ut
bene comedant & bibant
& ut bene uestiantur: &
ut bene sit eis in hoc se-
culo. Et quia terrena di
ligunt celestia perdunt.
Et sic ait dominus in e-
uangelio: recipiunt suam
mercedem in hoc seculo
Vnde soror dilecta ca-
uendum nobis est: ne trã
sitoria & terrena plus-
quam oportet diligamus
Ideo psalmista nos admo
net dicens. Diuitie si af-
fluant nolite cor appone
re. Terrena quidem no
bis in usu esse debent: ce-
lestia uero in desiderio.
Terrena debemus expen
dere: celestia desiderare.
Est enim quedã admirabi

lis & magna multitudo dulcedis: q̃ abſcõdit đ his q̃ diligunt eũ. De q̃ ſcriptũ eſt: qa oculus nõ uidit nec auris audiuit nec in cor hoĩs aſcendit: q̃ p̃parauit deus diligentibus ſe Vnde ꝓpheta. Satiabuntur iqt cũ appuerit gloria tua. Soror ĩ xp̄o amablis: ergo illa ſatietas ſit miſericordia felicitas Amen

De cõuerſione. Ser. vii.

Ominus dicit in euangelio. Qui uult uenire poſt me abneget ſemetipſum & tollat crucem ſuam & ſequatur me. Sed quid ẽ ſemetipſum abnegare niſi uoluptatibus ꝓpriis renuntiare? Vt qui ſupbus erat ſit humilis: & q iracũdus ſit manſuetus: & qui luxurioſus ſit caſtus: & q erat ebrioſus ſit ſobrius: & qui erat auarus ſit largus. Nã ſi ita quiſq renũtiet oĩbus que poſſidet ut nõ renuntiet ſuis prauis moribus nõ ẽ chriſti diſcipulus. Qui renũtiat ſuis rebus ſua abnegat. Qui nõ renuntiat ſuis prauis moribus ſemetipſnm abnegat. Ea que amatores ſeculi diligũt ſerui dei uelut aduerſa refugiũt. Serui dei plus gaudẽt aduerſitatibus mũdi q̃ ꝓſperitatibus delectant. ſoror cariſſima ea q̃ ĩ hoc mundo ſũt ſeruis dei cõtraria ſũt ut dũ iſta aduerſa ſentiũt ad celeſte regnũ cũ ſũmo deſiderio ſuſpirent. Magna apud deũ r̃fulget gratia que huic mũdo cõtẽptibilis eſt. Nã re una neceſſe ẽ ut q̃ mundus odit diligant a deo. Sãcti uiri pegrini ſunt & hoſpites ĩ hoc ſeculo: unde reprehẽdit petrus: q tabernaculũ ĩ mõte fieri uoluerit quia ſanctis ĩ hoc mũdo tabernaculũ non ẽ quibus patria & domus ĩ celo ẽ So

ror uenerabilis cuncta tē
poralia q̄si herbe marcen
tes siccant̄ & trāseunt: &
ideo eternis rebus q̄ nun
quā arescūt recte serui dī
ista cōtennūt & despiciūt
qa ī eis nullā stabilitatem
aspiciūt: Sācti uiri q pfe/
cte seculū cōtemnunt ita
huic mūdo moriūt̄ ut so
li deo uiuere delectentur
Et quāto se a cōuersatiōe
huius seculi subtrahūt tā
to magis oculis mētis p̄/
sentiā dei & angelice so/
cietatis frequētiā conté
plant̄ q̄uis deus in medio
hoīum carnaliū uitā ele/
ctoꝝ ꝓtegat tamē ualde
raꝝ ē ut homo iter seculi
uoluptates positus a pec
catis sit alienus Non erit
semp securus q periculo
fuerit ꝓximus: Soror di
lecta bonū ē ut homo sit
corporaliter remotus a
mūdo sed multo ē meli/
us ut sit uolūtate ellonga
tus a seculo. Ergo ille ē ꝑ
fectus q mēte & corpore
a seculo ē elōgatus: Vnde
beatus iob Onager cōtē
nit ciuitatē. Et seruus dei
cōtennit seculariū hoīum
societatē. Qui pfecte mū
dū despiciūt aduersa uite
nr̄e appetūt & ꝓspa cōtē
nunt & dū ab eis uita hec
cōtēnit̄ celestis iueniat̄.
Lōge qppe adeo ē anius:
cui hec miserabilis uita
dulcis ē. Iste. n. qd de cele
stibus cōcupiscat uel quid
de terrenis d̄spiciat igno
rat. Nā sicut scriptū ē. qui
apponit sciētiā apponit
dolorē. Quanto hō plus
potest supna cognoscere
q cōcupiscat tanto āplius
dolere debet de terrenis
& trāsitoriis rebus qbus
iuoluit̄. Serui dei q paren
tū suoꝝ utilitatē ꝓcurāt
a dei amore se separant̄
unde; spiritualis ita ꝓdes
se debet suis parentibus:
ut; dū illis grām carnis p̄
stare studet: ipse a spūali

ope uel ,ppofito nõ decli-
net . Soror in christo dile
cta:mihi audi sentétiá bea
ti Isidori. Multi canonico
rũ monachoꝝ: sáctimoni
aliũ feminaꝝ:p amoꝛ suo
rũ parentem inuoluuntur
terrenis curis:& forensi-
bus iurgiis ac negociis : &
téporali salute suorum pa
rentũ:pdunt aĩas suas:ta-
mé ordinata discretio est:
ut ꝙ extraneis misericor
diter ĩpenditur:parétibus
nõ negetur. Dignum é ut
demus pétibus nostris : ꝙ
mediocriter damus extra
neis: Parétibus.n.carnali
ter prestatur:ꝙ extreneis
pie impéditur: honesta so
ror :·nõ debemus odio ha
bere parétes nostros:sed ĩ
pediméta eorũ qui nos a
recto itinere deuiant. Per
uaccas filisteoꝝ:que duce
bát archá domini ad terrá
israel: intelligimus figurá
eorũ:pp deũ dereliqrũt se
culũ:Ná philistei sĩc iũxe-
rũt uacas plaustro:uitulõs
qꝫ eoꝝ reduxerũt domi:&
super plaustrũ imposuerĩt
archá testamenti domini:
ita iugũ christi leue & sua
ue : ĩpositum est super cer
uices seruorũ dei. Et sicut
uacce amore filioꝝ suorũ
mugiebant & tamen non
declinabant ad dextrá ne
qꝫ ad sinistrá:sed recto tra
mite ĩcedebát usqꝫ bethse
mes:qui erat ĩ introitu ter
re israel:ita serui dei recto
tramite incederĩ debét: &
pro amoꝛ parẽtum suorũ
nõ debét ad destrá neque
ad sinistrá declinare: a bo
no opere uel ,ppofito:sed
recto itĩere usqꝫ ad bethse
mas.i.usqꝫ ad introitũ ce-
lestis regni ꝑuenire.Et si-
cut uacce pro filiis suis mu
giédo pergebant : ita con
uenit seruis dei:pro paren
tibus suis mugire.i.,p eis
debent orare:ut bene sit e
is:& ut a malo liberentur:
atqꝫ in bono confirmen-

tur. Soror in christo ama
bilis mihi: sicut supius dixi
tibi: nō debemus parētes
nostros odio haberē sed di
ligere. Sed sicut ait bea-
tus Augusti. Si in uia dei
nobis fuerint cōtrarii: nec
sepultura a nobis illis de-
betur. Tu carissima egres
sa es cum abraam de ter-
ra tua: & de cognatiōe tua
& de domo pr̄is tui: & ue
nisti in terram quam de-
us mōstrauit tibi. i. in mo
nasterium. Obsecro ergo
ut pseueres in eo bene ui
uendo: quiescas in sinu e-
iusdem abrahe: hoc est in
beata requie: ut post mor
tem tuā possis requiescerē.
Tu soror mihi ī christo di
lecta: cū loth egressa es de
sodoma. i. de seculari uita:
iō moneo te ne cum uxo-
re illius retro respicias: ne
quod absit in exēplū puer
sitatis oībus hoībus fias.
Sed rogo ut cū loth ī mō-
te. i. monasterio saluāte fa
cias: & aliis exēplū sactita
tis tribuas. Tu honesta uir
go egressa es cū iosue de
egypto hoc est de seculo:
& cum eo moreris in de-
serto. i. in monasterio in
quo deus māna pluit tibi.
Hoc est panē celestis uer
bi dat tibi: Ideoq̄ soror a-
mantissima in christo mi
hi: moneo te ut pseueres
in monasterio sicut cepi-
sti & in eo uigilando orā-
do psallendo contra dia-
bolum uiriliter pugnan-
do ad postremum deui-
ctis hostibus cunctis atq̄
omnibus seculi delectatio
nibus supatis cū eodē io-
sue peruenirē possis ad ter
rā pmissiōis: hoc ē ad bea
titudinē uite celestis: atq̄
ibi uidere merearis faciē
indeffensi solis. Amē. De
cōtēptu mundi. Ser. viii.

Oror caurissima:
Audi dominū ihe
sum xp̄m dicentē
in euāgelio. Oīs q̄ reliq̄rit

domum aut patrem: aut matré: aut fratres: aut sorores: aut filios: aut agros propter nomé meũ: centuplũ accipiet & uitã eternã possidebit. Unde ualde bonũ est nobis oĩa terrena pp nomé domini reliquere: ut ab eo possimus celestia accipe. Quicũq; uoluerit eé amicus huius seculi: inimicus dei erit. Igit soror ĩ xp̃o amabilis nõ diligamꝯ mũdũ ne inimicũ deũ habeamus. Facile cõtẽnit oĩa: q se quotidie morituꝝ extimat. si quotidie morté nr̃am ad memoriã rdcucimus. libéter oĩa terrena despicimus. Si dié mortis nr̃e in méte habemus: cito oĩa q̃ ĩ hoc mũdo sũt r̃spicimus

INTERROGATIO. O fr̃ mi libéter pp nomé domini oĩa q̃ ĩ hoc mundo sunt reliqueré: si aliqd haberé: sed qa non héo auꝝ neq; argétũ: neq; diuitias huius mũdi: nescio qd reliquã pp nomen domini.

RESPONSIO. O spõsa xp̃i q̃ multũ relinqs: si uoluntaté habédi dimittis. Multũ dimittis: si desideriũ habédi postpõis. Multũ reliqs si carnalia desideria deseris: Multũ reliqs si delectationé huius mũdi pp deũ despicis. Multũ dimittis si cupiditatibus & d̃siderijs terrenis renũcias: plus amat deus hoĩnũ aĩas q̃ diuitias terenas deus plus diligit méte mũdã & sãctã q̃ terrenã substãtiã. soror uenerabilis: regnũ dei tantũ ualet quã tũ habes. Deus a te nõ requirit q̃ tibi nõ dedit. Ergo tu hoc da illi q̃ ille dedit tibi. s. méte sãctã: castã. mũdam: pudicã: r̃ligiosam: timoratam ac bonis moribus ornatam. Igitur honesta soror regnum dei tãtum ualet quantum es tu. Trade te ipsam Chri

sto: & compera regnum eius ab illo. Non turbe- ris de precio: Precium nō te turbet: Non tibi uide atur difficile. Non sit tibi graue. quoniā Ihesus chri stus rex celoꝶ semetipsū dedit: ut te de potestate diaboli liberaret: & deo patri acquireret. Ergo li- benter da temet ipsam il li: qui te redemit de mau inimici. Integrā te da illi: quia ille ut te saluaret ite grum se tradidit: Dilecta mihi in xp̄o soror cōtem ne terrenas diuitias: ut ac qrere possis celestes. Di- uitie pducūt hoiem usq̄ ad periculum corporis & aie. Diuitie ptrahūt homi né usq̄ ad morté: Multi pp opes piclitati sunt: & multi pp diuitias ípericu lū deuenerūt. Multis exi tiabiles fiūt diuitie. Opes multis hominibus gene- rauerūt morté. Nunquā habent requié mentis: q

curis terrenis se íplicant. Sollicitudines. n. reꝶ mé té cōturbant: Més occu- pata i terrenis curis semp é i angustiis. Venerabilis spōsa xp̄i: si ergo uis esse qeta nihil ex hisque i secu lo sunt queras. Sép requi em métis habebis: si te a mundi cura remoueris. Séper habebis pacé men tis: si te astrepitu terrena rum actionū subtraxeris qa diuitie nūquā sine pec cato acquirunt. Nullus ad ministrat res terrenas si- ne peccato. Valde raꝶ é ut q diuitias possident ad requié pueniant: Qui cu ris terrenis se implicat ab amore dī se seperat. Qui defigit i amore téporaliū reꝶ: i deo nullatenus de- lectat. Cure téporaliū re rū ab itentione dei auer- tunt aium. Nemo pōt si- mul amplecti gloriá dei & gloriá seculi. Nemo po test diligere simul christū

& seculū. Difficile ē simul seruire celestibus curis & terrenis negociis Difficile ē deum simul & mundū diligere. Nemo pōt simul perfecte deū & mundum diligere. Vterq3 aūt simul equaliter amari non pōt honesta uirgo audi que dico: q̄uis hō in gloria seculi fulgeat: q̄uis purpura & auro uestitus sit: q̄uis preciosis uestimētis īdutus sit: q̄uis secularibꝫ uestibꝫ ornatus appareat: q̄uis gēmis ac lapidibus decoratus resplendat: q̄uis precioso habitu redimitus īcedat: quāuis sit multitudine seruorum circondatus: q̄uis sit excubātium armis protectus: q̄uis sit īnumeris obsequentium cuneis constipatus: q̄uis agmibus tutus Semp ē in pena: semp est ī angustia: semp ē ī luctu: semp est ī periculo: semp in sericis stratibus manet: sed turbatus ī lectis aureis iacet: sed īfirmus ī lectis argēteis cubat sed fragilis in pluma iacet: tamē fragilis & mortalis ē. Soror amātissima in christo mihi: iō hec dixi tibi ut cognoscas q̄ uana ē gloria huius mūdi. Felicitas huius mundi breuis ē. Modica ē huius seculi gloria. Caduca ē & fragilis temporalis potentia. Igit̄ uenerabilis uirgo ut acquirer̄ possis celestes diuitias contēne terrenas libēter dispice terrena ut puenire possis ad celestia bona. Respue transitoria ut hr̄e merearis eterna da parua ut a deo conseq̄ris magna. Fuge ī terra societatē hoīum: ut ī celo hēas societatē angeloꝝ: ad quā te pducere dignet̄ ille q te redimit precioso suo sanguine. Amē.

De habitu Sermo. ix.

Ominus noster iesus christus dicit ī euāgelio. Ecce qui molli-

bus ueſtiunť in domibus
regum ſunt. Mollia dicun
tur ueſtiméta qa molle fa
ciunt aíum. Mollibus ue/
ſtimentis delectatur regis
curia: aſpis uero & hũilibꝫ
delectať xp̄i eccleſia. Talia
debét eſſe ueſtiméta ſer/
uorum & ancilariũ dei: in
quibus nihil poſſit notari
nouitatis: nihil uanitatis:
nihil ſupfluitatis: nihil qď
ꝑtineat ad ſuperbiã & ad
uanágloriam Vnde bea/
tus Hiero. nõ facit orna/
tũ clericũ tenera ueſtiſ ſed
mũditia métis. Soror cha
riſſima ergo ornéus nos
metipſos ſpũalibus orna/
métis. ſ. charitate humili/
tate máſuetudíe obedié/
tia & patiẽtia: hec ſũt ueſti
méta qbus placere poteri
mus ieſu xp̄o celeſti ſpon
ſo: chriſtus íuiſibilis ſpon
ſus nõ requirit pulchritu/
dinem foris ſed ítus: ſicut
ſcriptũ eſt in pſal. Oĩs glo
ria eius filie regis ab ítus.

Igiť Soror í chriſto ama/
bilis diuitie tue boni mo/
res ſunt: pulchritudo tua
ſit bona uita: chariſſima
opto ut de te dicatur illud
quod í canticis canticoꝝ
legiť. Tota pulchra eſ ami
ca mea & macula non eſt
í te. Et iteꝝ ueni de libano
coronaberis. Vere beata
eſt illa aĩa que ieſu chri/
ſto ſp̄õſo celeſti ſeruit ſine
macula. Sic & tu ſoror ue
nerabilis beata eris ſi ieſu
chriſto ſp̄õſo tuo ſine ma
cula ſeruieris. Stude ergo
placere Chriſto non p̄cio
ſis ueſtibus ſed bonis mo
ribus: nõ pulchritudíe car
nis: ſed pulchritudíe métiſ
Stude placeř illi nõ í facie
ſed í corde: Veſtiméta tua
& calciamenta nec nimi/
um ſint precioſa nec mul
tũ uilia ſed ex moderato
& cõpetéti habitu: ſic enĩ
ait beatus Augu. de ſeme
tipſo. Fateor de precioſa
ueſte erubeſco Et iterum.

Non decet hanc professi oné non decet hanc am- monitionem. Non decet hec mébra. Nō decet hos canos honesta uirgo ue- stis pura circundeť tibi: non ad pulchritudinem sed pp corporis necessita té. Vt dū preciosis uesti mentis uestiris cadas in turpitudiné anime: quia quáto amplius corpus fo ras propter uaná gloriá cōponitur atque ornatur tanto iterius aía fedatur & sordidať. Igitur soror in christo amabilis: pro- fessionem tuá habitu & i cessu demonstra. Sit in- gressu tuo simplicitas sit in motu puritas: sit in ge stu grauitas sit in incessu honestas: Nihil dedeco- ris: nihil lasciuie: nihil pe tulantie: nihil insolertie: nihil leuitatis i icessu tuo appareat Animus enim i corporis gestu apparet. Gestus corporis signum est métis. Corporis gestu animus proditur. Soror charissima ergo incessus tuus nō habeat ymaginé leuitatis. Incessus tuus: nō offendat oculos alterius. Non prebeas de te specta culū. Nō des aliis locum de te obtrectandi. Soror dilecta: múda conscientiá tuá ab omni malitia ut fe liciter dicatur tibi a yesu christo spōso celesti: Ecce tu pulchra es amica mea ecce tu pulchra oculi tui columbarum. Pulchra ui delicet pp perfectionem corporis: & mūdiciam co gitatiōis. Ecce tu pulchra es: habens mundá & sim plicem intentioné cordis quia cūcta bona que agis: nō ut hoibus uidearis sed ut soli deo placeas opans. Oculos habeas co lúbarū quia tunc immuné custo dis ab omni malitia: & si- mulatione atq3 fictione. Soror mihi i christo amá tissima

tissima: iõ hoc dixi ut plus gaudeas intus in aĩa de sãctis uirtutibus: q̃ foris in corpore de preciosis uestibus. Vnde dicit beatus Grego. Nemo quippe uestimenta preciosa querit nisi ad inané gloriá: uidelicet ut inde laudentur & ut honorabilior cæteris appeat. Nemo uult p̃ciosis uestibus indui nisi ubi ab aliis possit uideri. Ergo ꝑ sola uanagloria uestimentũ preciosũ querit uirgo uenerabilis in hoc cognoscimus: quod seculum diligimus q̃a preciosa uestimenta amamus. Qui seculũ nõ diligit preciosa uestimenta nõ q̃rit. Quãdo homo gaudet de pulchritudine corpis méſ eius ellongatur ab amor creatoris. Quãto amplius in compositione corporis letamur tanto magis a superno amore dis iũgimur. Quãto plus in terrenis & transitoriis rebus gaudemus tanto minus celestia desideramus uere maculá habet ĩ se sãctimonialis femina si diligit preciosa uestimenta nõ é sine macula xp̃i spõsa si amat uestem preciosam: Ancila christi que seculum pfecte reliquit uilia uestimenta querit. Ancilla christi que preciosa uestimenta desiderat adhuc pfecte seculũ non cõtempsit. Nigra uestis insinuat humilitaté mentis. Vile uestimentũ denuntiat mundi cõtéptũ. Nigredo ueli munditiam & puritatem demonstrat animi. Nigrũ uellum castitatis & sanctitatis est signũ Nũc ergo reuerédissima soror moneo te ut habitum qué ostendis specie: Impleas opere. Obsecro te ut habitum ordinis bonis ornes moribꝰ: sãctus é habitus: sanctus sit aĩus

sicut scta sut uestimeta sic opa tua sint sca & sicut sacratum e uelum sic opus tuum sit sanctu: no aliud abscodas itus & alid oste das foras. No sis aliud i secreto & aliud i publico qlis uis haberi talis esto: qlis es i facie talis esto in opatioe: & qlis e i uultu talis esto in actu. Amen.

De Copunctioe. Ser. x:

Ompuctio cordis e huilitas metis ueniens de recordatioe peccati & de timore iuditii: Illa copunctio e pfecta: q repellit a se oem delectatione carnaliu rerum: & toto studio metis figit itetione sua in cotéplatioe dei. Duplicé eé copunctioné legimus: una. s. q pp deu aia cuiusq serui dei afficit. i. cu ad memoria reducit mala q fecit. Altera uero cu suspiret pp desideriu eterne uite. Quattuor modis compugit més iusti hois: Hoc é memoria peccatorum recordatioe futurarum penarum: cosideratoe pegriationis huius uite: desyderio supne patrie: qteus ad ea possit cito puenire: Ois peccator tuc se cognoscit uisitari a domio: qdo copugit ad lachrias. Na & petus tuc fleuit: qdo in eu xps respexit. sicut scriptu é: Et couersus doinus respexit petrum: Qui statim egressus foras fleuit amare Vnde et psalmista dicit: Respexit & comota é & cotremuit terra: Tuc terra cotremiscit: qdo peccator ad lachrias comouet. Admoeo igit te soror carissima: ut in orone cu lachrymis ad memoria reducas peccata tua: qa q no hét cordis copuctioné uel cotritioné no hét munda oratioé. Soror mihi in xpo amabilis: audi exépla sctorum: q p copunctioné & lachrymas apud deu obtinuerunt uenia peccatorum suorum. Anna mr Samuelis

p cōpūctionē & lachrias
meruit habere filiū: isup
obtinuit apd deū pphe-
tie donū. Dauid p compū
ctionē & lachrias obtīuit
ueniā ppetrati omicidii:
atq3 adulterii. Sic.n. audi-
uit p pphetā: Nō morie-
ris: qa dñus trāstulit pec
catū tuū. Pr thobias p cō-
pūctionē & lacrias meru
it accipe curationē cecita
tis: & cōsolationē paupta
tis. Sic.n. dixit ei raphael
āgelus. Gaudiū tibi sp sit
& adiecit. Forti aīo esto: i
pxīo ē ut a deo curreris.
Etiā maria magdalēa per
cōpūctionē & lachrias me
ruit a domino audire Re
mittunt tibi peccata tua.
Soror uenerabis: iō exē-
pla sāctoꝝ pposui tibi: ut
lachrie p cōpūctionē sua-
ues sint tibi. bōa cōpūctio
thesaurus ē desiderabilis
& ienerrabile gaudiū in
mēte hoīs: Aīa q̄ i orōne
hēt cōpūctionē: pficit ad

salutē. Vir fortis nō ē mi
nus laudādus i luctu q̄ in
bello. Quia ergo post ba
ptismū iqnauimus uita m
baptizemus lachrīs cōsci
entiā nr̄am. Vbi lachrie
fuerīt: ibi accēdit spiritua
lis ignis q illumīat secreta
mētis lachryme pēitētiū
p baptismate reputātur
apud deū. Soror mihi in
xpo dilecta: si cōpūctionē
secūdū deū habueris btā
eris. Cōpūctio cordis: sa-
nitas ē aīe: Cōpūctio mē-
tis illuminatio ē aīe: quia
tūc aīa illuminat: q̄do ad
lachrīas cōpūgit. Cōpun
ctio lachriaꝝ remissio est
peccatoꝝ: qa tūc peccata
dimittunt q̄do cū lachrīs
ad memoriā reducūtur.
Cōpūctio spiritū sāctum
reducit ad se: qa cū spiritꝰ
sāctus mēte uisitat: statim
hō peccata sua plorat. IN
TERROGATIO. O
frater mi queso dic mi-
hi que sunt cause nostri

doloris:pro quibus ī hac uita mortali ploramus.s. pp peccata nostra: & pp miserias huius mundi ac pp cōpassionē ꝓximi: & pp dilectionē celestis premii. Propter peccata flebat ille qui dicebat. Lauabo per singulas noctes lectum meū: lachrimis meis stratū meū rigabo. Idē de miseriis huius mundi gemebat cum dicebat. Heu mihi quia incolatus meus ꝓlōgatus est: habitaui cum habitantibus cedar multū incola fuit aīa mea. Dominus p cōpassionē fleuit: sup lazaꝝ & sup ciuitatē yerusalem dicēs. Quia si cognouisces & tu ēt paulus apostolus q pcipit gaudere cū gaudentibus & flere cū flentibus p compassionē dolebat dicēs. Quis īfirmat & ego nō infirmor? Cū dilectiōe celestis premii plorabant iusti dicentes.

Sup flumina babilonis illic sedimus & fleuimus: dū rcordaremur tui syō. Vita psens mors ē qa est plena miseriis qd nō est i pria sed in uia. Nec est in domo sed ī exilio: In hoc mūdo non sumus ī nra ciuitate: sed in peregrinatione sicut scriptū ē. Non hēmus hic manentē ciuitatē: sed futurā inqrimus Respōsio. Soror dilecta iō moneo te: ut primo lugeas pp peccata tua: dein de pp miserias huius mūdi atqꝫ cōpassionē ꝓximi at postremū uero pp dilectionē dei ac celestis premii. Honesta uirgo depcare deū cū oī deuotione ut det tibi uerā mentis cōpunctionē & cordis contritionē. Cōpunctio unigenitū christū dei filiū facit hre ī se sicut dominus ipse ait. Ego & pr ueniemus & apud eum q me diligit māsionē faciemus.

Vbi lachryme abundant ibi graues cogitatiões nõ ꝓpiquant: & si aliq̃do ap ꝓpiquant ibi radices nõ hént. Lacryme apud deũ ſp nobis dant fiduciá magná. Soror ĩ xp̃o amabilis mihi audi uocem Ieſu xp̃i ſpõſi tui dicẽtis. Surge amica mea & ueni ꝑ dilectioné iá.n.iems tráſit imber abiit & receſſit flores apparuerũt ĩ terra: tp̃s putatiõis aduenit: uox turturis audita é in terra nr̃a hoc é uox p̃dicãtium apoſtoloꝝ ĩ eccleſia: Turtur é auis caſtiſſima q̃ in excelſis & ĩ arboribus ſp nidificare uel morari ſolet. apoſtolos uel ceteros doctores ſignificat qui poſſunt dicere nr̃a cõuerſatio ĩ celis é: q̃ ét gemitũ hét ꝓ cátu & ſignificat ploratũ ſáctoꝝ qui ſuos ad lamẽtũ & fletũ ortant dicentes. Miſeri eſtote & lugete. Igit honeſta uirgo accipe exẽplũ huius turturis & luge ꝑꝑ amorem Ieſu xp̃i ſpõſi tui quouſq; eũ uidere poſſis regnanté ĩ ſolio regni ſui. Melius é tibi lugere cũ amore Ieſu xp̃i q̃ cũ timore ĩferni. Pulchre ſunt géne tue ſicut turturis. Natura turturis é ut ſi ꝑ occaſioné ꝑdiderit cõiugé alteꝝ ãplius non q̃rit. O ſpõſa xp̃i aſſimilare & tu huic turturi: & p̃ter Ieſum xp̃m ſpõſũ tuũ amatoré nõ q̃ras alterum. O ſpõſa xp̃i eſto ſimilis turturi & luge die ac nocte cũ deſiderio Ieſu xp̃i ſpõſi tui quia iá aſcẽdit ad celos: ut aliq̃do facié illius uidere merearis in dextera patris. Pulcre ſunt géne tue ſicut turturis. In génis ſolet eſſe uerecondia. Soror uenerabilis génas habes turturis ſi preuerecõdia Ieſu xp̃i ſpõſi tui mihi cõtra uolũtaté illius facis Génas habes turturis

si cũ amore & reuerentia xp̄i ea q̄ illi displicẽt postponis: Génas hés turturis si p̄ter xp̄m alteꝝ amicũ nõ diligis. Igr̃ soror carissima ĩdesinẽter p̄ctã tua cũ lachrĩs laua. Quotidie laua tuas negligẽtias p ꝯpũctioné & lachrymas. Trãsgressiões tui ordĩs sine intermissione ablue cum lachrĩs & p lachrĩas: cõpunctioné acquire tibi tuoꝝ remissioné peccatoꝝ p lachrĩas & crebra suspiria: acq̄re tibi eterna gaudia. Plãge iniq̄tates tuas. Mala sceleꝝ tuoꝝ deplora. Mala q̄ egisti flẽdo cõmemora. Meroris ũda te irriget. Cõpelle te plãger̃ fluuius lachrĩaꝝ. Que gessisti praue: flectibus dele. q̄ illicite ꝯmisisti lachrymis ablue. Hõesta uirgo si peccata nõ plorauẽris in hoc seculo: q̄do dictura es deo posuisti lachrymas meas ĩ ꝯspectu tuo charissimas si iniq̄tates tuas nõ fleueris ĩ hac mortalitate: q̄do dices. fuerũt mihi lachrime mee panes die ac nocte. Moneo ĩgit̃ te spõsa xp̄i: ut ĩ hac mortali uita lugeas peccata tua: ut cõsolari merearis in celesti patria Sicut scriptũ ẽ. Beati q̄ lugent: quoniam ipsi consolabuntur. Amen.

De tristicia. Ser. xi.

Dominus dicit ĩ euangelio: amẽ amẽ dico uobis: q̄a plorabitis: & flebitis uos: mũdus ãt gaudebit. Vos ãt cõtristabimĩ: sed tristicia ur̃a uertet̃ in gaudiũ. Etiã salomõ ait. Cor gaudẽs exilarat faciẽ spũs uero tristis deicit̃ in merorẽ aĩe. Aĩus gaudẽs facit etatẽ floridã: spũs uero tristis exsicat ossa. Filii ĩ bonis nõ des q̄relã: & in oĩ dato nõ des tristiciam uerbi mali. Oĩs plaga tristicia cordis ẽ. Iocunditas cordis ẽ uita homĩs. Cor prauũ dabit tristiciam: & hõ sapiẽs resistet illi: p tri

ſticiã feſtinãt mors: triſti
cia flectit ceruicẽ cordis.
Cor letũ bonã facit uali-
tudinẽ: uiro ãt triſti exſicã
tur oſſa. Etiã btũs athana
ſius dicit. Hõ triſtis ſp ma
liciat & cõtriſtat ſpũm ſã
ctũ ſibi a deo donatũ. hoc
ẽt docet apoſtolus dicẽs.
Nolite conſtriſtari ſpũm
ſãctũ q hitat ĩ uobis ĩ quo
ſignati eſtis ĩ die redẽptio
nis. Vide ergo ſoror cha
riſſima ne cõtriſtes ſpiri-
tũ ſãctũ q hĩtat ĩ te: ne for
te derelinq̃t te. Aufer a te
dubietatẽ & aĩoſitatẽ: qa
utriq3 cõtriſtat ſpũm ſan-
ctũ. Aufer a te triſticiã: qa
ipſa ẽ ſoror dubietatis &
aĩoſitatis. Certe triſticia
ſecularis oĩum maloꝝ ſpi
rituum ẽ peſſimoꝝ: & no
cet ſeruis dei. Triſticia ſe-
cularis ledit & cõterit: at-
q3 allidit ſeruos dei. Spũs
n. ſãctus nõ ſuſtinet triſti-
tiã carnalẽ. Igit ſoror dile
cta ĩdue ſp letitiã ſpũalẽ:
q̃ hẽt gratiã apud deũ: oĩs
letitia ſpiritualis ſp bona
ẽ: & bona cogitat: atq3 cõ
tẽnit uanã triſticiã. Si leti
tia ſpũalis bona nõ eſſet:
nũq̃ ꝓpheta diceret: Le-
tamini ĩ domino & exul-
tate iuſti: & gloriamĩ oẽs
recti corde. Et iteꝝ leta-
bit iuſtus ĩ domĩo & ſpa-
bit ĩ eo & laudabunt oẽs
recti corde. INTERRO
GATIO. O frater cariſ
ſime: ſi triſtitia mala ẽ &
nocet ſeruis dei: qd eſt qd̃
ait ſalomõ. Cor ſapentiũ
ubi triſticia ẽ: & cor ſtul-
toꝝ ubi eſt letitia? RE
SPONSIO. Soror uene
rabilis hoc q̄ ait ſalomõ:
Cor ſapiẽtiũ ubi triſticia
ẽ: & cor ſtultoꝝ ubi eſt le
titia. Nõ ẽ ĩtelligẽdũ niſi
de ſpũali triſtitia & de ſe-
culari letitia: Ac ſi aptius
diceret. Cor ſapiẽtiũ ubi
triſtitia eſt ſpiritualis: &
cor ſtultorum ubi eſt ſe-
cularis letitia. Qui ſecun-

dū deū tristitiā hēnt sapiē
tes sūt. Qui āt secundū se
culū tristitiā hēnt: sunt sa
piētes: Vnde dominus in
euāgelio. gaudete & exul
tate: quia noīa ur̄a scripta
sunt ī celis & paulus apo-
stolus. Quasi tristes: sp āt
gaudētes: & iter̄. Gaude
te ī domino sp iter̄ dico
gaudete: ergo tristitia spi
ritualis bōa ē. Tristitia ue
ro q̄ nascit̄ de cupiditate
tpaliū rer̄ ē mala. De tri-
stitia spūali scriptū ē. Bea
ti qui lugēt: quoniā ipsi cō
solabunt̄: de tristicia āt se
culari ait salomō. Multos
occidit tristicia: & nō est
utilitas ī ea. Iter̄ d̄ leticia
spūali dicit̄. Letet̄ cor q̄-
rētiū dominū. Et iter̄ de
leticia seculari legitur. Ve
uobis qui ridetis nūc: quo
niā plorabitis & flebitis.
Soror carissima: audi etiā
q̄ beatus paulus dicit. Tri
sticia q̄ scd̄m deū ē: opat̄
salutē penitētie. Tristicia
uēo q̄ ē scd̄m seculū opat̄
mortē. Or̄o hoīs q̄ sp est
tristis: nō hēt uirtutē nec
pōt ascēdere ad deū. Vbi
tristitia fuerit cooperata
spūi sc̄tō: nō ibi est accep-
tabilis or̄o: quia īfirma ē:
& nō pōt ascēdere ad de-
um: Igit̄ soror mihi ama-
bilis: omitte tristiciā desi
ne tristis eē: tristiciā repel
le a te. Noli dare te multe
tristicie. Nō pseueres in
tristicia: Ne dederis tristi
cie cor tuū: Tristicia unū
ē ex septē principalibus
uiciis & iō ē cauēda ab oī
bus seruis dei. Vnde bea-
tus ysidorus. Si bene &
pie uixeris: nunq̄ eris tri-
stis. Bona uita sp hēt gau-
diū. Honesta soror: ergo
expelle a te tristiciā: qa si-
cut tīea comedit uestimē
tū: & sicut uermis rodit li
gnū: ita tristicia necet cor
di: Mūda ergo cor tuū ab
oī tristicia carnali: atq̄ se
culari: & or̄o tua erit ac-

ceptabilis apud deū. Igiť
soror uenerabilis de re-
cordatiōe peccatoꝝ tuo-
rum luge: & ī amoré Iesu
xp̄i spōsi tui gaude. de me
moria p̄cedétiū delictoꝝ
tuoꝝ plora & de spe ce-
lestiū bonoꝝ exulta. De
trāsactis culpis & neglīgé
tiis tuis dole: & de ꝓmisi
one celestis regni letare.
De p̄teritis tuis d̄lictis cō
tristare: & de gaudio eter
ne retributiōis hylaresce
Ad q̄ te p̄ducer̄ digneť il
le: cui ī tuo uirgineo cor-
pore iocundū habitaculū
preparasti. Amen.

De dilectiōe dei Ser. .xii:

Omīus nr̄ Iesus xp̄s
dicit ī euāgelio. Siqs
diligit me: sermoné meū
seruabit: & pr̄ meus dili-
get eū: & ad eū ueniéus &
māsioné apud eū faciéus.
Et ioānes apostolus. Nos
diligimus deū. quoniā ip-
se prior dilexit nos. Qui
diligit deum: exorabit ꝑ
peccatis suis: & cōtinebit
se ab illis. Soror charissi-
ma dilige deū & īuoca eū
ī salute tua: qa dilectio est
uita: & odiū ē mors. Deus
non uult se tātū diligi uer
bis sed puro corde & opi
bus bonis. Deū nō diligit
q dei p̄cepta cōténit. Mēs
hoīs q deū diligit: nō ē in
terra sed in celo: qa sép ce
lestia desiderat. Moneo
te soror carissima ut dili
gas deū sup oīa: qa ipse te
elegit ante secula. Plus de
bemus deū diligere q̄ pa-
rétes nr̄os. Quare? quia
deus fecit nos & parétes
nr̄os ꝓpriis manibus. i.
ꝓpria uirtute. Sicut scrip
tū ē: Ipse fecit nos: & non
ipsi nos. Maiora tribuit
nobis xp̄s: q̄ parétes nr̄i.
Et iō sup parétes debemꝯ
diligere xp̄m. Stultū ē ali
qd plusq̄ deū amare: qui
plꝯ diligit creaturā q̄ crea
toré peccat. Et q p̄ponit
amorem creature amori

creatoris errat. Ergo sup oīa ē deus a nobis diligendus. Dic obsecro honesta uirgo cū amore & dilectione de xp̄o: dilectus meus mihi & ego illi q pascit̄ īter lilia donec aspiret dies & īclinēt̄ umbre. Spōsa xp̄i rogo ut aptiꝰ dicas. Dilectus meus mihi societur uiculo charitatis & amoris & ego illi cōiūgar & socier uicissitudine mutue dilectiōis q pascit̄ iter lilia hoc ē delectat̄ & iocūdat̄ īter cādidas & odoriferas uirtutes scōꝝ atqꝫ inter choros uirginū donec aspiret dies & īclinēt̄ umbre: donec nubila trāseat p̄sētis uite & appeat dies: hoc ē ueniat claritas sēpiterne beatitudinis. Soror charissima iustitia est deū toto corde amar̄: Illiqꝫ tota adherere uolūtate: q ē sūmū bonū. Sūmū bonū amare sūma ē beatitudo. Qui deū amat bōus est: si bonus ergo & btūs. Quā

to hō plus deū diligit: tāto magis btūs erit. Dilectio ē specialis & ꝓpria uirtus scōꝝ. Amātissima mihi ī xp̄o soror: iō hec dixi: ut nullꝰ amor seculi te sepet ab amor̄ xp̄i. spōsa xp̄i ēt rogo: ut aliquid nobis de more celestis sdōsi tui dicas. Fasciculus mire dilectus meus mihi īter ubera mea cōmorabit̄. Dic ergo charissima planius: ut ea q̄ dicis ītelligamus. Fasciculus mire dilectus meus mihi inter ubera mea cōmorabit̄. Locus cordis ē īter ubera: hoc ē īter māmillas: ergo dilectus meus īter ubera mea commorabit̄. i. memoria: dilectio: & amor Iesu Xp̄i spōsi mei: sp erit īter māmillrs meas hoc ē ī corde de meo. Et siue ī ꝓsperis: siue ī aduersis sp ad mēoriā reducā oīa bona q̄ mihi tribuit: qa dilexit me & mortuus ē p me: atqꝫ ascēdit ad celos: & ut ad eū p

ueniã quotidie uocat me dicẽs. Veni de libano spõ sa: ueni de libano: ueni co ronaberis. Leua iesu xp̄i spõsi mei sub capite meo i. donũ spũsſci: r̃quiescat i me i hac p̄sẽti uita: & itel lectus scãꝶ scripturaꝶ sit in mẽte mea: ut eũ cogno scã: & pfecte diligã. & dex tera illius ãplexabit̃ me: hoc ẽ ad eternã btitudinẽ puenire faciat. Charissi soror roga ãcillas xp̄i que tecũ sũt & dic eis. Fulcite me floribꝫ: stipate me ma lis: qa amore Iesu xp̄i spõ si mei lãgueo. O uos sc̄tẽ soror̃s mee: q̄ iã xp̄m sup oĩa diligitis: & nihil amo ri illius preponitis: fulcite me bonoꝶ ur̃oꝶ exẽplis & q̄lit̃ xp̄m dilectũ meũ iuenir̃ ualeã ostẽdite qa p amor̃ illiꝰ ifirmor. Hic a mor dulcis: hic lãguor sua uis: hec ifirmitas sctã: hec dilectio casta: hec ꝯiũctio itemerata: hec copula iui olata: hec ꝯplexio illibata

O uos sc̄ẽ soror̃s mee: ful cite me floribꝫ. i. ur̃e ꝯuer satiõis exẽplis qa p amor̃ xp̄i spõsi mei ifirmor. hõe sta uirgo: uer̃ p amor̃ iesu xp̄i spõsi tui lãgues & ifir maris: si p amor̃ illiꝰ oĩa q̄ i hoc mũdo sũt ꝯtẽnis & d̄ spicis. uer̃ p aõre iesu xp̄i ifirma iaces i lecto ꝯtẽpla tõis: si xp̄m sup oĩa diligis uer̃ p amor̃ xp̄i es ifirma si plus diligis celestia q̄ ter rena: Vere pp amorẽ & dilectionẽ xp̄i lãguida ia ces i lecto itime dilectiõis ac suauitatis si i scis opibꝫ es fortis: & i terrenis acti bus es debilis. Soror mi hi i xp̄o amabilis: si xp̄m ex toto corde tuo dilexe ris & nihil amori illius p̄ posueris: cũ eodẽ Iesu xp̄o spõso tuo i celesti r̃gno le taberis. Si xp̄m i tota mẽ te secuta fueris: & i eũ to ta mẽte dilexeris: absq; ul la dubitatiõe cũ eo i cele sti p̃ria gaudebis: & eũ cũ sanctis uirginibus quo

cũq3 ierit seqris. Si cũ oĩ d̃uotiõe xp̃o adheseris: & ad eũ die ac nocte suspiraueris ĩ hoc p̃sẽti seculo: sine dubio cũ eo exultabis ĩ celesti palatio: atq3 inter uirginũ coros cãtabis illi dulces hĩnos: sicut scriptũ ẽ. Qui pascis ĩter lilia septus coreis uirginũ: sponsa decorãs gloria sponsisq3 redẽs p̃mia. Quocũq3 pgis uirgines secũt atq3 laudibus: post te canẽtes cursitãt: hĩnosq3 dulces p̃sonant. Ideo hoc dixi soror charissima: ut christũ sup omnia diligas: & ut nihil amori illius p̃ponas. Obsecro te dilecta soror: ut nullã p̃ter xp̃m sẽtias dulcedinẽ: nullũ p̃ter xp̃m q̃ras amorẽ: & nullã preter xp̃m diligas pulchritudinẽ. Pro amore xp̃i luge: p amore xp̃i plange: donec eũ merearis uidere ĩ dextera p̃ris sui r̃gnãtẽ.

De dilectiõe pxi. Ser. xiii.

Oror charissima: audi que dominus noster Iesus christus ait discipulis suis. In hoc cognoscẽt oẽs qa mei estis discipuli: si dilectionẽ hũeritis ad ĩuicẽ. Oĩs fideles discipuli xp̃i sũt. Vnusqsq3 illius discipulis est: cuius doctrina seqtur: Ergo q uult xp̃i discipulus eẽ: studeat pximos suos tanq̃ seipsũ diligere. Dilectio pximi malũ nõ operat̃ q̃re: qr plenitudo legis ẽ dilectio Et paulus apostolus. Ambulate ĩ dilectiõe: sicut & xp̃s dilexit nos: & tradidit semetipsum p nobis. Etiam ioannes apostolus ait: q diligit frẽm suũ ĩ lumĩe manet: & scãdalũ nõ ẽ ĩ eo: q odit fr̃em suũ ĩ tenebris ẽ: & ĩ tenebris ambulat: & nescit quo uadat quoniã tenebr̃ obcecauerũt oculos eius. Si qs dixerit diligo deũ: & fr̃em suum oderit mẽdax ẽ: & ue

ritas ĩ eo nõ ẽ. Et hoc mã
datũ habemus a deo: ut q
diligit deũ: diligat & fra-
tré suũ: q nõ diligit frẽm
suũ qué uidet: deũ qué nõ
uidet quõ põt diligere: ét
salomõ ait. Oĩ tpe diligit:
q aĩcus ẽ. Et frĩ ĩ necessita
te cõprobaẽ. Et btũs au-
gustinus: hoĩem uĩcis hũa
na felicitate: diabolũ uĩciſ
ĩnĩci dilectiõe. Tamen so
ror dilecta: nõ debet ĩter
seruos dei carnalis dile-
ctio eẽ: sed spũalis. Nihil
deo specialibus uirtute di
lectiõis. Nihil desiderabi-
lius diabolo q̃ extinctio
charitatis sctũs amor nõ
hẽt scãdalũ. Oẽm hoĩem
fidelẽ iudica tuũ eẽ frẽm.
Meméto q unus artifex
cõdidit nos. Verus amor
nõ hẽt amaritudinẽ scan
dali. Soror uenerabilis: in
pxĩ dilectiõe cognosces
quõ debeas puenire ad di
lectionem dei. Sicut dile
ctio mẽtẽ eleuat: ita mali
tia demergit. Nec deũ ue
re sine pximo poteris di
ligere: nec pximum sine
deo. Verã charitatẽ teneẽ
si & amicũ diligis in deo:
& inimicũ diligis pp deũ:
q̃tũ fueris larga ĩ dilectio
ne pxĩ: tãtũ eris alta ĩ con
gregatõe dei. Si ĩ ueritate
diligis pximũ tuũ ĩ trãqli
tate ẽ cor tuũ. Ille uero q
pximũ suũ hẽt odio: cir-
cũdatus ẽ tenebris & te-
dio diligẽdo pximũ: pur-
gas oculũ mẽtis: ad uidẽ-
dũ deũ. Tamẽ fuerẽdissi
ma soror mõeo te: ut nul
lũ hominẽ carnaliter dili
gas. Vnde btũs Isidorus.
Multũ ĩterra dimersꝰ ẽ q
diligit hominẽ morituꝝ
plusq̃ oportet carnaliter
cũ deo manere nõ possu-
mus si ĩ hoc seculo unaĩes
esse uolumus amicus ĩ ne
cessitate cõprobare. Si p̃-
cepta dei uolumus custo-
dire: sicut nosmetipsos de
bemus pximos nostros

diligere: qa si sine dissimu-
latiõe diligit hoiem frem
cito placat deũ prem: q di
ligit pximũ: nõ põt facer
hõicidiũ: nõ adulteriũ: nõ
furtũ: nõ piuriũ: nõ falsũ
testimoniũ: nõ rapinam:
nõ iuidere: non littigare
Igit hõesta uirgo dilectio
né dei & pxi i q tota lex
pédet & pphete sp medi
temur: & ope pficiamus.
Sed si pxius nr patit aliq
tribulationé: aut ifirmita
té: aut dánũ: aut i carceré
mittit si doléus p illo: in
corpore ecclesie sumus.
Si át nõ dolemus: iá a cor
pore ecclesie pcisi sumus:
charitas q colligit & uiui
ficat oia mébra ecclesie:
si nos uiderit de ruia pxi
gaudere: statí nos pcidit
a corpe. Tádiu dolet mé-
broꝝ: qdiu i corpore cõ-
tinet. Si át mébꝝ pcisum
fuerit a corpore: nec sétir
poterit nec doler. Si ma-
nus aut pes aut aliqd mé-
brũ pcisũ fuerit a corpor
si totũ corpus tũc i multis
ptibus diuidat aut i igné
mittat: manus illa iá non
sétit qa iá diuisa é a corpe
Talis est ois xpianus qui
ad alteriꝰ dáno: aut tribu
latiõe: aut águstia: aut ne
cessitate nõ dolet. Sed q
peius é gaudet: qa iá alie-
nus é a corpore ecclesie.
Nos uero honesta uirgo
si uerá & pfectá charitaté
uolumus custodire diliga
mus bene oés hoies fide-
les sicut nos metipsos stu
deamus diliger: ut qa xps
é caput nrm: nos merea-
mur mébra illius eé: ut cũ
xps apparuerit q é gloria
nra: nos p cõcordiá chari
tatis & p dilectioné dei &
pxi: cũ ipso possimus apa
rere i gloria. Tunc uero a
micus amat si nõ p se sed
p deo amat. Vnde btũs
ysidorus. Qui itépáter a
mat amicũ. magis amat il
lũ p se q p deo. Tũc qsq
bõitati atq diuine iustitie
fit cõtrarius: qdo despicit

aīcū aliq̄ aduersitatē pcuſ ſū. Vera aīcitia nulla occaſiōe excludiť: nullo tpe deleť. ſed ubicūq3 ſe uerterit tp̄s: illa firma ē. Pauci ſūt aīci q uſq3 ad finē ſint cari. Illa uera ē amicitia: q̄ nihil ex rebus amici q̄rit: niſi ſolā beniuolētiam. ſ. ut gratis amet amantem ſe. Igiť ſoror amabilis ī xp̄o: moneo te ut diligas aīcos tuos ī deo hoc ē in bono. Dilige ēt inimicos tuos pp deū. Sicut ſcriptū ē. diligite īimicos ur̄os: benefacite his q oderūt uos & iteꝝ. Si exurierit īimicus tuus ciba illū: ſi ſitit potū da illi. Et iteꝝ. Benedicite pſequētibus uos: benedicite & nolite maledicere. Dilectio ē ſoror charitatis. Charitas nūq̄ fuit ſine dilectiōe nec dilectio ſine charitate. hōeſta uirgo ergo neceſſaria ē nobis dilectio: ī q̄ tāte uirtutes cōſiſtūt: & de q̄ tāta bōa naſcūť. Dilectio hēt duas alas. Ala dextera ē dilectio dei. Siniſtra ala ē dilectio ꝓxī. Nullꝰ hoīum cū una ala poterit uolare ad celū. Quar̄: q nec ſola dilectio dei ſine dilectiōe ꝓxī: nec ſola dilectio ꝓxī ſine dilectiōe dei ualet: ad cōſequēdā eternā beatitudinem. Virgo prudens ſume tibi has duas alas: uidelicet dilectiōem dei & ꝓxī: ut libere poſſis uolare: bona opādo: & ꝑuenire ad patriā celeſtis regni. Amē.

De cōpaſſiōe. Ser. xiiii.

Oror chariſſima: audi q̄d dominus nr̄ Ieſus xp̄s dicat: Oīa bona q̄ uultis ut faciāt uobis hōīnes: & uos facite illis. Hec ē. n. lex ꝓphete. Et paulus ait: gaudere cū gaudētibꝰ flere cū flētibus. Et iterū. Suſcipite īfirmos: patientes eſtote ad oēs. Et ſalomon ait. Qui deſpicit ꝓximū ſuū peccat. Fidē poſ fide cū ꝓxīo tuo: ī paupertate illius: ut & ī bonis eius

leteris.In tẽpore tribula⸗
tiõis permane proximo
tuo fidelis: ut in heredita
te illius ſis coheres. Qui
cauat ꝓximo ſuo a fouea
cadet ĩ illã. Et qui parat la
cum proximo ſuo ꝑibit ĩ
illo. Vnde pſalmiſta. La⸗
cum apuit & effodit eũ:
& incidit in foueam quã
fecit. Perfecte proximũ
non diligit qui illum ĩ ne
ceſſitate nõ ſuccurit. quã
to amplius per compaſio
nem proximis noſtris in
neceſſitate ſuccurimus:
tanto amplius creatori
noſtro appropinquamuſ
Sic debemus habere curã
noſtri: ut nõ negligamus
curam proximi. Igitur ſo
ror dilecta ꝙ non uis tibi
accidere: nec ꝓximo tuo
cupias euenire. Condole
alienis calamitatibus. Sau
cia te flectibus in alienis
meroribus. In tribulatio⸗
ne alterius & tu eſto tri⸗
ſtis. Cũ ĩfirmis eſto infir
ma. Sic alienos merores
tanq̃ tuos luge. Cũ plãgẽ
tibus plãge: cũ lugentibuſ
luge: cum flentibus fle: cũ
plorantibus plora. Talis
eſto aliis. qualis optas cir
ca te eſſe alios. Quod nõ
uis pati: non facias alteri:
non facias alteri mala: ne
tu paciaris ſimilia. Ita cle⸗
mens eſto in alienis deli⸗
ctis: ſicut in tuis: ut nõ ali⸗
ter te & aliter alios pẽſes.
Si ceciderit inimicus tuuſ
noli gratulari. in ruina ad
uerſarii tui: noli extolli:
non leteris ſuper inimici
interitum: ne forte & tibi
ſuperueniat malum. Nõ
extollaris de caſu inimici
ne forte conuertat deus
iram ſuam in te. Qui. n.
gaudet de caſu inimici: ci
to ueniet ſuper eum ma⸗
lum. Sit igitur humanus
affectus erga miſerum: ſit
erga pauperem: dolor cõ
paſſiõis. Sit erga deiectũ
amor miſerationis. Si eſu

rierit iimicus tuus ciba il-
lũ: si sitit potũ da illi. Nõ
despitias paupes. Nõ cõ-
ténas egenos. Nõ uilipen
das pupillos. Nullus a te
tristitiá héat. Nemo a te
cõfusus abscedat. Visita ĩ
firmos: cõsolar̃ pusillani-
mes: ut tu a domino cõso
lari merearis ĩ eterna bea
titudine. Amen.

De misericordia. Ser. xv.

Oror charissima au
di Iesũ xpm ĩ euáge-
lio dicẽté. Btĩ misericor-
des: quoniam ipsi miseri-
cordiá cõsequẽtur. Et ite-
rũ. Estote misericordes:
qa & pr̃ ur̃ celestis miseri
cors ẽ. Et Paulus aposto-
lus. Estore át iuicem beni
gni & misericordes. & in
duite uos sicut electi dei:
& scĩ ĩ scá misericordia.
Pietas át ad oĩa utilis est.
Et salomõ ait. Facere mi-
sericordiá & iudiciũ ma-
gis placet deo q̃ sacrifici-
um. Misericordia facit lo
cũ unicuiq; secũdũ meri-
tũ opũ suoꝝ. Miseratio
hoĩs circa se & circa pxi-
mũ suũ. Misericordia át
domini sup oẽm carné.
Ille offert sacrificiũ q fa-
cit misericordiá. Miseri-
cordia át domini a cõpa-
tiẽdo aliene miserie: uoca
bulũ sortita ẽ. Qui ĩ alte-
ro misericors nõ fuerit:
misericordiá dei iuenire
nõ poterit. Soror dilecta
mihi ĩ xpo: Misericordia
& ueritas te pcedant Mi
sericordiá nunq̃ deseras.
Benefacies aĩe tue si mi-
sericors fueris. Qui alte-
ri miseretur: misericordi
am a domino cõsequetur
Soror soror uenerabilis:
quod hẽs hẽto ad miseri-
cordiá. Prebe misericor-
diá sine murmure. Tale
erit opus tuũ: q̃lis fuerit ĩ
tẽtio tua. Nõ ẽ misericor
dia ubi nõ ẽ beniuolẽtia.
Bonũ q̧ facis: pp miseri-
cordiá fac: nõ pp uanam

gloriã Nihil facias pp lau
dé:sed pp eternã remune
rationem. Nihil facias pp
tpalé opinioné: sed pp et
ná mercedé. Nihil facias
pp famã: sed pp uitá eter-
ná. Ad quá te pducere di-
gnet oipotétes deus reue
rendissima soror. Amen.

De exéplis scõr. Ser. xvi.

D Duersioné uel emé
dationé fidliũ multũ
exempla scõr. psũt. soror
charissima iõ scribũt cha
sus & repatiões sctõr ut
nos miseri pp multitudi-
né pcõr nõ despemꝰ sed
ut p penitétiá rsurgédi ét
post lapsũ spem héamꝰ ut
nullꝰ post peccatũ d bõita
te dei dspet dũ cõspicit ét
post ruiná repationé fuis
se scõr. ppterea posuit de
us uirtutes scõr ad exem
plũ nrm ut p uestigia ipso
rũ puenire possimꝰ ad re
gna celor. uel si eos ad be
neopãdũ seq noluerimus
i péis: Inexcusabiles simus

sci dei hoies q diu fuerũt
i hoc seculo nõ cessauert
curret i bõis opibꝰ. s. i ie-
iuniis: i uigiliis: i eléosinis
i castitate. i cõtinétia: i lõ-
gáimitate: i paciétia: i sua-
uitate: i orõnibꝰ: i psecuti
onibus: i beniuolétia: i fa-
me & siti: i frigor & nudi
tate: & i laboribꝰ multis p
xpi noie. Sci hoies despe-
xerũt psété mũdũ: ut eter
nũ regnũ acqrerét. nõ ac
cepũt hic pmissiones uel
diuitias miserabiles huius
seculi q pducũt hoies ma-
le eis utétes ad torméta i
ferni sed hác príá tota ité
tiõe relinqntes ad celesté
hierusalé leuauerunt ocu
los suos: hoies sci uitaue-
rũt peccatũ i uerbo: in fa-
cto: i cogitatiõe: i uisu: in
auditu: i motu: i oculis: in
manibꝰ: i ira: i pedibꝰ: i ri
xa: i furore: i discésiõe: in
uanagloria: i supbia: i ela-
tiõe. i cupiditate. i gula: in
iõnolétia: i fornicatiõe: in

uiolẽtia. Custodiẽtes cor
pora sua & aĩas suas. Duo
bus modis ieiunauerũt. s.
a uitiis & actibus. Bona ẽ
abstinẽtia ciboꝝ: sed mul
to ẽ melior abstinẽtia uiti
orũ. Vnde ecclesia de suis
mẽbris. i. de eisdẽ scis pri
bus dicit. Manus mee stil
lauerũt mirrhã. qd p ma-
nus nisi opatiões scõꝝ. In
telligimꝰ & qd p mirrhã
nisi mortificatio carnis:
& mortificatio uitioꝝ ac
cipit. Manus ecclesie scti
hoĩes st: bõa opãtes: de q
bus dicit: Opati sũt iustiti
am. Manus ergo ecclesie
mirhã bonoꝝ opũ stillãt:
qa nobis exẽpla beneui-
uẽdi dmõstrãt: & ut uitia
carnis nr̃e mortificemur
pdicant unde qdã eoꝝ di
xit. Si. n. scdm carnẽ uixe-
ritis moriemini. Et iteꝝ
mortificate menbra ur̃a
q st sup trã. Et iteꝝ eccle
sia dicit: digiti mei mirha
pbatissĩa. Tũc uere ẽ mir
rha pbatissĩma qdo pfe
cte caro mortificat: & ui
tia atq pccã extigunt. Igr
soror ĩ xp̃o dilecta si socie
tatũ scõꝝ hẽre cupimus:
necesse ẽ ut exẽpla sctõꝝ
seqmur. Si peccamꝰ iã de
pcõ nullã excusationẽ hẽ-
mus. Quare? qa & lex dei
quottidie nos amonet ut
bene uiuamꝰ & exẽpla sã
ctorũ patꝝ spiuitãt ad be
neopandũ sed etsi aliqdo
secuti sumus exẽpla malo
rũ hoĩum: cur nõ seqmur
exẽpla scõꝝ patꝝ. Et si ap
ti fuius ad imitãdũ malos
ĩ malũ: cur pigri sumus ad
imitãdũ bonos in bonũ?
Soror uenerabilis. ergo d
pcemur deũ ut uirtutes sã
ctas quas suis sanctis pre-
parauit ad coronam no-
bis non sint ad penam ne
q ad damnationẽ sed ad
pfectũ & salutẽ. Sine du-
bitatiõe credius qa si exẽ
pla sctõꝝ sequuti fuerius
post hãc uitã cum eis ĩ ce-

lo regnabimus: q̄to ap̄lius uita sc̄toꝝ patꝝ legimus si exēpla eoꝝ seq nolumus & tāto ap̄lius culpabiles sumus: Nūc honesta uirgo. Oīpotētē deū dep̄cor ut det tibi has uirtutes sc̄toꝝ patꝝ. s. humilitatē xp̄i. Deuotionē petri: Charitatē ioannis: Obedientiā Abrae: paciētiā Isaac: Tolerātiā iacob: Castitatem Ioseph: Mansuetudinem Moysi. Cōstātiā Iosue: begnitatē samuelis: Misericordiā dauid: Abstinētiā dāielis: & cetera digna facta priorum sc̄oꝝ ut post hāc mortalē uitā ꝑuenire possis ad societatē eoꝝ. Virgo Christi quottidie cōsidera quo moderamine: q̄ ītentiōe: uel q̄ cōpūctione hoīes xp̄i placuere deo. Vnde ī ꝑsona xp̄i in cāticis cāticoꝝ ecclesie dr̄ q̄ pulchra sūt gressus tui ī calciamētis filia prīcipis. Christus ꝑ potentiā diuinitatis princeps eū oīum creaturaꝝ: & iō sc̄a ecclesia filia prīcipis dicit̄ qa ꝑ ꝑdicationē xp̄i ī nouā uitā re generat̄. Que sūt āt calciamenta ecclesie nisi exēpla sc̄oꝝ patꝝ quibus ī uia huius seculi munit̄ ut ꝑ oēs tribulatiōes calciamēta ābulet. Soror ī xp̄o amabilis & nos sp̄ualiter pedes calciamus q̄do a sāctis p̄rib9 exēpla beneuiuēdi sumimus ut ad similitudinē eoꝝ tētatiōes huius mūdi uīcamus. Iteꝝ ī eisdē cāticis. Sponsus ecclesie. s. xp̄s loquit̄ dicēs. descēdi ī ortū ut uiderem poma cōualiū & īspicerē si floruissent uinee: si germiassēt mala pūica. uinee florēt quādo ī ecclesiis filii recēter ī fide generant̄ & ad sāctā cōuersationē q̄si ad soliditatē bonorū opeꝝ ꝑparātur. Mala punica germināt q̄do ꝑfecti hoīes ꝑ exempla bonoꝝ opeꝝ suos ꝓxios edificāt & ī nouitate scē ꝯuersatio

nis p p̄dicationē suā & p ostēsionē bone uite ī scīs opibus renouant. Vnde moneo te ī xp̄o spūalis a mica ut des bonū exēplū de te oīb9 hoībus ī oī tua uita. Venerabilis uirgo ꝯ sidero ut luceas oīb9 ācil lis dei q̄ tecū sūt ī mona sterio bene uiuēdo qa si cut ait btūs Gre. q aliis su am bonā uitā abscōdūt in semetipsis accēsi sūt: sed a liis ī exēplū lumīs nō sunt Illi uero q exēpla uirtutū & p uitā sc̄titatis atq per uerbum p̄dicatiōis aliis lu mē demōstrāt lāpades ar dentes sūt qa aliis uiā salu tis ostēdūt. Vnde dōinus dicit. Lux ur̄a luceat corā hoībus ut uideāt opa ur̄a bōa & glorificēt patrem uestrꝝ q ī celis ē: qa uideli cet soli deo ē reddēda oīs gloria: xp̄i uirgo te mōeo tamē ut ita sit opus tuū in publico q̄teꝰ ītentio tua māeat ī occulto. Igr̄ amā tissima mihi ī xp̄o: soror sicut superius dixi tibi in oīb9 actib9 tuis: in oī ope tuo: ī oī cōuersatiōe tua. Imitare scōs: emulare iu stos: hēto āte oculos tuos exēpla scōꝝ: exēpla iusto rū imitādo cōsidera. Exē pla iustoꝝ ꝑpone tibi. pa trū exēpla sint tibi imita mēta disciplie. Intēde uir tutē scōꝝ ad bene opādū ītēde ad beneuiuendū do cumēta scōꝝ. Nulla infa mia scādalizet uitā tuam. Nulla opio aduersa te cō tristet. Disce flagrare bo no p̄cōio hēto testimōiū bonū: custodi tuā famam bonā. tua bōa fama nullis fetorib9 obscuret: tua bo na fama nullis obprobri is laceretur. Amen.

De cōtentiōe. Ser. xvii.

Aulus apo. ait: Cū. n. sūt inter uos zelus & ꝯtētio nōne scd̄m hoiem ābulatis & carnales estis? Et salomō ait. Inꝰ supbos

ſp ſũt iurgia:ſp malus iur-
gia q̃rit ãgelus malus mit
tit̃ cõtra eũ.q p loca picu
oſa uadit cito cadit:ſic il-
le q quotidie cũ ꝓxis ſuis
ↄtẽdit cito ĩ ſcãdalũ cadit.
Viri mites:ſp deſpiciũt li
tes:q quotidie cõtẽdũt &
rixãt̃ a paucis hoĩbꝫ amã
tur:ꝓpterea pax & cõcor
dia oĩbꝫ hoĩbꝫ ſũt neceſſa
ria. Soror chariſſima au-
di beatũ Aug.dicẽtẽ. O q̃
irrep̃henſibilis eẽ poterẽ
mus nõ tã diligenter nr̃a
uitia emẽdaremꝫ q̃to ſtu
dio aliẽa reprẽdimꝫ. Sed
ſi nos bene cõſideramus:
multa ĩ nos rep̃hẽder̃ poſ
ſumus:uolo ꝙ cognoſcas
q̃a nihil ẽ turpius q̃ lites ĩ
ter r̃ligioſus q deb ẽt p cõ
cordiã & dilectionẽ lucer̃
ĩ mũdo: ſicut luminaria ĩ
celo.Cõtẽtiões ex ĩuidia
& d̃tractiõe ſolẽt euenire
atq; oriri. Sed ſi detractio
& iurgia ſũt ĩ clauſtro ubi
ẽ taciturnitas regularis?
ubi ſcitas r̃ligiõis ubi ſilẽ-
tiũ ordĩs: ubi religioſitas
mõaſterii:ubi uĩculũ cha-
ritatis:ubi pax unitatis: u
bi ↄcordia fr̃nitatis : ubi a
mor ſocialis heu prohdo
lor piit taciturnitas r̃gula
ris:ablata ẽ ſcitas r̃ligiõis
defecit ſilẽtiũ ordĩs ad ni
hilum deueĩt: religioſitas
mõaſterii ãnulata ẽ chari
tas fr̃nitatis:Sed ſi illi qui
ĩ pace debẽt uiuer̃ ĩcipiũt
ↄtẽdere:litigare:detraher̃
ubi ẽ uita trãq̃lla:ubi uita
qeta:ubi uita pacifica:ubi
uita hõeſta:ubi uita mod̃
ſta:ubi uita cõtẽplatiua: u
bi uita ãgelica . Certe nõ
põt ibi eẽ pax ĩtegra ubi
regnat d̃trahens lĩgua : u
bi regnãt rixe : & cõtẽtio
nes nõ põt eẽ pfecta reli-
gio. Vide ergo ſoror dile
cta ne p lites & ↄtẽtiões p
das tuos labor̃s. Caue ne
dies tuos pdas p d̃tractio
nes & rixas. Attende tibi
diligẽter ne p iurgia & cõ
tẽtões pdas celeſtes ꝓmiſ
ſiões.Eſto ſolicita ne per

ſtulta uerba pdas gaudia eterna.Igiť linguá tuá re- frena & eris religioſa : qa ſi eá nō refréaueris religi oſa nō eris . Sed ſi forſitá mihi nō credis audi Iaco- bú apo.dicété: Si qs putat ſe religioſú eé nō ŕfrenás liguá ſuá ſed reducés cor ſuú huiꝰ uana é religio.li- gua modicú é mébrú in corpore hoīs.Sed tamé ſi refrenata nō fuerit totú corpus maculat & corrú- pit.Ná ſicut modicú fru- métú corrúpit totá maſ- ſá : & ſicut parua ſcintilla ignis magná ſiluá ícédit. Ita ligua ſiue fréo domi- nos & ꝓpoſitos eq̃les & ſocios ſubiectoſ & puuloſ oés ſcádelizat:& ad iracú diá ꝓuocat:Ligua ꝯtetio- ſa ſi frenú nō héat nullus hō cú ea i pace uiuere po terit.Rixoſa ligua uenéo é plena q̃ ſi nō ꝯxerit caſti gata oés ſocios ſuos pdu- cet ad ſcandala. Soror ue nerabis ergo bonú é tibi ut ꝓhibeas liguá tuá a ma lo & labia tua ne loquanť dolú.Cōſidera unde ueni ſti & ad qd uéiſti. De mú do exiſti & ad caſtra dei: hoc é ad monaſteriú fugi ſti.Diuitias ſeculi poſtpo ſuiſti & ad celeſtes diuiti- as ꝓmerédas uéiſti. Et iō pauptatem elegiſti:gratis paptaté elegiſti . Et iō ob liuōi debes tradere oía q̃ pp deú ŕliqſti.Caue ergo ne uelis aliis te ꝑferŕ q̃to maior es táto te humilia in hoībus dimitte conué ticulá cōſpirationis & de tractiōis.Fuge murmura tiōes & ſuſurratōes:ſuſur ratiōes non audias.Mur- muratiōībus auré tuá nō prebeas . Separa aures a detrahentibus quaſi a ſer pentibus: Fuge detrahen tes q̃ſi ſerpentes detrahé tes infundunt uenenum mortiferum i auribus ſe audiétiú: q đtrahit & q đ

trahẽtẽ libẽter audit uter
qꝫ peccat. Nõ solũ ille q̃ d
trahit peccat sed & ille q̃
uolũtarie detrahẽtẽ audit
Honesta uirgo audi ea q̃
dicit uir pfectus ĩ psalmo
Nõ sedi cũ cõsilio uanita-
tis & cũ iniq̃ gerẽtibꝰ nõ
ĩtroibo: Tu ergo cũ ꝯsilio
uanitatis nõ sedeas & cũ
mala loq̃ntibꝰ nõ ꝯmisce
aris nõ cõtẽdas ĩ ulla cã: ĩ
nulla cã decertare studeas
Cõtẽtio lites parit. Cõtẽ
tio pacẽ cordis extĩguit.
Cõtẽtio ripas gignit: Cõ-
tẽtio iurgia seminat. Con
tẽtio faces odioꝝ accẽdit
Cõtẽtio cõcordiã rũpit.
Cõtẽtio conturbat oculũ
mẽtis sicut ait Dauid. tur
batus ẽ oculus meus a fu-
rore. Igr̃ amabilis in xp̃o
soror moneo te ut in ulla
cã cõtẽdas. Nõ cõtẽdas ꝑ
cibo neqꝫ ꝑ potu neqꝫ ꝑ
uestimẽta. Sed accipe de
manibꝰ ꝑpositaꝝ tuarũ
ea q̃ tibi dederit sine mur

muratiõe q̃ a ꝑpositis tuis
tibi fuerit mĩstratũ sine
murmuratione accipe. Si
soror tua meliora uesti-
mẽta accepit q̃ tu accepi-
sti nõ sit tibi cure: si ꝑposi
ta tua dederit tibi uile ue-
stimentũ & sorori tue de
derit preciosũ de hoc nõ
murmures. Si meliora ue
stimẽta sororibꝰ tuis fue-
rĩt & tu accepis uiliora su
ꝑ hoc nõ cõtẽdas. In nulla
tpali cã eligas meliora: In
trãsitoriis rebus meliora
nõ q̃ras. In rebꝰ mũdi me
liora nõ ꝯcupiscas: q̃re qa
nõ uenisti ad diuitias: sed
ad pauptatẽ. Nõ uẽisti ad
mõasteriũ ut diuitias ter-
renas hẽas: sed ut uirtutes
spirituales acq̃ras. Nõ ue-
nisti ad claustra ut ĩ uesti-
mẽtis p̃ciosis resplẽdeas:
sed ut in simplicitate deo
seruias. Nõ uenisti ad or-
dinẽ ut ãte oculos hoĩum
ĩ uestibꝰ gloriosa appeas:
sed ut ꝑ humilitatem deo

placeas. Nõ uenisti ad san
ctã cõgregationẽ ut uolũ
tatẽ tuã cõpleas: sed ut uo
lũtati aliene obedias & ꝓ
deo oia terrena despicias
Alioqn meliꝰ tibi fuerat
ĩ domo pr̃is tui remanerẽ
q̃ ĩ monasterio ꝓciosa ue
stiméta qrere. Meliꝰ tibi
fuerat ĩ domo parẽtũ tu
orũ habere solaciũ: q̃ ĩter
ancillas dei ꝓ terrenis &
trãsitoriis rebus mouere
scãdalũ. Meliꝰ tibi fuerat
ĩterra tua cõmorari: q̃ in
domo dei ꝓ tpalibꝰ rebꝰ
cõtẽdere: aut litigare aut
murmurare. Igr̃ soror ca
rissima: sicut supius dixi ti
bi: ĩ nulla cã decertare stu
deas: nisi ut soli deo place
as. Amen.

De disciplina. Ser. xviii.

A pientissimꝰ salomõ
ait. Audi fili mi disci
plinã pr̃is tui: & ne dimit
tas legẽ mr̃is tue: ut adda
tur gr̃a capiti tuo: & tor
ques collo tuo. Tene disci
plinã: & ne dimittas eam.
Custodi illã: qa ipsa ẽ mr̃
tua. Accipe disciplinã: &
noli abiicere eã: Qui odit
castigatões: stultus ẽ. Qui
ĩcrepatiões relĩquat mul
tũ errat. Qui disciplinam
đspicit peccat. Qui custo
dierit disciplinã: inueniet
uitã. Qui uero disciplinã
noluerit custodire: ĩueni
et mortẽ. Egestas & igno
minia erit illi q deserit di
sciplinã. Qui acqescit ca
stigãti: gloriabit̃: Stultus
irridet disciplinã pr̃is sui.
Qui ãt custodit ĩcrepatio
nes: sapiẽs ẽ. Plus ꝓficit ca
stigatio lĩgue apud prudẽ
tẽ: q̃ cẽtũ plage apud stul
tũ. Vir sapiens & discipli
natus nõ murmurabit: ad
uersus eũ q castigat illum.
Tamẽ castigatio debet eẽ
moderata. Vnde beatus
Ambro. Leniter castiga
tus exhibet reuerentiã ca
stigãti: q uero crudeliter
castigat̃ uel ĩcrepat̃: nec ĩ

crepationē suscipit nec sa lutē: blāda pietate sūt por tādi: q pro sua īfirmitate nō possūt īcrepari pro di uersitate peccātiū alii por tādi sūt: alii castigādi: qa modus diuersus ē pccōꝝ. Prelati ecclesie portarī de bēt subitos suos quos cor rigunt: & corrigere quos portāt. Hic Salomō ī basi bus templi domini imagi nē leonis: & bouis: & che rubī: ope sculptorio fecit pingere. Quid aliud desi gnāt bases ī tēplo: nisi p̄la tos ī ecclesia? Quicūq; so licitudinē regiminis susci piūt: tāq̄ bases portāt onꝰ suppositū: Cherubī pleni tudo scientie īterp̄tatꝰ. In basibus cherubī cherubī mōstratꝰ: qa p̄lati ecclesie plēi debēt eē celestis sciē tie. Per leonē terror seue ritatis figuratꝰ. Per bouē uero paciētia māsuetudis ostēdit. Itaq; ī basibus ne q; leones sine bobus: neq; boues sine leōibus expri muntur: quia p̄lati eccle sie: aliquando rigide: ali quando cum dulcedine: a liq̄do cū aspitate: aliq̄do uerbis: aliq̄do flagellis: de bēt subiectos suos corri gere: qa ille q blanda uer ba castigatus nō corrigitꝰ necesse ē ut acrius corri gatꝰ: uel arguatꝰ: Cū dolorē n. abscōdenda sūt uulne ra q̄ leuiter sanari nō pos sūt. Qui secreto ad moni tur de peccato corrigi ne gligit publice ē arguēdū: ut uulnus qꝺ occulte sana ri nequit: māifeste debe at emēdari palā sūt arguē di: qui palā nocēt. Vt dū aperta obiurgatiōe sanātꝰ hi q eos imitādo delique rūt: corrigantꝰ: ut dū unus corripitꝰ: ceteri emēdētꝰ. Melius ē ut ꝓ multorum saluatione unus condem netur q̄ per unius licenti am multi periclitentur. Etiā beatus Gregori. ait. Sūt multi qui uerba īcre patiōis audiūt & ad peni

tentiā redire contēnunt. Vnusquisq; audiat de regno dei quod diligat: Audiat de iferno qđ timeat ut si p amoré ad rgnū nō uenit. Saltī per timoré ueniat. Verba sūt bti isidori Iusti benigne scuscipiunt castigationé qdo de suis culpis arguūt. Soror charissima disciplina é emendatrix q nō é uilipéda: & iō debemus plātos nros diliger & uerba eo℞ béigne suscipeř: q p icrepationes & castigatiōes suas auferť a nobis ꝓprias uolūtates: & mūdi cupiditates. Vnde i cāticis cāticorū de eisdé plātis. Ecclesia uel quilibet fidelis aīa dicit. Inueniūt me cudodes q custodiūt ciuitaté pcusserūt me & uulnerauerūt me: tulerūt mihi paliū meum: custodes meo℞ p custodes ciuitatis. Intelligimus plātos q statū scé ecclesie custodiūt: q ét aīam fideleš iueniūt: eaq; suis p̄dicatiōibus & exornationibus atq; minis percuciunt & amore charitatis xp̄i uulneraň nec solū hoc sufficit eis sed ét palliū ei tollūt. i. oém terrenā delectationé atq; substātiā téporalé ab ea auferť & eā nudā peccatis ac spoliatā diuitiis ad regnum celo℞ trāsmittūt. Igř soror mihi in xp̄o dilecta ualde dignū é: ut plātos nros q̄si pr̄es diligamꝰ: & ut ab eis disciplinam nostre salutis libenter suscipiamus secūdum cōsiliū dauid ꝓphete dicentis: aprehendite disciplinam ne quādo irascatur dominus & pereatis de uia iusta. ergo si de uia iusta nolumus perire necesse est nos disciplinam suscipere. Si ille qui disciplinam non suscipit de uia iusta peribit proculdubio in uia iusta: cōfirmatus erit q disciplinā

suscipit. Nunc ergo soror uenerabilis moneo te ut libenter suscipias disciplinā ut ab ira dei ꝺ̄libereris & ī uia iusta cōfirmeris. Multas age grās illi q̄ castigauerit te: illi q̄ īcrepauerit te grās r̄pēde. Si abbatissa uel priorissa ꝓ salete tua īcrepauerit te nō cōtristeris: quū abbatissa uel priorissa monstrauerit tibi uiā salutis tue susci pe doctrinā illiꝰ gratis. q̄do aliqs monstrauerit tibi cām tue salutis tu non sis rebellis. Dilige eas q̄ te rep̄hēdūt de tuis trāsgressionibꝰ. Ama eas q̄ te cagauerūt de tuis negligētiis: q̄si alatres dilige eas q̄ te rep̄hendūt de tuis trāsgressionibꝰ: castigātibꝰ ī iuriā non respondeas. Increpātibꝰ te contūeliā nō dicas: mala ꝓ bōis nō redas. Aduersus bona consilia non respondeas iurgia. Aduersus bona uerba nō r̄spōdeas mala: q̄re qa q̄ diligit disciplinā diligit sapientiā: ergo & tu si disciplinā dilexeris sapiēs eris. Prudēs eris si īcrepatiōes patiēter sustinueris: sapiēs eris si hūiliter castigatiōes portaueris. Hōesta uirgo iō a domīo & a p̄latis nr̄is ī hac uita corripimur ut non cū hoc mūdo dānemur. Multo melius ē nobis ī hac uita a p̄latis nr̄is ꝓ neglīgētiis corripi q̄ ī futura uita dānari Meliꝰ ē nobis ī hoc seculo a p̄positis nr̄is pro trāsgressiōibꝰ & culpis castigari q̄ ī futuro seculo puniri. Amabilis mihi ī xp̄o soror: meliꝰ ē tibi māu abbatisse flagellis cedi: q̄ ī inferno penas pati: melius est tibi māu abbatisse uel e priorisse flagellari ī hac uita q̄ in inferno cruciari ī futura Melius tibi est māu abbatisse flagelis uerberari q̄ ī īferno torq̄ri.

Meliꝰ tibi ē in hoc mūdo ꝗ māu abbatiſſe uel prio‑riſſe ſuſtiere flagella: ꝗ̄ pa‑ti eternas penas ĩ gehēna Meliꝰ ē tibi māu abbatiſ‑ſe uel prioriſſe tēpalit̃ af‑fligi uirgulis: ꝗ̄ cremari e‑ternis ĩcēdiis. A qbꝰ te di‑gnet̃ liberarꝭ ille q te rede‑mit ſuo precioſo ſangui‑ne. Amen.

De obedientia. Ser. xix.

Oror chariſſia audi uerba pauli apo. Nō ē ptās niſi a deo. Que āt ſūt ordīata a deo: ordīata ſūt. Iōq̧ q rſiſtit ptāti dei ordīatiōi reſiſtit: ergo nō debēus contēnere ptātes ſiue mūdi ſint ſiue eccle‑ſie: qa oēs a deo ordinate ſūt. Igit̃ ꝗ̄do p obedientiā ꝑlatis nr̄is ꝯtradicius: deo ĩiuriā facius: Quādo p ſu‑pbiā & ĩobediētiā ꝑlatis nr̄is rebelles ſumus: ꝯtra dei ꝑcepta facimus. ꝗ̄do ꝑlatis nr̄is cōtumaces ſu‑mus atq̧ ĩobediētes deū contēnimꝰ: qui dixit. Qui uos audit me audit. i. q uo‑bis ē obediēs: mihi obēdi‑ēs ē. Et q uos deſpicit me deſpicit. Soror dilecta mi‑hi ĩ xp̄o ergo q ꝑlatū ſuū deſpicit: deū ꝺ̄ſpicit. Et q ꝑlatū ſuū honorat: deum honorat. Et qui obedienſ ē ꝑlato ſuo: obediēſ ē deo Hāc uirtutē. ſ. obediētiā laudat ſamuel ꝓpheta dī‑cēs. Maior ē obediētia: ꝗ̄ ſacrificiū: & obedire ma‑giſq̄ offerre adypē arietū quoniā ꝗ̄ſi peccatū ariol‑lādi ē: repugnare: & quaſi ſcelus ydolatrie nolle ac‑quieſcere. i. nolle obedirꝭ. Maria ſoror aaron p ſup‑biā & ĩobediētiā murmu‑rauit cōtra Moyſē fratrē ſuū: & ſtatī pcuſſa ē lepra Maria q cōtra Moyſē fra‑trē ſuū. i. ꝑlatū murmura‑uit: p ĩobediētiā & rbellio‑nē ſignificat aīam cuiuſli‑bet hoīs: q murmurat cō‑tra ꝑlatū ſuū: cui non uult

obedire:nec p̃cepta salu-
tis accipe. Et qa non uult
p obedientiã p̃cepta sui p̃
lati suscipe lepra pccõꝝ: p
cutit atqꝫ fedat. Etiã cho
redathã:& abyrõ q cõtra
moysẽ & aarõ p supbiam
& cõtumeliã atqꝫ iobediẽ
tiã isurrexerũ: stati p sua
p̃sũptiõe penas sustinue-
rũt:sicut scriptum ẽ i psal
mo. Apta ẽ terra & deglu
tiuit datã.& opuit sup cõ-
gregationẽ abyrõ.Et ite-
rũ.Exarsit ignis in sinago
ga eoꝝ:flãma ɔbussit pec
catores. Nã & ozias rex
cũ p supbiã:& iobediẽtiã
atqꝫ contumatiã turibulẽ
accepisset & cõtra legem
dei sacrificare uoluisset: a
deo est lepra pcussus:atqꝫ
maculatus i fronte.Nã &
saul rex qa iobediẽs fuit:
regnũ pdidit: & i manibꝰ
inimicoꝝ suoꝝ cecidit.
Etiã ionas ppheta p iobe
diẽtiã fugit:& eũ piscis ab
sorbuit atqꝫ i pfũdũ ma-
ris misit. Cauẽdũ ẽ igitur
nobis:ne ɔtra p̃latos nr̃os
p iobediẽtiã audeamus in
surgere: ne dominus p eis
uelit i nos qa uice sua fun
gunt aspe uisitare. Vene-
rabilis soror p salute nr̃a
posuit deus p̃latos i eccle
sia:ut nobis puideãt & ut
deo p nobis rõnẽ reddãt
atqꝫ nos ne mala faciamꝰ
custodiãt. Vnđ pau. apo.
Obedite p̃positis ur̃is &
subiacete eis:ipsi.n.puigi-
lãt q̃si rõnẽ r̃ddituri p aia
bus ur̃is.Prelati debẽt cu
stodire ac regere gregem
domini:cũ magna uigilã-
tia ac solicitudine.De qbꝰ
i cãticis cãticoꝝ legit. Le-
ctulũ salomõis sexaginta
fortes ambiũt:ex fortissi
mis israel:oẽs tenẽtes gla
dios:& ad bella doctissi-
mi:uniuscuiusqꝫ ensis sup
femur suũ:pp timorẽ no
cturnos. Verus salomon
xps esse itelligit: q reuera
pacificus ẽ qa pacem iter

deũ & hominẽ reforma-
uit. Lectulũ uero salomo-
nis cõgregatio ẽ fideliũ ĩ
qua deus hĩtat & reqescit
Lectulũ uero solomonis
sexagita fortes ãbiũt. s. p̃
lati: q defendẽdo: castigã-
do: ĩcrepãdo: corripiẽdo:
admonẽdo: circũeunt: &
custodiũt ecclesiã dei: con
tra uicia: & contra inimi-
cos uisibiles atq̧ ĩuisibiles
Qui iõ fortes eẽ dicunt:
qa p̃lati sãcte ecclesie pfe-
cti sunt ĩ obseruatiõe mã
datoꝝ dei. Oẽs tenentes
gladios. i. spirituale uerbũ
qa predicãdo uitia subie-
ctorũ debent reprimere.
Ad bella sunt doctissimi:
quia necesse ẽ ut ad bella
spiritualia sint instructi.
Vniuscuiusq̧ ensis sup fe
mur suũ. Prelati scẽ eccle
sie sup femur enses tenẽt
qa prius ĩ se: & tũc in sibi
subiectos uicia carnis de-
bent resecare. Et hec oĩa
faciũt pp timores noctur
nos. i. pp occultas insidias
malignoꝝ spirituũ: qui ĩ
nocte huius seculi maxĩe
insidiant sanctis prelatis
ut illis deceptis lectulũ sa
lomonis. i. congregatio-
nem seruoꝝ dei fedar̃ ac
maculare possint. Soror
charissima: ideo hec dixi
tibi: ut cognoscas q̃ deuo
te quãq̧ humiliter debe-
mus prelatis nostris obe-
dire. Obedientia sola uir
tus est: que uirtutes ce-
teras menti inserit: inser-
tasq̧ custodit. De qua sa-
lomon ait. Melior est o-
bedientia q̃ uictime: quia
per uictimas aliena caro
mactatur: per obedienti-
am uero propria uolun-
tas religatur. Vnde uir o-
bediens loquitur uictori-
as: quia dominum aliene
uoci humiliter obedit: se
metipsum in corde supe-
rat. Adam in infernum
cecidit: quia inobediens
fuit. xp̃s uero ad celũ ascẽ

dit:qa usq3 ad mortē deo
pr̄i obediuit. Sicut p ino-
bediētiā Ade peccatores
constituti sūt multi: ita p
obediētiā xp̄i iusti consti
tuti sūt multi. Et sicut pp
peccatū ade oēs hoīes sūt
ī condēnationē mortis:
ita p iusticiā xp̄i oēs hoīes
ī iustificatione uite. Et ite
rū. Sicut ínobediētia pri-
mi pentis generauit mor
tē: ita obediētia xp̄i gene
rauit uitā. Igitur soror di-
lecta: si p xp̄o fueris obe-
diēs tuis p̄latis: cū xp̄o re
gnabis ī celis. Contra ma
trē tuā. i. abatissā uel prio
rissā: nūq̄ uerbū asperꝝ di
cas. Prelatis tuis nūq̄ r̄bel
lis existas: p̄positis tuis in
ulla cā cōtradicas. Vene-
rare āt oēs melioris scien
tie: ac melioris uite. Ve-
rare unūquēq3 hoīem p
suo merito scitatis. Maio
ri gradui reuerētiā tribue
cōpetētē. Scd̄m dignitatē
unicuiq3 hoī tribue hono
rē. Sup̄iori gradui eq̄lē se
non exibeas. Senioribꝫ p̄
sta obedientiā: & famula
re hūiliter ip̄iis eoꝝ. Ce-
de auctoritati maioꝝ. de
fer digna seruitia maiori
bus. Esto cūctis obediens
ī bonis p̄ceptis. O sponsa
xp̄i: ita obedias hoī ut nō
offēdas uolūtatem dei. In
malis opibꝫ nunq̄ sis obe
diēs. Non obediēs illi qui
male tibi facere mādaue
rit: malū facere iussa non
consētias. Noli obedire ī
malo cuiq̄ ptāti. Etiā si pe
na cōpellat: si suplicia īmi
neāt: si tormēta occurant
Meliꝰ ē mortē pati: q̄ ma
la iussa īplere. Melius est
ab hoīatōe iugulari: q̄ et-
no iudicio dānari. Neq3
n. ē sine culpa: qui ut ma-
lum fieret obediuit. Igit̄
soror uenerabilis: esto o-
bediens usq3 ad mortem
& dabit tibi deus coronā
uite. Amen.

De p̄seuerātia: Ser. xx.

Oror chariſſima audi beatũ Hiero. dicẽtẽ. Nõ q̃runť ĩ xp̃ianis initia uel exordia ſed finis & pſeuerãtia. Pau. apo. male cepit ſed bene finiuit. Iudas uero ſcarioth bene cepit ſed male finiuit. Laudať initiũ iude ſed finis uite illius cõdẽnať. Vnde btũs Grego. Virtus bõi opis pſeuerãtia ẽ ĩ caſũ bonũ agit ſi ante terminũ uite deſerať. De hoc ẽt beatus iſidorus ait. Non iudicat deus hoiem ƌ pterita uita: ſed de ſuo fine. Vnuſquiſq̃ .n. ĩ die mortis ſue iuſtificabiť aut cõdẽnabiť: unde ſcriptũ ẽ ubi te inuenero ibi te iudicabo. Etiã btã magdalena iõ xp̃m reſurgẽtẽ prĩo meruit uidere: qa eũ reqrẽdo pſeuerauit: unde ẽt ĩ cãticis cãticorũ dr̃ ĩ lectulo meo p noctes q̃ſiui quem diligit aĩa mea. Moneo ergo te hõeſta uirgo ut q̃ras eũdẽ leſum xp̃m ſpõſũ tuum ĩ lectulo tuo. i. ĩ reqe mẽtis atq̃ qete cõtẽplatiõis: p noctes quere eũ: hoc ẽ ĩ hac uita ad eũ ſuſpirãdo: eũq̃ deſiderãdo: ut eũ pfecte ĩ futura uita ĩuenire poſſis ac uidere regnãtẽ in p̃ris ſolio. Sine ĩtermiſſione q̃re eũ bene uiuẽdo ut faciem eius merearis uidere ĩ celeſti regno. Rogo xp̃i ſpõſa ut dicas cũ Dauid ꝓpheta: Sitiuit aĩa mea ad deũ fõtẽ uiuũ q̃do ueniã & apparebo ãte faciẽ domini. Vere aĩa tua deũ ſitit ſi eũ ſup oĩa diligit. Vere aĩa tua deum ſitit ſi ꝓ amore illiꝰ deſpicit oĩa terrena. Veȓ aĩa tua deũ ſitit ſi eũ ĩ dextera p̃ris regnãtẽ cõcupiſcit. Etiã idẽ propheta nos ãmonet dicẽs: Querite dominũ & cõfirmamini: querite faciẽ eiꝰ ſp. i. ĩ ꝓſperitate & anguſtia: ĩ pauptate & habũdãtia: ĩ infirmitate & ĩ ſani-

tate: ĩiuuẽtute & ĩ senectu
te debemus deũ q̃rere to
ta mẽte: tota ĩtẽtiõe: ut ab
eo mereamur cõfirmari
ĩ scã cõuersatiõe: & ut illũ
mereamur ĩuenire ac uide
re ĩ celesti regno mũdẽus
nos ab oĩ ĩqnamẽto car-
nis ac spũs: qa non nisi ca
sto corpore ad celos pote
rũt subleuari ĩ die resurre
ctiõis. Nec poterũt uider
gloriã diuine maiectatis
nisi illi q sũt mũdo corde.
Soror dilecta mihi crede
qa nõ ociosis & uagãtib9
dabit regnũ celorum sed q̃-
rẽtibus & petẽtibus atq
pulsãtib9. Sic. n. ait domi-
nus: petite & accipietis. q̃
rite & ĩuenietis: pulsate &
aperiet uobis. Petẽda est
ergo ianua regni orãdo q̃
rẽda beneuiuẽdo: pulsan
da ĩ dĩ seruitio: pseuerãdo
nõ sufficit bõa ĩcipere ni-
si ẽt qsq incipere studeat
ea q̃ bene inchoauit usq
ad finẽ uite pducere: quia

melius ẽ triã iustitie nõ co
gnoscere q̃ post cognitio
nẽ retrorsũ cõuerti. Vnde
dominus ĩ euangelio. Ne
mo mittẽs manũ suã ĩ ara
trũ & respiciẽs retro apt9
ẽ regno dei. Igit soror ue
nerabis necesse ẽ ut p de-
sideriũ eterne beatitudis
pulsemus quottidie aures
dei oĩpotẽtis nec deficia-
mus a bonis q̃ ĩcepimus
priusq̃ illo aperiẽte mere
amur de carcere mortis
huius eripi & ad portã ce
lestis p̃rie puenire. Soror
ĩ xp̃o amabilis mihi bonũ
ẽ nobis pseuerare ĩ serui-
tio dei: Quoniã q de mõa
sterio ad seculũ reuertũt
plusq̃ carbones nigri effi-
ciunt. Qui de mõasterio
ad seculũ descẽdũt effici-
unt nigri sicut carbones
frigidi. Quare. quia p tor
porẽ mẽtis ab igne chari-
tatis dei sunt mortui atq
extincti: Vnde btũs isido
rus. Qui de bona uita ad

mala reuertunt: p cupidi-
tatē mūdi sūt cōtenebrati
& nigredie uicioꝝ sūt fe-
dati: & fuscati atqꝫ a luce
supne claritatis dei sūt ex
tranei & alieni. Qui de
monasterio ad seculū fugi
unt: a societate āgeloꝝ se
parātur: & demonibus so
ciātur. Qui scām cōgrega
tionē reliquūt: & ad secu-
larē uitā descēdūt: a socie
tate dei elōgātur: atqꝫ do-
minio diaboli subiugant.
Soror ī xpo amātissima:
cōsidera qd fecisti: Quo-
tidie reduc ad memoriā
unde uenisti: & ad qd ue-
nisti & q̄re uenisti. Tu pp
deū oia q̄ ī hoc mūdo sūt
reliqsti ac despexisti: & p
amore illius mōasterium
elegisti: Tu regnū celoꝝ
cōperasti: & te ipsā ī pcio
illius tradidisti. Stude er-
go cū summa uigilātia: ut
nō pdas regnū qꝺ compe
rasti: sed ut habere possis
ī ptetuū qꝺ optasti & desi-
derasti. Caue ne pdas re-
gnū p quo temetipsā de-
disti pciū. Audi pau. apo.
dicētē. Nō coronabit: ni-
si q legittime certauerit.
Ille laborat legittime q in
bonis opibus pseuerat us
qꝫ ad diem mortis sue. Ille
certat legittime: q ī serui-
tio dei pseuerat sine frau-
de: & simulatiōe. Ille deo
digne seruit q bonū opus
qd cepit: usqꝫ ad cōsumati
onē pducit. Ille ī bōis opi
bus bene desudat: q ea q̄
bene īcoauit ꝯsumat. Vn-
de ecclesia de suis mēbris
ī dei seruitio pseuerātibꝫ
ī cāticis cāticoꝝ dicit. Li-
gna domoꝝ nraꝝ cedria
laqaria uero cipressia. Do
mus ecclesie sūt conuēticu
la fideliū deo seruiētiū: at
qꝫ ī his q dei sꝫ pseuerātiū
Cedrus itaqꝫ atqꝫ cipssus:
arbors sꝫ īputribilis natu
re & signant scōs dei: qui
infatigabili atque immar
cessibili desyderio cōdito

ris sui flagrãt: & ĩ bonis o
pibꝫ usqꝫ ad cõsumationẽ
uite pseuerãt. Igr̃ uenera-
rabis uirgo & tu esto cipſ
sus ĩ domo dei ĩ bõa uita
pseuerãdo: Etiã in domo
dei cedrus eris: si đ te exẽ
plũ bõe uite dederis. atqꝫ
odorẽ bõe cõuersationis
sociabus tuis. Virgo pru-
dẽs iõ hoc dixi ut tota mẽ
te despicias aõre seculi. Iõ
hec dixi: ut nũq̃ uelis reli
giosã uitã reliq̃re & secu-
larem reqrere. Iõ hec dixi
ut nũq̃ uelis mõachalẽ ui
tã deserere: & sicut canis
ad uomitũ ita redire ad se
culũ. Mõeo te ut ĩ mõaste
rio cũctis diebꝫ uite tue p
seueres: & ut secularẽ uitã
nũq̃ desiders. Mõeo te ut
cũ sũmo đsiderio mõaste
riũ diligas & ut toto cor-
de seculũ postponas. Mo
neo te ut oĩ tpe in domo
dei pmaneas: & ut nũq̃ ad
seculũ redire queras q̃re?
Quia in mõasterio ẽ uita
cõtẽplatiua ĩ seculo ẽ uita
laboriosa. ĩ mõasterio est
uita scã: ĩ seculo ẽ uita cri
minosa. In mõasterio est
uita spũalis: ĩ seculo ẽ uita
carnalis. In mõasterio est
uita celestis: ĩ seculo ẽ uita
terrestris. In mõasterio ẽ
uita qeta: ĩ seculo est uita
trubulẽta. ĩ mõasterio est
uita pacifica: ĩ seculo ẽ ui-
ta litigiosa. ĩ mõasterio ẽ
uita trãqlla: ĩ seculo ẽ uita
cõtẽtiosa. ĩ mõasterio est
uita pacifica: ĩ seculo ẽ ui-
ta iurgiis plena. ĩ mõaste-
rio ẽ uita casta. ĩ seculo est
uita luxuriosa. in mõaste
rio ẽ uita pfecta: ĩ seculo ẽ
uita uiciosa. ĩ mõasterio ẽ
uita plena uirtutibꝫ: ĩ secu
lo ẽ uita plena uiciis. ĩ mo
nasterio ẽ uita scitatis: ĩ se
culo est uita iniqtatis: So-
ror reuerẽdissima audisti
bõa q̃ sũt ĩ mõasterio au-
disti mala q̃ sũt ĩ seculo: au
disti uirtutes monasterii
audisti uicia seculi: audisti
salutẽ mõasterii: audisti p
dicionẽ seculi. audisti uitã

audisti morté. Húc igr̃ ecce i cõspectu tuo bonũ & malũ. Ecce ãte oculos tuos pdicioné aíe & saluté: Ecce ãte te uitã & morté. Ecce ignis & aqua extéde manũ tuá & ellige qđ uis Ecce uia padisi & ecce uia íferni. Ecce uia q̃ ducit ad uitã. & ecce uia q̃ ducit ad morté. Ergo ãbula p quá uolueris. Hoc solũ rogo ut elligas melioré. Fr̃ mi ɔsiliũ tuũ accipiá & meliorẽ uiá elligá: bonũ é mihi ɔsiliũ accipe: & p uiá q̃ ducit ad padisũ ãbular̃ cum dei iuuamine. Hõesta uirgo qa melioré uiã elligis: deo gr̃as reddo. Igit̃ uitã boná quam cepisti tener̃ nõ deseras. Propositũ bone uite iã ɔserua oíbɔ diebus uite tue. túc erit opus tuũ pfectũ si pdurauerit usq͡ʒ í finẽ. Salus pseuerãtibus pmittit̃. Premiũ pseuerátibɔ dat̃. Nõ é bonus q bonũ facit sed q icessabiliter facit. Si ergo i bonis opibus usq͡ʒ i finé uite pseueraueris salua eris:

De uirginitate. Ser. xxi.

Rudétes uirgines acceprũt oleũ i uasis suis cũ lãpadibɔ. Soror charissima: audi q̃ dico. Mente & corpore uirgines nõ sũt fatue: sed prudétes: & possũt exire obuiã spõso: qa hént oleũ i uasis suis. i. castitaté i métibus. Virgines uero corpore & non méte: nõ sũt prudétes sed fatue: nec possũt exire obuiá spõso: qa nõ hént oleum i uasis suis. i. non hént castitaté i métibus. Sic ait btũs isidorus. Virgo corpore & nõ méte: nõ hét p̃miũ i remuneratione. Et dominus i euágelio: de fatuis uirginibus ait. Amen dico uobis: nescio uos. Hac de cá te mõeo soror dilecta mihi: ut sis mente & corpore uirgo: ut post hác uitã merearis colloca

ri ĩ celesti thalamo a Iesu xp̄o celesti spōso. Virginitas nō ē iussa: sed admonita: qd nimis ē excelsa. Duplicatū est donū uirginitatis: qa ī hoc mūdo sollicitudine caret seculi: & ī futuro premiū castitatis recipiet. Sine dubio q casti pseuerāt & uirgines: angelis dei erūt eq̄les. Virgīes feliciores eē in eterna btītudine: Esaia testāte q ait Hec dicit dominus eunuchis. Dabo eis in domo mea: & ī muris nūerus locū: & nomē melius a filiis & filiabus: nomen sempiternum dabo eis q nō peribit. Omne peccatū per penitentiam recipiet indulgentiam. Virginitas uero si labitur. nullo modo reperatur. nam q̄uis q p penitentiā r̄cipiat ueniā: tamē p ĩcorruptionē nūq̄ recipiet pristinā. Soror uenerabilis: nihil ualet uirgitas carnis: ubi nō ē itegritas mētis: Virgines de suis meritis gloriātes: hypocritis ɔparāt̄ q gloriā boni opis foris appetūt: quā ītra ɔsciētiā habere debuer̄t. Hoc ē. n. in euāgelio: uirgines nō h̄re oleū ī uasis suis. i. nō seruauere ī ɔsciētiā testimoniū boni opis: sed ī facie gloriari apd hoīes: nō ī corde apud deū. Verba sūt bti Augu. Nihil pdest uirginitas carnis: ubi hītat iracūdia mētis. Multū distat īter puritatē uirgīalis aīe: nulla cōtagiōe pollute: & eā q̄ multoꝝ libidini subiacuit. Soror uenerabis: audi beatū hyero. dicētē. Nihil pdest h̄re carnē uirginē si mente qs nupserit Nihil ēt pdest corpis uirginei custodire uirginitatē: si oculos a cōcupiscētia noluerit refrenare. Virginitas ī corpe nihil pderit si charitas aut humilitas a corde discesserit. Moneo ig̃t te honesta soror ī xp̄o ut sis mēte & corpe uirgo

Mōeo ēt te ut accipias o-
leū bonoꝝ opū tecū: atq
ut ornes lāpadē tuā bonis
moribus & illumīes eam
ſacris uirtutibus ut cū cla-
mor factꝰ fuerit ecce ſpō
ſus uēit exite obuiā ei: poſ
ſis occurrere ieſu xp̄o ſpō
ſo tuo celeſti & ab eo col-
locari ī celeſti thalamo.

De continentia. Ser. xxii.

Oror chariſſima ro
go ut cū oī deuotiōe
audias āmōitionis uerba.
Tricēnarius nūerus pri-
mus ē & ſignificat federa
nuptiaꝝ: Sexagēarius nu
merus ſecūdus gradus eſt
& ſignificat cōtinentiā ui-
duaꝝ. Cētenarius nūeruſ
tertius gradus ē q ꝑ uirgi-
nitatis corona uirginibus
deputaꝛ. btūs Iſidorus ait
Quidā ī iuuētute luxurio
ſe uiuētes. In ſenectute cō
tinētes fieri uolūt: & tunc
uolūt caſtitatē ſeruare q̄-
do eos luxuria ſeruos hr̄e
cōtēpſit. Tales nō hēnt p̄
miū q̄a nō habuerūt labo
ris certamē. Eos uero ex-
pectat gloria q̄bus fuerūt
laborioſa certamina. Ca-
ſtitatis. n. fructus ē ſuaui-
tatis. Caſtitas ē pulchritu
do in uiolata ſcōꝝ. Caſti-
tas ſecuritas ē mētis & ſa
nitas corpis. Luxuria car-
nem debilitat fractāq ce
leriter ducit ad ſenectutē.
Longa caſtitas pro uirgi-
nitate reputatur. Igitur ſo
ror ueneranda amanda ē
pulchritudo caſtitatis. Cō
tinētes & caſte uiuentes
deo in ſemetipſis p̄parāt
habitaculum. Vnde apo-
ſtolus: Caſte uiuentes tē-
plum dei ſunt: & ſpiritus
ſanctus habitat in eis. Cō
tinētiam facit hominem
proximum deo Ibi habi-
tat deus: ubi permanet
continentia. Caſtitas iun
git hominem celo: Caſti-
taſ ꝑducit hoīem ad r̄gnū
Caſte uiuētibꝰ ꝑmittiꝛ re
gnū celoꝝ. Caſte uiuētes

hẽbũt hereditatẽ in celo.
Bõa ẽ castitas ꝯiugalis sed
melior ẽ ꝯtinẽtia uidualis
Optĩa uero ĩtegritas uir-
ginalis melior ẽ uidua hu
milis q̃ uirgo supba Meli
or est uidua cũ humilitate
q̃ uirgo cũ supbia. Melior
ẽ uidua lugiẽs pccta sua q̃
uirgo iactãs semetipsã co
rã hoĩbus de uirginita sua
Melior ẽ uidua plorãs ini
qtates suas q̃ uirgo extol-
lens semetipsã de meritis
suis. Nõ dẽt uirgo gloria-
ri corã hoĩbꝰ đ dono sue
uirginitatis: qa si hoc fece
rit nõ hẽt oleũ secũ: extin
cta ẽ.n. lãpada sua Nõ dẽt
uirgo despicere uiduas.
Virgo q̃ deo uult placere
nõ dẽt mulieres caste ui-
uẽtes cõtẽnere: qa si hoc
fecerit deo displicebit &
sibi nocebit. Virgo q̃ mu
lieres caste uiuẽtes & deo
seruiẽtes despicit superbi
am facit Quare: qa meli-
or est peccator humilis q̃
iustus supbꝰ. Tu ergo ue-
nerabis soror nõ despici-
as mulieres q̃ đ celo uene
rũt maritos habuerũt fili
os genuerunt: qa si eas de
spexeris nimis ãte deũ cul
pabilis eris. Anna ꝓphe-
tissa maritũ habuit: sed ta
mẽ de xp̃o ꝓphetauit &
eũ uidere meruit. Et ma-
ria magdalẽa secularis fu
it sed tamẽ xp̃m resurgen
tẽ uidit & apostoloꝶ apo
stola eẽ meruit. Honesta
uirgo iõ hec dixi ut nullo
mõ despicias ancillas xp̃i
q̃ ad seruiẽdũ deo uenerĩt
de uita seculari. Non dẽs
ergo hõestas femĩas q̃ de
seculo ad mõasteriũ đspi-
cere sed honorare q̃a qs
deus dignatus ẽ eligerẽ tu
nõ dẽs cõtẽnere. Moneo
ergo te uirgo uenerabilis
ut ꝑ amore xp̃i seruias eis
& diligas eas q̃si mr̃es. So
ror ĩ xp̃o dilectissĩa iõ dẽs
eis seruirẽ q̃si filia qa deus
cõuertit eas ad se de secu-

lari uita. Igr̃ deo iiuriã fa-
cis: si ancillas dei despicis.
Tu uero amabilis mihi in
xp̃o soror non dicas ecce
ego lignũ aridũ: nõ dicas
ecce ego arbor ifructuo-
sa: q̃a si xp̃m spõsũ tuũ di-
ligis: & times sicut debes:
septẽ filios hẽs. Primus fi
lius ẽ uerecũdia: scd̃us pa-
tiẽtia: tertius sobrietas: q̃r
tus tẽpãtia: qntus charitas
sextus hũilitas: septĩus ca
stitas. Ecce uenerabilis so
ror p grãm spũs sc̃ti sine
dolore ex icorrupto ute-
ro: septẽ filios xp̃o pepi-
sti: ut ipleat̃ i te q̄ scriptũ
ẽ. Quia sterilis pepit sep-
tem. Itaq̧ soror amabilis
mihi i xp̃o: hos filios quos
Iesu xp̃o spõso tuo genui-
sti: dẽs nutrire: fouere: la-
ctare: reficere cõfortare:
& castigare. Nutri eos bo
nis moribus: foue eos in
sinũ itimc cõtẽplatiõis: &
da eis mammilas eterne
dulcedĩs. Reficẽ eos amo
re supne suauitatis: & con
forta eos pane uerbi cele
stis. Castiga eos flagellis ti
moris dei: & mãda eis ut
nõ supbiãt: & ut nõ sint le
ues: nec trãsgressors: atq̧
ut nũq̃ a te discedãt: nec a
te sepent̃. Vides soror di
lecta: q̄ uirgies pricipalẽ
locus teneãt i regno dei
& nõ imerito. Quia cõtẽ
pserũt p̃sẽtẽ mũdũ: iõ pue
nerũt ad celeste regnũ ad
q̄ te pducere dignet̃ ille i
cuius seruicio corpus tuũ
& aĩam tuã consecrasti.

De fornicatiõe. Ser. xxiiii.

Oror in xp̃o dilecta
mihi moneo te ut cũ
oi deuotione audias hec
uerba: domĩi nr̃i Iesu xp̃i.
Sit lũbi ur̃i p̃cicti: & lucer
ne ardẽtes i manibus ur̃is
Lumbos p̃cigimus cũ car
nis luxuriã p cõtinẽtiã co
artamus. Lucernas in ma
nibus tenemus: q̃do pxi-
mis nr̃is lucis exẽpla mõ
stramus. Fornicatio car-

nis ut ait btūs isidorus a-
dulteriū ē. Fornicatio aīe
seruitus ydolo℞ ē. Prima
forticationis tela oculo℞
sūt: secūda uerbo℞: sed q
nō capit oculis: pōt r̄siste
re uerbis. Oīs imūda pol
lutio: fornicatio dicit: q̄-
uis q̄scꝫ diuersa turpitudi
nis uoluptate ꝓstituat. Ex
delectatiōe. n. fornicandi
uana gignunt flagitia: qui
bus regnū dei claudit: &
hō a deo separ. īter cæte-
ra septē uicia: fornicatio
maximū scelus ē: qa ꝑ car
nis imūdiciā: tēplū dei ui-
olat: & tollēs mēb℞ Chri
sti facit membrum mere
tricis. Igr̄ hōesta uirgo: si
ue℞ est qꝛ ī te deus uiuit:
mortua sit ī te fornicatio
Luxuria inimica ē deo: &
ꝑn̄e beneditiōis: atqꝫ sub
stātie: ꝑdictio. Fornicatio
nō solū maculat corpus:
sed & cōsciētiā. Qui luxu
riaret: q̄uis uideat uiuēs:
tamē mortuus ē. Fornica
tores & adulteros iudica-
bit deus. i. dānabit eos. au
di igitur soror charissima
bti isidori uerba. Fornica
tiōe coīqnari: deterius est
oī pccō. fornicatio maior
ē oībus peccatis. Fornica
tio graue peccatū est. For
nicatio oīa mala superat:
fornicatio grauior ē mor
te. Melius ē mori q̄ forni
cari. Melius ē mori q̄ for
nicatiōe maculari. Melius
ē mori q̄ ꝑ fornicatiōnē
aīam ꝑdere. Luxuria ꝑdu
cit hoīem ad penas īfer-
ni. luxuria mergit hoīem
ī ifernum. Luxuria mittit
hoīem ad tarta℞. Oculi a
nūcii sūt fornicatiōis. Vi-
sio ē pria occasio fornica
tiōis. Mēs n. ꝑ oculos ca-
pitur. Per oculos ītrat ad
mētē sagitta amoris uisio
oculo℞ mittit sagittas for
nicatiōis ī mentē. Oculus
est prima sagitta forni-
cationis. Igitur amabilis
in Christo soror: repri-
me oculos tuos. Ergo
subtrahe uisū. Nō defigas

oculos tuos i specie carnis
Nullū hoiem hac itetiōe
aspicias ut eū cōcupiscas.
nullū hoiem iō aspitias ut
eū carnaliter diligas: Faci
em uiri nō uideas: ut eū i
malo diligas. Auerte ocu
los tuos ne uideāt uanita-
tē. Pulchritudinē hois nō
ꝯcupiscas. Dic mihi soror
uenerabis: q̄lis ꝑfectus in
pulchritudine carnis. Nō
ne sicut fenum sicat̄ hō &
fugit pulchritudo eius si-
cut umbra. Et q̄do mors
uenerit dic rogo q̄ta pul-
chritudo i corpe remane
bit? Cū uideris totū cor-
pus tumidū eē: & i fetorē
cōuersū: nōne claudes na
res tuas: ut nō sustineas fe
torē fetidissimū. Dic ro-
go ubi tunc pulchritudo
uultus: ubi blāda uerba q̄
corda audiētiū molliebāt
Vbi tūc sermones dulces
qui hoies letificabāt. Dic
mihi hōesta uirgo: ubi tūc
erit imoderatus risus &
iocus turpis. Vbi tunc ua
na & iutilis leticia q̄ i risū
hoies cōmouebat. Periit
ad nihilū deuēit. Sicut fu-
mus euanuit. Ista ē ꝯsuma
tio pulchritudinis carnis
& consumatio copis. Co-
gnosce ergo soror uener.
quia uana ē pulchritudo:
Vnđ ēt salomō ait. Fallax
grā & uana est pulchritu-
do. Igr̄ soror i xp̄o aman-
tissima: si pulchritudo car
nis uana ē: ergo si pulchri
tudo carnis putredo ē &
uermis: itaqꝫ si pulchritu-
do corporis cinis & terra
ē: caue ne ideo hoies aspi
cias: ut eoꝝ pulchritudi-
nē cōcupiscas. Quare? q̄a
mūdus trāsit & cōcupiscē
tia eius. Omne qꝺ in mun
do est concupiscentia car
nis est: & concupiscen-
tia oculorum. Despicien-
dus ergo est mundus pro
pter chistum cum omni-
bus que in eo sunt: Tu
uero honesta uirgo q̄ pp

xp̄m reliq̄sti seculū: nō debes letari ī pulchritudine hoīum. Te ergo moneo soror in xp̄o dilecta ut Iesū xp̄m spōsū tuū diligas sup oīa: ut cū eo regnare possis ī celesti curia. Certe si plus delectat mētē cōcupiscētia fornicatiōis: q̄ amor castitatis: adhuc pecatū regnat ī hoīe: Sed si magis delectat mētē pulchritudo castitatis: quam turpitudo fornicatiōis: iā nō regnat peccatū ī hoīe sed regnat iustitia. Quāuis hō sit castus ī corpore tamē si luxuriosus ē ī mēte peccatū regnat ī corde eius. Fornicatio cordis ē ydoloꝝ seruitus. Est & alai fornicatio spiritualis: de q̄ dominus ait. Qui uiderit mulierē ad concupiscēdā eā: iā mecatus est in corde suo. Maxime ꝑ carnis luxuriā: homīes subiiciūt diabolo q̄ ꝑ cetera uitia. Castitas ē pulchrytudo aīe: & ꝑ hāc uirtutē coequat hō meritis angeloꝝ. Soror ī xp̄o amabilis crede mihi: qa multi ꝑ in curiā oculoꝝ īciderūt in piculū aīaꝝ suarum. INTERROGATIO. Frater dilecte dic mihi si aliquē hoīem nosti ꝑ uisionē oculoꝝ deceptū. RESPONSIO. O soror uenerabis: q̄ multos scio ꝑ uisū esse deceptos: & in laquum dyaboli missos: Tamē ex hiis quos audiui aliquos dicā tibi. Quia Dia filia iacob egressa ē ut uideret milites regiōis: & adamauit eā sichē atq; rapuit & uirginitatem illius turpiter corrupit. Et sic misera puella qa īcaute uidit q̄ uidere non debuit: honestatē ac uirginitatē suā ꝑdidit. Dauid ēt q̄dā die stans ī solatio domus sue: uidit mulierem & adamauit eā ꝑ cuius amor cōmisit adulterium & homicidiū: & sic deceptus: factus ē sue legis reus. Et

q̃a uidit ĩcaute: q̄ non de-
buit uider̃: cõtraxit macu-
lã oĩ tp̄e uite sue. Fortissi-
mus sãson descẽdit ĩ regi
onẽ philistinoꝝ: & uidit
ibi mulierem atq̃ adama
uit: & ĩ gremio illius dor-
miuit: illa uero criẽs capi
tis eius rasit: & tradidit eũ
ĩ manibus inimicoꝝ eius
q̃ statĩ oculos eius eruer̃t
& sic miser q̃a uidit q̄ ui-
dere nõ debuit oculos p-
didit: & ĩ piculũ corporis
incidit. Cognose ergo so
ror dilecta. quã multi per
uisionẽ oculoꝝ ĩciderunt
ĩ piculũ corpoꝝ & aĩa sua
rũ Mõeo ergo te sosor in
xp̄o amabilis: ut facias pa
ctũ cũ oculis tuis: ne ĩcau-
te uideas q̄ uidere nõ de-
bes: Caue ẽt ne mors in-
tret p fenestra oculoꝝ tu
orũ ad aĩam tuã. Itaq̃ so-
ror in xp̄o dilectissima: si
cut iã supius dixi tibi si te
caro terra adhuc ĩpugnat
si te adhuc luxuria tẽptat:
si te adhuc libido ĩuitat: si
adhuc memoria fornica-
tiõis te cruciat: memoriã
mortis tue tibi obiice. Fi-
nẽ uite tue ãte oculos ad-
hibe diẽ exitus tui p̄pone
tibi. Prepone tibi futura
tormẽta: futuꝝ iudicium
quotidie cogita uerset an
te oculos tuos ymago fu-
turi iudicii. Reduc ad me
moriã tuã: horribiles: pe-
nas ĩferni. Ardor gehẽne
extĩguat ĩ te ardorẽ luxu-
rie. Recordatio eterni iu
dicii excludat ardorẽ cor
poris tui. Flãma ĩferni in
extĩguibilis: repellat a te
memoriã fornicationis.
Maior ardor minorẽ ar-
dorẽ supet. Maior ardor
minorẽ ardorẽ uĩcat. Stri
dor flãmaꝝ horribilis: a-
morẽ depellat libidinis.
Sicut clauus clauũ expel-
lit: ita sepe ardor gehẽne
ĩmittit foras ardorẽ luxu
rie. Soror uenẽabis oĩpo
tẽtẽ deũ d̄p̄cor: ut det tibi
uerã castitatẽ mẽtis & cor
pis. De abstinẽtia: xxiiii.

Oc ē pfectū ieiuniū
qdo nr̄ hō exterior
ieiunat:iterior uero orat
Oratio p ieiuniū facilius
penetrat celū:Per ieiuniū
& orōné més hoīs cōiūgi
tur ágelis & copulat deo:
Ieiunia forcia arma sunt
aduersus téptatiōes dmo
niorꝝ.Per ieiuniū & ora-
tiōes uicunt demōes. So
ror ī xp̄o dilecta: uis scire
p q̄ magis luxuria restrin
git.Fr̄ mi uolo:atqꝫ ut illd
mihi ostédas rogo. Audi
ergo amabilis soror ī xp̄o
Per ieiuniū fornicatio se-
parat:p ieiunium luxuria
restringit.Remota saturi
tate:nō dominat luxuria:
Abstinétia carné superat
abstinentia luxuriá refre-
nat:abstinétia frāgit mo-
tū libidinis:abstinétia dis-
soluit uirtuté fornicatiōis
p famé & siti: luxuria de-
struit:fames & sitis luxu-
riá uicūt.Més multitudi-
ne ciborꝝ lassata: pdit ui-
gore orōnis:q̄lis ē caro q̄
nō pcipit diu cibū talis ē
aīa q̄ assidue pascit uerbo
dei. Ieronimus sic ait. Ie-
iunia moderata dént eē:
ne nimis debilitét stoma-
chū: qa modicus & tépa-
tus cibus:corpori & aīe ē
utilis.Pīguis uéter non gi
gnit subtilé sensū. Multo
melius ē quotidie parꝝ su-
mere:quam raro satis co
medere. Parcus cibus &
uéter sp esuriés triduanis
p̄fert ieiuniis. Ille bene ie
iunat:q ab oībus uitiis de
clinat.Melior ē abstinen
tia uitiorꝝ quá ciborꝝ. Nō
ē reputata abstinétia: ubi
fuerit uétris facietas sub-
secuta.Et btūs isidorus.
Tota die epulas ī cogitati
one ruminat:q ad explen
dá gulá uespere sibi deli-
cias pparat. Vétris uacuus
ī orōe uigilare facit. Ná q
repletus ē ifert sōnū gra-
uissimū.Nō bene uigilarē
possimus qdo uéter nr̄ ci

bis ē repletus. Soror uene
rabibis aridū porta corpꝰ
tuū pp desideriū celestis.
regni: ut ipleas qđ scriptū
ē i psal. Sitiuit aīa deū qui
multipliciter & caro mea
Caro .n. tūc deū sitit q̄do
p ieiuniū abstiet & arescit
Soror i xpo amabilis cre
đ mihi qa si i hac uita pfe-
cte deū esurieris & sitieris
ex eo i celesti p̄ria saciabe
ris. Abstinētia uiuificat &
occidit. uiuificat aīam &
occidit corpꝰ: Abstinētia
edificat i aīa uirtutes & đ
struit uitia copis. Oī stu-
dio debēus despicere gu-
lá ciboꝝ. Spnēda ē concu
piscētia escaꝝ. Cauēda est
cura uētris q̄do uēter im-
modrate reficit corpꝰ ad
luxuriā excitat. Nō debe-
mus comedere ut uēter i
pleat: sed ut corpus sustē-
tet: ubi uēter ē cibis reple
tus ibi ē ignis luxurie suc-
cursus. Corpꝰ āt qđ absti-
nētia frāgit ignis luxurie

nō esurit. Ille purpuratus
diues q quotidie epulabat
splēdide: qa abstinere a ci
bis i hoc seculo noluit: iō i
ter flāmas positus gutā a-
que q̄siuit nec accipe me-
ruit. Sicut p abstinētiā oēs
uirtutes spūales radicant
atq3 edificāt i aīa: ita & p
sacietatē ciboꝝ oīa uitia
nutriūt & cōfortāt i cor-
pore. nō pōt qsq̄ accipe
pfectionē uirtutū nisi pri
us domuerit i se uētris gu
lá: iō tres pueri i caminū
ignis nō arserunt qa absti
nētes fuerūt. Daniel ēt iō
liberatus est de ore leonū
quia seruauit in se abstinē
tiā ciborum. Nemo pōt a
semetipso tentationes de
monum expellere nisi re
frenauerit in se apetitum
gule. INTERROGA
TIO. Frater charissime
rogo te ut dicas mihi qua
liter debeo castigare cor-
pus meum per abstinen-
tiam. RE

SPONSIO. Soror dilecta sic debes nutrire corpus tuũ ut nõ supbiat. Et iterꝫ sic debes illud reprimere ut nõ cadat: sic.n. debet reficere carné tuá ut seruiat. Et sic eá debes castigare p abstinétiá ut nõ pereat. si carné tuá supra modũ affligis ciué tuũ occidis. Et iterꝫ si eá priusq̃ oportet reficis inimicum tuũ nutris. Carissima soror mea hoc debes sp obseruare i oĩ abstinentia ut nõ occidas carné tuá: sed uitia. Igr̃ soror mihi ĩ xp̃o amátissima p abstinentiá corpus tuũ castiga. Ieiuna & abstine a cibis. Palidá gere ora & nõ rubea: facies tua nõ sit rubicũda sed pallida. Aridũ porta corpus tuũ & nõ crassum nõ sit corpꝰ tuũ crassum sed siccũ. Nõ nutrias carné tuam uermibus: ita mãduca ut sp exurias. ita comede ut sp hẽas famé: uéter tuꝰ nũq̃ ipleat cibis. Esuri & siti abstine & aresce. Crede mihi soror uenerabilis qa tẽtatiões uĩcere nõ poteris nisi corpus tuũ p abstinétiá castigaueris: p cibũ & potũ crescit luxuria Ciboꝝ saturitas suscitat luxuriá carnis: luxuria sp est adiuncta saturitati. Frigus uigiliaꝝ extinguit luxurie ardoré. Maligni spiritus ibi magis ĩtrant ubi plus escá & potũ uident. Soror in xp̃o amabilis sicut iam dixi tibi: Si pfecte uis tẽtationes fugere carnis abstine nõ solũ a cibis sed ét ab oĩbus seculi delectatiõibus ut post hanc uitam ĩ celo letari possis cum angelis. Amen.

De Ebrietate. Ser. xxv.

Soror charissĩa mea audi domini nr̃i iesu xp̃i uerba attẽdite ne corda ur̃a grauẽt crapula & ebrietate. Pau. ét apo. castigãdo suos discipulos ait.

Nolite īebriari uīo ī quo
ē luxuria. Et ſalomon ait
luxirioſa res ē uinū: & tu
multuoſa ebrietas. Ne ītu
earis uinū q̄do flaueſcit:
nec cū ſplēduerit ī uitro
color eius. Ingredit̄. n. blā
de: ſed in nouiſſimo mor
debit ut coluber: & q̄ſi ſer
pēs uenenū effundit. Nul
lū ſecretū eſt: ubi regnat e
brietas. Multos extermi-
nauit uinū: & ꝑduxit eos
ad ꝑiculū corpoꝝ & aīaꝝ
Vinū ī iocūditate creatū
ē: nō īebrietate. Vbicūq̃
ſaturitas habūdauit: ibi lu
xuria dominabit̄ Ventrē
diſtētū cibis & uini pota-
tionibus irrigatū uolūtas
luxurie ſeq̄t̄. Ebrietas cor
pus debilitat: aīam illaq̄at
Ebrietas generat ꝑturba
tionē mētis. Ebrietas au-
get furorē cordis. Ebrie-
tas nutrit flāmā forīcatio
nis. Ebrietas ita aliēat mē
tē: ut hō neſciat ſemetipſū
Hō ebrius: ita ē a ſemetip
ſo aliēus: ut neſciat ubi ſit
Pleriſq̃ laus ē multū bibe
re & nō īebriari. Quos ꝓ
pheta īcrepat dicēs. Ve q
potētes eſtis ad bibēdū ui
nū: & uiri fortes ad miſcē
dā ebrietatē. Et iteꝝ. Veh
q cōſurgitis mane ad ebri
etatē ſectādā & potādū uſ
q̃ ad ueſpā: ut uino eſtue-
tis: Etiam Ioel ꝓpheta cla
mat dicēs: Expgiſcimini e
brii & flete: & ululate oēs
q bibitis uinū ī dulcedīe:
Nō dicit q bibitis uinū in
neceſſitate: ſed qui bibitis
uinū ī dulcedine: hoc ē in
delectatōe. Ebrietas mor
tale crimē ē. Ebrietas gra
ue peccatū ē. Ebrietas in-
ter hōicidia & adulteria
atq̃ fornicatiōes reputat̄.
Ebrietas eiicit hominē a
regno dei. Ebrietas expel
lit hoīem a paradiſo. Ebri
etas demergit hominē in
īfernū. Noe bibit uinū &
uirilia q̄ ꝑ ſexcētos annos
celauerat nudauit: et loth

uino iebriatus: dormiuit cū filiabꝰ suis: nec tamen peccatū sēsit qa alienatus a semetipso fuit. Cogita ergo soror dilecta q̄ta sit detestāda & fugiēda ebrietas ab oībꝰ seruis dei. INTERROGATIO. Frat̃ mi ē peccatū biber̃ uinū? RESPONSIO. Venerabilis soror: Nō ē peccatū bibere uinū tēpatū.i.cum sobrietate. Sic.n. ait Pau. apo. Thimoteo discipulo suo. Modicū uinū bibe: ꝓpter stomachū & frequētes īfirmitates tuas. Audi ēt qd Salomō dicat. Vinū cū mēsura potatū: sanitas ē aīe & corpis. Vinū ītēꝑatū uenenū ē. Vinū sine mēsura supat mentē. Per multū uinū grauat̃ mens: Per uinū luxuria crescit: ꝑ uinū luxuria excitatur: ꝑ multū uinū luxuria excitatur: ꝑ multū uinū luxuria nutrit̃. Vinū.n. nobis deꝰ ad letitiā cordis dedit: nō ad ebrietatē donauit. Igr̃ hōesta uirgo: bibamus nō q̄tū gula q̄rit: sed q̄tū necessitas req̄rit: Caueamus igr̃ ne illđ qđ deus ad medelā nobis corꝑis tribuit uitio gule deputemus caueamus ne uinū qđ deus nobis dedit ad salutē corpoꝝ ī usū uertamꝰ uitiorū: Caueamus ne medicinā carnis ī uitium ꝯuertamus ebrietatis. Multi per uinū a demonibus capti sūt. Nec ē aliud ebrietas q̄ māifestissimꝰ demon. Tu ergo soror ī xp̄o amabilis bibe uinū tēꝑatū & erit tibi sanitas corꝑis & letitia mētis. bibe uinū cū sobrietate: & auferet a te pigritiam atq̃ desidiā & ī dei seruitio te faciet solicitā atq̃ deuotā. Quare? qa uinū temperate potatum facit hominem ad orationem sollicitum & in dei seruitio acutum. Igitur soror charissima si me quasi fratrem tuū audieris: & hec omnia sicut dixi feceris sa

piens eris.

De peccato. Ser. xxvi.

Oror charissima: audi dominū ī euāgelio dicētē: oīs q facit peccatū seruus ē pccī. Duob⁹ modis committit peccatū. i. aut amore cupiditatis aut metu tioris: dū hō uļt hr̄e qđ cōcupiscit uel eū timet ne īcurrat malū qđ metuit. Quattuor mōs ɔmittit pccūm ī corde: q̄ttuor ēt mōis ppetrat ī ope. Committit peccatum ī corde suggestiōe demonū delectatiōe carnis: cōsensione mētis: defēsiōe ellationis. Cōmittit ēt ī ope aliq̄do do latēter aliq̄do publice aliq̄do cōsuetudīe aliq̄do despatiōe. Istis ergo mōis & corde peccam⁹ & ope ppetramus peccatū. Tribus mōis peccatū ɔmittit uidelicet p ignorātiā: & p īfirmitatē. ac p īdustriā. i. sciēter. p ignorātiā peccauit eua ī Paradiso: sicut ait apostolus. Vir nō ē seductus sed melier fuit seducta: Ergo Adā peccauit p īpustriā. Eua uero p ignorātiā. Qui uero decipitur ignorat qd cōsētiat p īfirmitatē peccauit. petrus q̄do p timorē ancille xp̄m negauit. Grauius ē peccar̄ p īfirmitatē q̄ p ignorātiā Sed multo ē grauius peccare p īdustriā q̄ p īfirmitatē. Grauius ēt peccat q ī publico deliq̄t: q̄ q ī abscōdito: dupliciter peccat q ī publico peccat: qa & peccat: & aliis peccare demōstrat. Iā q̄dā pars iustitie ē hoīem sua īiq̄tatē cognoscere: & de pccīs ppriis ī semeipso uerecūdiā hr̄e. Melius ē hoīem nō peccare propter amorē dei q̄ ppter timorem inferi. Melius est etiam nō peccare q̄ peccatum emendare. Omnis peccans superbus est. Faciens enim uetita contennit diuina precep-

ta. Audi ergo soror caris-
sima que dico audi q̄ mo
neo: ꝑ unū malū pereunt
multa bōa: Custodi ergo
aīam tuā a pccō: qui ī uno
peccauit factus ē oībꝫ re-
us ꝑ unū peccatū multe iu
stitie peūt. Nō declies cor
tuū ī hoc q̄ đlectaꝰ corpꝰ.
Nō des aīam tuā in ptāte
carnis. nō cōsētias carnali
delectatiōi. Soror uenera
bilis si scđm carnē uixeris
morieris. Mūda ergo cō-
sciētiā tuam ab oī pccō: sit
mēs tua pura: sit ēt corpꝰ
tuū ab oī iniqtate purga-
tū: sit corpus tuū īmacula
tum. Macula pcci ī corde
tuo nō remaneat. Nō pōt
corpus corrūpi nisi prius
corruptus fuerit aīus. Si
aīa labiꝰ statim corpus ad
peccādū parata ē. Aīa pce
dit carnē. In crimine aīa
prīa uadit ad peccādū. Ni
hil pōt corpus facer̄ nisi q̄
uoluerit aīus. Mūda ergo
cor tuū ab īiqtate: & caro
tua nō peccabit. INTER
ROGATIO. Fr̄ mi ro-
go ut dicas mihi si aīa hoīs
peccatoris ē feda & nigra
uel si aīa iusti hoīs est pul-
chra aut formosa. RE
SPONSIO. Soror ī xp̄o
dilecta: Tria sūt ī hoc mū-
do nigriora & deteriora
oī malo: uidelicet aīa pec
catoris ꝑseuerās ī pccō q̄
est plus nigra q̄ coruus: &
mali āgeli q eā rapiūt ī die
mortis eius: & īfernus in
quo iactaꝰ: Nō sūt peiora
uel nigriora his tribus in
hoc mūdo iteꝝ tria sūt q-
bus nō sūt meliora: aīa ui-
delicet iusti hoīs ꝑseuerās
ī bonis opibꝫ q̄ ē pulchra
sicut sol & scī āgeli q eā su
scipiūt ī die mortis sue: &
paradysus ī quo collocaꝰ.
His tribus nō sūt meliora
ī creaturis. Angeli scī ꝑsē
tāt aīam iusti hoīs āte deū
dicētes. Ecce quē elegisti
domine & assūpsisti ſꝑ hī
tabit ī atris tuis. Soror in

xp̄o amabilis: ſi mētē tuā
ab oī iniqtate mūdaueris
& ī ſeruitio dei ſicut ꝑmi
ſiſti pſeueraueris ſine du-
bitatiōe ī celeſti thalamo
cū ieſu xp̄o ſpōſo tuo leta
beris. Amē.

De cōfeſſione peccatorum & penitentia. Ser.xxvii.

unc hō īcipit ēe iuſtꝰ
q̄do de peccatis ſuis ꝓpri
is īcipit accuſare ſeipſum
unde ſcriptū ē. Iuſtus ī pri
cipio accuſator eſt ſui. Ni
hil āt peiuſ q̄ culpā cogno
ſcere nec deflere. Omnis
peccator duobus modis
dēt fleṙ peccata ſua. Vnū
qa ꝑ negligētiā bonū non
fecit: alteꝝ qꝫ ꝑ audaciam
malū cōmiſit. Bonū qꝫ de
buit facere nō fecit & ma
lū qꝫ nō debuit facere fe-
cit. Ille hō digne agit peni
tentiā: q p̄terita pccā plā-
git: & iteꝝ plāgēda nō cō
mitit. Nā q plāgit peccatū
& iteꝝ facit peccatū: q̄ſi ſi
qs lauet laterē crudū: q q̄-
to āplius lauerit: tāto āpli
us faciet lutum. Si q̄do hō
peccare pōt penitet: & ui
tā ſuā uiuēs ab oī crimine
corrigit: ſine dubitatiōe q̄
do ei mors aduenerit: ad
eternā ꝑueniet reqē. Qui
āt male uiuit: & in morte
penitētiā agit: ſicut dāna-
tio illius ē īcerta: ita & re-
miſſio illius ē dubia. Qui
ergo ſecurus cupit eſſe in
morte de īdulgētia ī ſani-
tate penitētiā agat: & ī ſa
nitate pccā ſua lugeat. Igr̄
qa miſeratio dei oculta ē:
ſine ītermiſſione flere ne
ceſſe ē. Soror chariſſima:
audi bti Iſidori uerba. Nō
oportet penitētē de pccīs
ſuis hēre ſecuritatē. Qua
re? Quia ſecuritas negli-
gētiā parit. Negligētia ue
ro ſepe hoīem īcautū ad
priora pccā reducit. Nūc
ergo ſoror chariſſima: ac
cipe conſilium meū: & dū
potes uitā tuā emēda. Dū
deus dat tibi licentiā pccā

tua manifesta. Dũ datur tibi spatium peccata tua plora. Dum potes penite. Dũ potes pccã tua ꝯfitere Dũ adhuc uiuis: pccã tua luge moriẽtium: uocatio tua sit emendatio. Dũ potes mala q̃ fecisti emẽda. Dũ potes a pccõ & uicio te r̃trahe. Dũ tp̃s ẽ clama ad deũ ꝓ te. Dũ adhuc uiuis ĩ corpe: tibi ĩdulgẽtiã pcõꝝ tuoꝝ acq̃re. Priusq̃ dies mortis adueniat tibi penitẽtiã age: ãteq̃ puteus te absorbeat penite ãteq̃ priusq̃ infernus te rapiat. Pccã tua luge priusq̃ ĩ ꝓfũ dũ ĩferni demergaris: neglig ẽtias tuas plãge. Vbi iã nõ ẽ locus ĩdulgẽtie ubi iã nõ ẽ letitia penitendi licẽtia. Vbi iã nõ ẽ licẽtia emẽdatiõis: ubi iã nõ ẽ locus cõfessiõis. Quare? qa ĩ ĩferno nulla ẽ redẽptio: q̃uis sis peccatrix tamẽ ꝑ pẽitẽtiã hẽbis ueniã. Nulla tã grauis ẽ culpa: q̃ ꝑ penitẽtiã nõ hẽat ueniã. Despatio auget peccatũ: đ spatio maior ẽ oĩbꝫ pccĩs: de spatio peior ẽ oĩ pcõ. Igit̃ soror dilecta: certissime crede: qa ẽ spes ĩ cõfessione: nullo mõ dubites: nullo mõ de misericordia đi despes. Habeto fidutiã in cõfessiõe de bõitate dei. Frater charissime bene dicis: bonum das mihi cõsilium.

CONEESSIO

Eu me pecatrix. heu me misera: ĩ tãtis pccĩs in tãtis criminibꝫ ĩ tantis negligẽtiis cecidi: q̃d primũ plãgã: q̃d primũ plorẽ: q̃d primũ lugeã. Ego misera quã luctũ prmũ sũmam. Ego ĩdigna q̃s lachrymas priꝫ fũdã. Mẽoria nõ sufficit referre: gesta tãtorũ criminũ. O lachryme ubi uos subtraxistis: o lachrĩe ubi estis: ubi estis fõtes lachrĩaꝝ mouemĩ obsecro ad flectũ meũ: fõtes lachrimaꝝ fluite sup faciẽ meã rigate maxillas meas. Da

te mihi plãũ amarꝫ ſucur
re mihi deus meus anteꝗ̃
moriar:ãteꝗ̃ mors me ꝑ-
ueniat:ãteꝗ̃ me ĩfernuſ ra
piat:ãteꝗ̃ me flãma cõbur
rat:ãteꝗ̃ me tenebre ĩuol
uãt. Subuẽi mihi deuſ me
us priuſꝗ̃ ad tormẽta ꝑue
niam: priuſꝗ̃ me deuoret
ignis gehẽne: priuſꝗ̃ ſine
termĩo crucier in ĩferno.
Deus meus qd faciã: cum
uenerit tremendũ iudiciũ
tuũ? Quid reſpõdebo cũ
uenerit examẽ iudicii tui.
Quid dicã ego miſera &
peccatrix cũ preſẽtata fu-
ero ante tribunal xp̃i. Ve
diei illi ĩ quo peccaui: Ve
diei illi quãdo malũ feci:
ue diei illi quãdo trãſgreſ-
ſa ſũ ꝓcepta dei. Vtinã nõ
illuxiſſet ſol ſup me. Vti-
nã nõ fuiſſet ortus ſol ſup
me. O dies dete ſtãda: o di
es abhominãda: o dies pe
nitus nõ noĩanda q̃ me in
hoc ſeculo ꝓtulit: q̃ mihi
clauſtra uẽtris apuit: meli
us mihi fuerat nõ eẽ ĩ hoc
ſeculo natã: q̃ ĩ ĩferno ꝑpe
tuo cruciatã: melius mihi
fuerat nõ eẽ gẽitã: q̃ pati e
ternaſ penas Meliuſ mihi
fuerat nõ eẽ gẽitã q̃ ꝑpeti
flãmas ĩferni. Miliꝰ mihi
fuerat nõ eſſe genitã: quã
pati eternas penas gehen
ne. Satis mihi fuerat meli
us nõ eſſe in hoc mondo
ꝓcreatã: q̃ pati eterna ma
la: flete ſup me celũ & ter-
ra: plorat̃ me oẽs creatur̃
Et q̃ poteſtiſ ſenſũ uite ha
bere: lachrimaſ efũdite ſu
ꝑ me. Peccaui.n. grauiter
peccaui ĩfeliciter peccaui
miſerabilit̃ ĩnumerabilia
ſũt pccã mea ut bñ uiuerẽ
ultro ꝓmiſi ſed bõa q̃ pro
miſi nunq̃ ſeruaui: Semꝑ
ad peccatũ meũ redii: ſem
ꝑ pccã mea multiplicaui:
ſemꝑ delicta mea iteraui.
Nũq̃ ĩ melius mores mu-
taui. A malis factis nunq̃
ceſſaui. Orate ꝓ me domi
nũ uiri ſctĩ: ĩtercedite pro

me ad dominum oēs scī.
Oēs scī chori iustoꝝ īter
cedite ꝑ me. Si forte mi-
sereat̃ mihi deus: si forte
deleat peccata mea: si for
te iniqtates meas auferat:
O misera aīa mea: qs mi-
serebit̃ tui? Quis consola
bit̃ te? O aīa misera o aīa
qs dabit lamētū ꝑ te: ubi
ē custos hoīum? ubi est re
demptor aīaꝝ. Vbi es pa
stor bone? Cur despexisti
me: cur auertisti faciē tuā
a me. Deus meus nō me
obliuiscaris ī finē. Nō me
deseras ī ꝑpetuū: non me
deseras ī ptāte demonum
Peccatrix sū: īdigna sū: ta
mē ad te deū meū ꝯfugio
Tu clemēs tu pius tu mul
te miseratiōis. Nullū spnis
nullū detestaris: nullū re-
cusas a misericordia. Do-
mine ostēde in me miseri
cordiā tuā. Obsecro do-
mine ut nō deneges mihi
ꝙ misericorditer multis
ddisti. Scelera mea nō de
fēdo: peccā mea nō absco
do. Diplicet mihi malū ꝙ
feci. Ego misera peccaui.
Errorē meū cōfiteor. cul
pā meā manifesto: Iniqta
tē meā cognosco. Peccaui
deus meus propitius esto
mihi peccatrici. Parce ma
lis meis: ignosce peccatis
meis: indulge criminibus
meis. Domine si īiqtates
obseruaueris: domine qs
sustinebit. Nullus ad exa-
mē tuū nec iustitia iusti se
cura erit: qs. n. iustus q se
audeat dicere sine pccō:
nullus hō ē sine pccō. Ne
mo ē mūdus a delicto: ne
mo ē mūdus in cōspectu
tuo ecce īter scōs nemo ē
īmaculatus: ecce q seruie-
rūt deo nō fuerūt stabiles
& ī āgelis īuēta ē iniqtas.
Stelle nō sūt munde corā
te. Celi nō sūt mūdi ī con
spectu tuo: si igr̃ nemo in
cōspectu tuo ē scūs: nemo
īmaculatꝰ q̄to magis ego
peccatrix & putredo ac

uermis filia hoīum q̄ bibi
īiqtates q̄si aq̄s: & multi-
plicaui pccā mea. Que se-
deo ī puluere: q̄ hito ī do-
mo lutea: q̄ terrenū hēo
fūdamētū. Deus meꝰ por
rige dexterā tuā mihi pec
catrici. Mēorare obsecro
domīe q̄ sit mea substātia
Memēto domīe qa terra
sum. Memēto qa cinis &
puluis sū. Medicinā qua sa
ner tribue. Medicinā qua
curer īpēde. Ego misera
cecidi in foueā peccatoꝝ
meoꝝ. Ego īdigna cecidi
ī ꝓfūdū īferni. Deus me
us libera aīam meā capti-
uā ab īferno. Nō ꝯcludat
me ꝓfūdū: nō absorbeat
me īfernꝰ. Nō urgeat sup
me puteꝰ os suū. Abyssus
nō ꝯneget mihi exitū. Ec-
ce dies timēdus iā īminet
iā uenit ultīa dies iā ꝓpe ē
dies mortis. Nihil supest
mihi nisi tumulus: nihil ni
si sepulchrum. Parce mihi
dn̄e āteq̄ uadā ad terrā
tenebrosā: Subueni mihi
dn̄s meus: priusq̄ uadā ad
terrā miserie & tenebra-
rū. Redēptor aīaꝝ succur
re mihi anteq̄ moriar: sol
ue uincula pccōꝝ meoꝝ:
priusq̄ ad mortē ꝑueniā.
Soror mihi ī xp̄o dilecta:
dn̄s misereat̄ tui: & dimit
tat tibi oīa pccā tua. Deus
tribuat tibi īdulgētiā tuo-
rū delictoꝝ. Deus īdulge
at tibi qcq̄d peccasti: Deꝰ
te lauet ab oī ꝑccō. Age
itaq̄ iā ut opōtet: ꝓpone
ī cordē tuo ut āplꝰ nō pec
ces. Statue ī corde tuo: ut
āplꝰ malū nō facias. Ca-
ue culpas tuas iterare. Nō
te polluas post peccatum
Post luctū penitētie nō re
deas ad peccatū. Nō iteꝝ
facias: q̄ iteꝝ plāgas. Nō
ē penitens sed irrisor: qui
adhuc agit unde pēiteat.
Nō uidet̄ deū depcari hu
milis: sed subsanat̄ supbis
Qui adhuc malū agit: un
de iā penitētiam accepit.

Vnde & btūs Isidorus ait Inanis ē penitētia: q̄ seq̄ns coīgnat culpa. Et iterꝝ. ite ratū uulnus tardiꝰ sanatˀ. Frequēter peccās & lugēs uix mereť ueniā. Esto igr̄ cōfirmata ī penitentia: ui tā bonā quā cepisti tenerˀ nō deseras. Salus pseuerā tibus pmittiť. Premiū pseuerātibus dať. Vnde dr̄ btī q custodiūt iudiciū: & faciūt iusticiā ī oī tpe: Et iterꝝ. Qui pseuerauerit usq̄ ī finē hic saluꝰ erit. Honesta uirgo moneo te ut sp portes uerecūdiā ī uultu: de recordatione pcci: porta pudorem ī facie de memoria delicti. Propter uerecūdiā pcci: oculos tuos leuare erubesce: ābula deposita facie: mesto merore īcede abiectu uultu. ciliciū & cinis īuoluāt mēbratua: ciliciū opiat cōpꝰ tuū. Terra sit tibi cubile. Stratus sit tibi humꝰ. Puluis es ī puluerē sed. Cinis es īcinerē sed. Esto sp plāgēs: sp merēs: sēp suspiria cordis emittēs: sp sit cōpūctio ī corde tuo. Sit lamētū ī tuo pectorˀ sint gemitus ī tuo corde. Freq̄nter lachrīe fluāt ab oculis tuis. Sēp esto parata ad lachrīas: Venerabilis uirgo crede mihi: qa nūq̄ serui dei ī hac uita dēnt eē securi. q̄uis sint iusti. Serui dei sēp dēnt uigilare: & pccā sua cū lachrymis ad mēoriā reducere. Vnde in laudibus spōsi. s. xp̄i ī cāticis cāticoꝝ dr̄. Come eiꝰ sūt elate palmaꝝ nigre quasi coruꝰ. Quid p comas xp̄i ītelligimus: nisi fideles homines: q dū fidē scē trinitatis ī mēte custodiunt & deo adherētes: q credūt faciūt: q̄si ī capite pēdētes illi honorē ꝯferūt. Palma āt ualde ī altū crescēdo pficit: & uictoriā sua signiti catiōe ptēdit. Come ergo xp̄i sicut elate palmaꝝ sūt

q̄a electi q̄q3 dū ſp ad alta uirtutū ſe efferūt per dei gratiá q̄doq3 ad uictoriá pducūť. Nigre át ſunt ſicut coruꝫ: qa quis uirtutibus ī celū ſe erigát: ſēp tamen pccōres ſe eé cognoſcūt. Sic & tu ſoror mihi ī xp̄o amátiſſima: q̄uis bene & religioſe uiuas: q̄uis iuſte & deuote deo ſeruias: te tamé moneo ut nūq̄ deſeras lachrymas. Si igr̄ uis abluere pccōꝝ tuorū maculas: ſp dilige lachrymas. Dulce tibi ſint lachrime. Delectet te ſp plāctus & luctus: nūq̄ deſeras plāctū & luctū táto eſto ꝓna ad laméta: q̄to fuiſti ꝓna ad culpá. Quáta fuit tibi ītétio ad peccádū tanta ſit ad penitédū deuotio. Secūdū īfirmitaté adhibéda é medicina: grauia peccata: grádia lamenta deſiderát. Soror uenerabis: ipſe te adiuuare & cōſolari dignet ī hac pſéti uita: qué angeli adorát ī celeſti curia. Amen.

De cōmuniōe. Ser. xxviii.

Vicūq3 máducauerit panem: & biberit calcé dōini īdigne: reus erit corporis & ſanguinis domini: ideſt peccatū & maculá cōtrahet ſibi. Quare qa ad bonū male accedit. Probet aūt ſe ipſū homo: & ſic de pane illo edat & de calice bibat. Ac ſi diceret: unuſqſq3 cōſideret uitam ſuá: & emūdet cor ſuum ab omni malicia: ut digne poſſit accedere ad tā magnum ſacramentum. Quicūq3: enim corpus & ſanguinem domini manducat & bibit indigne iudicium ſibi manducat & bibit ſcilicet cauſam ſue damnationis. Vnde etiam beatus Iſidorus ait. Qui in eccleſia ſcelerate uiuunt: & communicare nō deſinunt putátes ſe tali cōmuniōe a pccis poſſe

mũdari: sciãt hi tales ad e-
mũdationẽ sibi nõ ꝑfice-
re: dicẽte ꝑpheta. Quid ẽ
ꝙ dilectus meus ĩ domo
mea fecit scelera multa.
Nũq̃ carnes scẽ auferẽt a
te malicias tuas? q ergo
corpꝰ xp̃i uult accipe: priꝰ
studeat ĩ xp̃i fide & dilecti
one manere. Hic ẽ ꝙ ait
dominus ĩ euãgelio: q mã
ducat carnẽ meã & bibit
sãgninẽ meũ ĩ me manet
& ego ĩ eo. Ac si diceret.
Ille ĩ me manet: q ĩ bonis
õpibꝰ uolũtatẽ meã ĩplet
Alioqn nisi priꝰ ĩ me ma-
neat ꝑ fidẽ & bonã opati
onẽ: & ego ĩ eo: carnẽ me
am mãducare nõ põt: nec
sãguinẽ bibere: qd ẽ ergo
ꝙ mãducant hoĩes. Ecce
oẽs frequẽter sacramẽta
altaris ꝑcipiũt: ꝑcipiũt pla
ne: sed aliꝰ carnẽ xp̃i spũa
liter mãducat: & sãguinẽ
bibit. Aliꝰ uero nõ. sed tã-
tũ sacramẽtũ. i. corpꝰ xp̃i
sub sacramẽto & nõ rẽ sa
cramẽti. Sacramẽtũ hoc
dicit corpꝰ xp̃i ꝑpriũ de
uirgĩe natũ: rẽ uero spũa-
lẽ xp̃i carnẽ: bonꝰ igr̃ ac
cipit sacramẽtũ & rem sa
cramẽti. malus uero quia
mãducat ĩdigne: sicut apo
stolus ait iudiciũ mãducat
& bibit: nõ ꝓbãs se prius
nec diiudicãs corpꝰ dõini
Ergo qd manducat pcõr
& qd bibit. Non utiq̧ car
nẽ & sãguinẽ spũaliter ad
suã salutẽ: sed iudicium ad
suã dãnationẽ: licet uidea
tur cũ ceteris sacramentũ
altaris ꝑcipe. Itaq̧ alius ac
cipit corpus dõini ad salu
tẽ aliꝰ uero ad dãnationẽ
ille q cũ iuda traditor̃ cor
pus dõini accipit: cũ iuda
ꝯdẽnat̃: q cũ petro & cum
ceteris fidlibꝰ đuote ac fi
deliter illđ sũit sine dubio
cũ petro & ceteris apo. in
corpe xp̃i scĩficat̃ audi igr̃
spõsa xp̃i uerba btĩ augu.
q ad istđ altar̃ casto corpe
& mundo corde: cũ pura
ꝯsciẽtia atq̧ deuota mẽte:
ad ꝯmũionẽ uẽit ad illđ al

tare q̄ ē ī celis āte oculos
dei felici trāſmigratiōe p
uēiet. Soror ī xp̄o amabi
lis rogo ut audias prudē-
tiā ſerpētis: Serpens.n.cū
cepit ire ad bibēdū āteq̄ p
uēiat ad fontem uomitat
oēm uenenū. Imitare er-
go & tu cariſſima hūc ſer
pētē ī hac pte ut anteq̄ ue
nias ad fontē.i.ad cōionē
corpis & ſāguīs dōini nr̄i
ieſu xp̄i. Euomas oē uene
nū.ſ.odiū:irā:malitiā:iui-
diā:uolūtatē malā: & no-
xias;cogitatiōes ex corde
tuo: Ditte ēt oībꝰ ſociabꝰ
tuis: & oībꝰ pxīs tuis ea q̄
ī te peccauer̄ ut tibi dimit
tant a deo pccā tua: ſicut
ipſe dōinus ait. Dimittite
& dimittet̄ uobis. Itaq; ſi
hec oīa feceris ſicut dixi
poteris accedere ad fōtē
uiuū.i. ad xp̄m qui eſt fōs
oium bonoꝝ. Ipſe ēt ait d̄
ſeipſo. Ego ſū panis uiuus
q de celo deſcēdi. De hoc
pane dicit dauid ī pſal. pa
nē āgeloꝝ māducauit hō
alioqn eſca illa licet de ce-
lo uenerit & potus qa cor
poreus erat āgelis nō con
gruebat: ſed utiq; illi pāis
& potus q p hoc p̄figura-
bat. xp̄s uero panis ē āge
loꝝ: & ſacramētū hoc: ue-
ra caro eius ē: & uerus ſā-
guis qđ ſpūaliter mandu-
cat & bibit hō: Ac p hoc
ūde uiuūt āgeli ī celis: ind̄
uiuit hō ī terris qa totum
ſpūale ē & diuinū ī eo qđ
pcipit hō. Sed ſicut apoſt.
ait: qdā ī deſerto eādē eſcā
ſpūaliter māducauere &
tamen mortui ſunt. Ita &
nūc ī eccleſia qbuſdā cor-
pus dōini ē uita: qbuſdam
uero eſt pena & ſuppliciū
peccati. Corpꝰ dōini ſine
dubio ē uita illis: qbꝰ xp̄s
ē uita. Illis uero ē mors q
p culpā & ignorantiā atq;
negligētiā mēbra ſūt dia-
boli. Vnde ſoror amātiſſi
ma mihi ī xp̄o moneo te
ut aliud guſtādo ītelligas

q̄do corp⁹ dñi recipis q̄
q̄ ore ſētis.audi ēt hōeſta
uirgo qd ſacerdos ī conſe
chratiōe corpis xp̄i dicat.
Rogam⁹ iqt oblationem
hāc fieri benedictā p quā
nos benedicāur. Ad ſcrp
tā p q̄ nos oēs ī celo ɔſcri
bamur rathā p quā ī uiſce
rib⁹ xp̄i cēſeamur Rōna-
bilē p quam a beſtiali ſēſu
exuamur. Acceptabilēq;
facere digneris q̄tenus &
nos p hoc q̄ ī nobis diſpli
cimus acceptabilis ī eius
unico filio Ieſu xp̄o ſimuſ
Igr̄ honeſta uirgo ſicut ſu
pius iā dictū ē. Xp̄s ex ſe-
metipſo ī celo ſcōs āgeloſ
paſcit.xp̄s ēt ex ſemetipo
ī terra oēs fideles reficit:
xp̄s p ſpem ſcōs āgelos ſa
ciat ī p̄ria. Xp̄s nos paſcit
p fidē ī terra ne d̄ficiam⁹
ī uia:xp̄s angelos & hoīes
reficit ex ſemetipo: tamē
ītegre rēanet ī ſuo regno
q̄ bonus pāis & q̄ mirabi
lis de quo ī celo āgeli ſatu
rant:& ī terra hoīes r̄fici
unt:quē māducat āgelus
pleno ore ī p̄ria ipſum co
medit pegrinus hō p mo
dulo ſuo ne laſſetur ī uia
xp̄s panis uiuus q̄ ē refec
tio āgelorum:ipe ē r̄dēptio
& medicīa hoīum. Nunc
ergo ſoror chariſſima de
p̄care dñe ī tota mente
tua ut mūdet ɔſciētiā tuā
ab oī malitia q̄ten⁹ digne
poſſis accipe corpis & ſā-
guīs dñi nr̄i Ieſu xp̄i mi
ſteria. De cogitatōe.xxix.

Oror cariſſima audi
ea q̄ dñus ait p eſa
iā pphetā. Afferte malū
cogitationū ur̄arum ab ocu
lis ur̄is q̄uis hō ceſſet ab
ope malo tamē ſi malā co
gitationē hēt ī corde ſuo
nō ē ſine culpa. Vnde ait
btūs Iſidor. Nō ſolū ī fcis
peccam⁹: ſed & ī cogitati
onib⁹ ſi eiſ illicite occurrē
tib⁹ d̄lectemur ſicut uipa
a filiis ſuis ī uentre adhuc
poſitis occidit:ita nos oc-

cidũt cogitatiões nr̃e in-
tra nos enutrite qa consu
mũt aĩam nr̃am ueneno
uiperio. Igr̃ soror dilecta
mihi in xp̃o moneo te ut
cor tuũ cũ oĩ studio custo
dias. Quoniá ibi é initiũ
boni opis aut mali. Vnde
scriptũ é oĩ custodia serua
cor tuũ quoniá ex ipso ui
ta procedit. Audi ét rogo
hõesta uirgo qd spõsus in
laudibꝫ ecclesie dicat ĩ cá-
ticis cáticorꝝ: Come capi-
tis tui ut purpura regis iũ
cta canalibꝫ. Come capi-
tis ecclesie lectulũ scé aĩe
ut purpura regis iũcta ca-
nalibꝫ eé memorãt: Pur-
pura qppe p fasciculos in
canalibus ligat. Sup quos
dũ aq̃ picit: p canales ad
uesté q̃ supposita é currit:
ut uestis tiguat: & ĩ nomé
accipit ut ticta colore pur
pureo purpura uocet: q̃
oĩa scé méti cõgruũt. Co-
me qppe capitis sunt cogi
tatiões métis: q̃ ĩ canalibꝫ
ligãt: qa ĩ scripturis diuis:
ne ĩutiliter fluãt strigunt
Custodi ergo cor tuũ ue-
nerabilis uirgo a cogitati
one noxia. Méte tuã tur-
pis cogitatio nõ subrepat
sit més tua pura: Deus nõ
solũ examiat carné sed &
méte. dõinus iudicat con-
sciétias hoium: deꝫ iudex
ét de cogitationibus iudi
cat aĩam q̃do titillat mala
cogitatio: nõ cõsétias illi:
No sinas malá cogitatio-
né manere ĩ corde tuo.
Quacũqꝫ hora mala cogi
tatio uenerit: expelle eá.
Quácito apparuerit scor
pio: cõtere caput eiꝫ. Cõ-
tere caput serpétis. i. male
cogitatiõis. Ibi eméda cul
pá ubi nascit. s. ĩ corde: ca
put cogitatiõis praue ex-
pelle a corde tuo. Ibi pccã
ubi nescis eé deũ. Nihil ce
lat ante deum. Videt oc-
culta qui fecit abscondita
Dominus ubiqꝫ p̃sés est.
Spiritus dei totũ implet.

Maiestas oipotetis dei pe netrat oia elementa. Nullus locus e extra deu. Dominus scit cogitatiões hominum. Soror dilecta: uis nuq ee tristis. Fr mi uolo ergo bene uiue. Si bene uixeris: nuq eris tristis. Secura més leuiter sustinet tristiciá. Böa més sp hét gaudiu. Si .n. i bona uita pseueraueris tristicia elongabit a te. Si i scitate pseueraueris: tristicia nö occurret tibi. si bene & pie uixeris neq plagá neq mortem timebis: Cöscietia át peccatoris sp é i pena. Nuq reus hö securus é. Mens n. male sibi cöscia: ppriis agitat stimulis. Soror uenerabis. Audi q dominus dicat de muliere ad serpété. Ipsa cöteret caput tuu. Caput serpétis cöterit: qdo ibi culpa emédat ubi nascit: Oipotés dus mu det cor tuu ab oi cogitatione mala: ut ei possis seruire sine macula. Amen

De Silentio. Ser. xxx.

Saias ppheta dicit: Cultus iustitie é silétiu: & securitas usq i sempiternu. Et iter: dauid obsecrádo postulat dicés: pone domie custodiam ori meo: & ostiu circunstátie labiis meis. Sci pres suma cu uigilátia silétiu custodiétes: studuerut uacare & uidere q dulcis & q suauis é dominus: Et actiue uite curis Postpositis: adheserunt contemplatiue uite. Soror charissima respice ihonesta uerba: fuge impudicos sermöes. Vanus sermo cito polluit menté & facile agitur q libenter auditur. Nihil unq ex ore tuo procedat q possit impedire. Nihil unq loquaris q nö conueniat. Hoc procedat de labiis tuis qd aures audiétis. Fuge turpitudiné sermonis: Vanꝰ sermo demonstrat cöscié

pltudinē sermōis. Vanus sermo demōstrat uanam cōsciētiā: līgua ostēdit cōsciētiā: līgua ostēdit cōscientiā hoīs q̄lis sermo ostēdit: talis aīus cōprobat. Ex habūdātia.n.cordis os loquit. Ab ocioso.n. sermōe refrena līguā tuā. restrīge linguā tuā ab occioso uerbo. Turpes fabulas nō loq̄ris: non garrias uana uerba. Sermo ociosus nō erit absq; iudicio. Vnꝰq̄sq; rōem redditurus est sermonū suoꝝ: Ante uniuscuiusq; faciē uerba sua stabūt ī die iudicii. Ea q̄ loq̄ris: grauitate atq; doctrina digna fiant. Sit sermo tuus irrephēsibilis: Līgua tua non te perdat. Līgua tua nō te dānet. Nō loq̄ris ꝙ suscipiat aduersarius amicū tuū sit silētiū. Pone custodiā ori tuo. In labiis tuis pone signaculū. Pōe līgue tue claustra silentii: Scito quo tpe dicas. Cōsidera q̄ hora loq̄ris. tpe cōgruo loq̄re: tpe cōgruo tace. Tace usq;quo īterrogeris: īterrogatio os tuū apiat. sint uerba tua pauca: nō trāseas mēsurā loq̄ndi Multiloq̄a effugiūt culpā multiloq̄ū nō decliāt peccatū. Virgo līguosa stulta ē: uirgo sapiēs paucis utit uerbis. Sapiētia breuē sermonē facit: loq multum stultitia ē. sit ergo ī uerbo tuo mensura: sit ī sermōe tuo statera: Modū loq̄ndi nō trāseas. Venerabis soror ille dignet ori tuo ponere custodiā: qui te sibi elegit ī spōsā. Amen.

De mendatio. Ser.xxxi.

Endaces faciunt: ut nec uera dicētibꝰ credat. Sūmo studio cauēdū ē oē genus mendacii: q̄uis sit quoddā genus mēdatii leuioris culpe. uelut si q̄sq; ꝓ salute hoīum mētiat Sed q̄a scriptū ē. Os quod mētit occidit aīam. Hoc

genus mẽdacii pfecti uiri summo studio fugiunt: ut nec uita cuiuslibet p eorum fallaciã defẽdãt. ne sue aĩe noceant: dũ pstare aliene carni uolunt: Tamẽ hoc genus mẽdacii facile credimus dimitti. Soror carissima moneo te: ut sũmopere fugias oẽ genus mẽdacii: Nec p occasionẽ: nec per studiũ loq̃ris falsũ: nõ studeas mẽtiri: nec ẽt ut prestes alicui. Nõ alienã uitã p mẽdatiũ defẽdas. nullũ iustũ mẽdatiũ. oẽ mẽdatium in oĩbus ẽ peccatũ. oẽ qđ a ueritate discõdat iniq̃tas ẽ. Leges seculi dãnãt falsarios leges seculi puniunt mẽdaces. Si mẽdaciũ apud oẽs dãnat̃. Si falsitas humano iudici punit̃: q̃to magis ãte deũ qui ẽ testis uerborum & opũ. Ante quẽ ẽt de occioso uerbo unusquisq̃ rõnẽ redditurus est. Ante quẽ & p occioso sermõe penas quisq̃ substinebit. Et pdes eos q̃ loquũtur mẽdatiũ. Et testis falsus nõ erit ipũitus. Soror uenerabilis declina ergo mẽdatiũ: falsũ nõ loq̃ris. Quod uerũ ẽ loq̃re: nũq̃ mentiaris. Esto uerax nemĩnẽ mẽtiẽdo decipias. Nõ aliud dicas & aliud facias. soror dilecta đus det tibi uera loqui. Amen.

De periurio. Ser. xxxii.

Dominus dicit ĩ euangelio. Nõ iures p celũ: qa sedes dei ẽ: neq̃ per terrã qa scabellũ pedũ eius ẽ: neq̃ p caput tuũ: qa nõ potes ĩ eo unũ capillũ facere albũ aut nigrũ. Sit ãt sermo tuus: ẽ est: nõ non. Quod ãplius ẽ a malo ẽ. Sicut mẽtiri nõ põt q̃ nõ loq̃t̃ sic piurari nõ poterit q̃ iurare nõ appetit. Quãcũq̃ arte uerborum q̃sq̃ iuret: deus tamẽ qui ẽ testis cõsciẽtie hoc ita accipit sicut ille cui iurat̃ intelligit. Malũ qđ iuramus facere

nõ debemꝰ ĩplere. Soror uenerabilis uis ut dicã tibi q̃liter nũq̃ piurabis: nũq̃ iures: si nõ iuraueris nũq̃ piuraberis si piurari tĩes nũq̃ iures. Prohibe ét tibi iuramẽtũ: tolle usũ iurãdi Periculosũ ẽ.n.iurar̃: usus iurãdi facit consuetudinẽ piurii. Vsus iurandi ducit hoĩem ad periurium. Sit in ore tuo est: sit in ore tuo nõ ẽ. Veritas non ĩdiget iuramẽto. Fidelis sermo retinet locũ sacramẽti. Firma ét sit sacramẽti tui fides. Amantissima soror: spũs sãctus q ĩ tuo uirgineo corpore sibi fecit templũ: ponat in ore tuo moderationis signaculũ. Amen.

De detractiõe. Ser. xxxiii.

Oror mihi ĩxp̃o dilecta: audi que dico: ausculta que moneo: attende que lequor. Detractio graue uitium ẽ. detractio graue peccatum est. Detractio grauis damnatio est. Detractio grande crimen est. Omnes reprehendunt detractorem. Omnes uituperant detrahentem. Omnes dehonestant illum qui detrahit. Et dauid propheta. Detrahentem secreto proximo suo: hũc persequebar hoc sũme turpitudinis ẽ hoc nihil fediꝰ ẽ: detrahẽtes latrant quasi canes. Sicut canes rodunt pedes transeuntium: ita detrahentes rodunt uitam proximorum. Canes solent mordere homines: & dẽte pestifero lacerare trãseuntes. Soror uenerabilis: ergo abscide a lingua tua uitium detradendi: alienam uitam non rodas: uitam alienam non reprehendas: uitam alienam non laceres. De aliẽo malo nõ ingnes os tuũ. Non

detrahes peccati sed cõdo le: qđ in alio detrahis: ĩ te potius ꝑtimesce: qđ ĩ aliis reprehẽdis: in te emẽda. Quãto studio r̃prehẽdis alienam uitã: tanto studio emẽda temetipsã: quãdo alteri detrahis te discute. Quãdo aliũ mordes: tua pccã r̃dargue. Si uis detra her̃ tuis peccatis detrahe. Non ꝑspicias aliena pccã: sed tua ꝓpria. Nõ ĩtendas alienis uitiis: sed tuis ꝓpri is. Nunq̃ alii detrahis si te bene ꝑspicias. De tua ergo emẽdatiõe esto sollicita. De tua salute & correctiõe esto atẽta. đtrahẽtes nõ audias. Susurrãtibꝫ auditũ nõ prebeas. Pari rea tu detrahẽtes & audiẽtes tenẽtur. Similiter ẽ culpa bilis & qui detrahit: & qui detrahẽtẽ audit. Maledicti regnum dei nõ possidebũt. Virgo q̃ ad celestẽ thalamũ desiderat pueni r̃ nõ debet hoĩbus detrahere. O uirgo uenerabilis: si aures tuas a detrahẽtibus sepaueris: & linguã tuã sicut dixi ab oĩ loquutiõe ꝑuersa refrẽaueris ĩter prudẽtes uirgĩes cõputabis.

De ĩuidia ser. xxxiiii.

h Omo ĩuidus mẽbrũ est diaboli: cuius inuidia mors ĩtroiuit ĩ orbẽ terrarũ. Inuidia cuncta germĩa uirtutum concremat. Inuidia cuncta bona pestifero ardore deuorat. Inuidia tinea est aĩe. Inuidia primũ nocet sibi q̃ alteri: Inuidia primũ seipsũ mordet q̃ alteꝝ: ĩuidia primũ suum mordet auctorẽ. Inuidia sensũ hoĩs comedit pectus urit: mentẽ lacerat cor hoĩs q̃si quedã pestis pascit. Igit̃ cõtra ĩuidiam occurat bõitas. Charitas preparatur aduersus inuidiam. Soror amantissima de bono alterius non doleas. De alterius profectu non tabescas. De alterius

felicitate non crucieris.
Nulla uirtus est que non habeat contrariū inuidie malū. Sola miseria caret īuidia. Quare: qa nemo īuidet misero: Virgo q̄ i celo desiderat habitare hoībus nō dēt īuidere. Virgo q̄ cū xp̄o ad nuptias desiderat ītrare de alteriꝰ honore nō dēt contristari. Charissima soror deꝰ mūdet cor tuū ab oī malitia atq; īuidia ut ei possis sine macula seruire. Amen.

De ira. Ser. xxxv.

Onesta uirgo. Audi qd salomō dicat. Respōsio molis frāgit iram. sermo durus excitat furoré. Et iterū: Dulce uerbū mitigat inimicos & multiplicat amicos: Tāto qsq; cōuincit minus sapiens q̄to é minꝰ patiés p irā oculus métis turbat p irā sapiétes pdūt sapientiā: per irā alienat hō a semetipo Quidā cito irascūtur sed ad pacé cito redeunt: quidā uero tardius irascunt & ad pacé tardius reuertunt. Alii aūt qd grauius est & ad irā cicius ícitātur & ad pacé tardius inclinātur. Melior é tamé q citius irascitur & ad pacé cito reuertit q̄ qui tardius irascit & ad pacé tardius íclinatur: Carissima soror audi ét Iacobū dicété: sit aūt oīs hō uelox ad audiédū tardius aūt ad loquédū & tardius ad irá. Quare: qa ira uiri dei iustitiá nō operat pculdubio: nec ira uirginis iustitiá dei opari poterit Virgo que téplū dei dét fieri nullo mō dét irasci. Nō decet xp̄i spōsam eé iracūdá. Virgo q̄ in pectore suo preparat mālionē xp̄o oībꝰ mōis dét expellere iracundiá a corde suo. Virgo que desiderat cū xp̄o ad celestem thalamum peruéire debet oīo a corde suo iram expelle-

re. Amãtissima soror si te p̃uenerit iracũdia restrin ge illá si te p̃occupauerit ira mitiga earn. Tẽpera furorem: tẽpera indigna tionem. Motũ iracundie restringe. Refrẽa impetũ ire. Si nõ potes uitare irá: uel tẽpa. Nõ te rapiat fu ror: nõ te inflãmet ira nõ te commoueat ĩdignatio Sol nõ occidat sup iracun diá tuá. Amẽ. De odio

Sermo. xxxvi.

h Onesta uirgo audi q̃ dico. Odiũ sepat hoiem a regno dei. Odiũ separat hoiem a paradiso: Odiũ subtrahit hoiem a celo. Odiũ nec p passionẽ dele tur: nec p martyriũ purga tur: nec p sanguinẽ effusũ abluit? Non debẽus odio habere homies sed uicia: Qui frẽm suũ odit homi cidaẽ: Qui frẽm suũ odit ĩ tenebris est & ĩ tenebris ambulat. Deũ nõ diligit q hoiem odit. Quãtũ iter ẽ ĩter festucã & trabẽ tantũ iter distat ĩter irá & odiũ Odiũ est. n. ira inueterata Per irá turbat oculus mẽ tis. Per odiũ extĩguit ocu lus cordis. Soror ĩ christo amãtissima mihi audi que loquor. Si cõtristaueris in aliquo sororẽ tuá satisfac illi. Si peccaueris in soro rẽ tuá age penitẽtiá corá illa. Si scandalizaueris aliq̃ ex ãcillis dei roga eam ut dimittat tibi. Perge festi náter ad reconciliationẽ. Nõ dormias donec prius uenias ad satisfactionem. Nõ reqescas priusq̃ reuer taris ad pacem Si cecidet inimicus tuus noli gratu lari. Nõ leteris sup inimi ci interitũ: ne forte supue niát in te similia: ne cõuer tat deus ab eo ĩ te irá suá. Delectet te dolere super eum qui afflictus est. Cõ dole alienis miseriis. Intri bulatione alterius esto tri stis. Cũ plangentibus plá

ge: Cum lugentibus luge. Soror uenerabilis non sis dura: non sint tibi dura p̄cordia Peccanti in te non retribuas secundum culpam suam: quia & ĩ te uēturum est iudicium dei. Dimitte ut dimittatur tibi: non enim habebis indulgentiam nisi dederis ueniam. Expelle a corde tuo odium. In mente tua odium non maneat. Soror amabilis deus det tibi dilectionē sui & proximi.

De superbia. Ser. xxxvii.

Vperbia est radix omnium maloꝝ: Homo superbus deo & hominibus est odibilis: supbus homo similis est diabolo. Superbia & cupiditas in tantum est unū malum: ut nec superbia sine cupiditate: nec cupiditas: sine superbia esse poterit Diabolus per superbiam & cupiditatem dixit: in celū ascendā. xp̄s cū humilitate dicit. Humiliata ē in puluere aīa mea. Diabolꝰ p supbiā & cupiditatē dicit ero similis altissimo. Xp̄s p humilitatē factus est obediēs patri usq̧ ad mortē. Ad ultimū diabolus p superbiā p̄cipitat̄ in ĩfernū: Xp̄s uerō p humilitatē ad celos elleuatur. Quid ē omne peccatum nisi dei contemptus quo eius precepta contemnimus. Soror charissima crede mihi ꝙ multorum tēporum uigilie: orationes ieiunia: elemosine & labores si cum superbia finē habuerit pro nihilo reputantur apud deum. Igitur soror uenerabilis alas superbie non extendas: pennas superbie non erigas. Quare quia superbia angelos deposuit: potentes strauit: superbos deiecit: superbis r̄sistit de

us:Humilibꝰ aũt dat grãm
Moneo te ẽt xp̃i sp̃õsa. ut
plus gaudeas de societate
agelorũ & ãcillarũ dei: q̃ de
nobilitate generis tui. Ro
go te amantissĩa soror ut
magis exultes de societa-
te paupũ uirginũ q̃ de tuo
rũ nobilitate parentũ di-
uitũ. Quare: qa nõ ẽ p̃so-
narũ acceptio apud deũ: q
pauperẽ despicit deo ĩiu-
riã facit. Qui cõtẽnit pau
perẽ exprobat factori eiꝰ
Venerabilis soror deus
det tibi ꝓfundã humilita
tẽ & uerã charitatẽ. amẽ.

De iactantia. Ser. xxxviii.

Am ĩ factis q̃ ĩ dictis
cauere debemus iac-
tãtiã: igr̃ soror charissima
circũspice te ipsã & nihil
tibi arroges ex his ĩ te sũt
p̃ter pccã. Caue iactãtiã:
fuge appetitũ uaneglorie
caue inanis glorie studiũ
nõ te arroges: nõ te iactes
nihil de te p̃sumas. non te
ĩsolẽter extollas: nihil bo-
ni tibi tribuas: de bono o
pere nõ glorieris. Nõ sis
circunflata uẽto fauoris.
Cõtẽne laudẽ hominum:
nõ exq̃ras si qs te laudet
aut si qs te uitupet. Laus
nõ te seducat nec uitupe-
ratio frãgat. Qui laudem
nõ appetit nec cõtumeliã
sẽtit. Virgines que de suis
meritis gloriãt corã hoi-
bus nõ hẽnt oleũ ĩ uasis su
is qa p inanis glorie appe
titũ mercedẽ quã merebã
tur a dñio pdiderũt. Sẽp
suã aspiciãt feditatẽ: qa ua
nagloriã diligũt & doleãt
se pdidisse opꝰ bonũ qꝺ ꝓ
humana laude fecerunt:
Vnde dñius ĩ euãgelio.
Amẽ dico uobis rceperũt
mercedẽ suã. Virtutes sã-
ctorũ p inanis glorie studi
um demonio subiciunt de
monũ sicut ezechias rex.
q iactãter diuitias suas cal
deis mãifestauit: ꝓpterea
p ꝓphetiã eas pituras au-
diuit. Phariseus ẽt q orare

ad tēplū uenerat: iō bona sua pdidit: qa ea iactāter māifestauit. Sicut ex alto aqla ad escam descēdit: sic hō de alto bone cōuersationis: p uane glorie appetitū ad īferiora demergit. Soror dilecta mihi ī xpo: nō ponas cōsciētiā tuā ī aliena līgua. Laudet te aliena līgua & nō tua. laudet te alienū os & nō tuū. tuo iudicio te decerne nō alieno. Nēo magis scire pōt q̄ sis sicut tu: q̄ cōscia tui es. Soror uenerabis: uis ut dicā tibi q̄liter poteris oēs uirtutes augeṙ. Fr̄ dilecte uolo: atq; ut mihi ostēdas rogo. Asculta ergo soror uenerabilis. Si uis oēs uirtutes tuas augere perdere noli. Abscōde uirtutes tuas p elatiōe Abscōde tua bona facta p arrogantia. Fuge uideri q; eē meruisti Virtutes tuas cela: pccā māifesta: uitia cordis tui reuela. Abscōde tua bona opa. Nūq̄ īmediū pferas si qd boni feceris aut dixeris. Prauas cogitatiōes stati māifesta. Peccatū .n. manifestū cito curaṫ. Crimē āt tacendo āpliaṫ. Si latet: fit ex minio Magnū peccatū māifestādo decrescit tacēdo crescit: Virtutes ī oculto crescūt ī publico đ crescunt: uirtutes iactāter māifestādo annichilanṫ. humiliter occultādo multiplicāṫ. Igr̄ hōesta soror: cōsiliū & op9 tuū sp ad deum cōuerte. In oī ope tuo dei auxiliū pete. Oia diuine gr̄e diuio dono ascribe. Nihil meritis tuis attribuas. In uirtute tua nihil p̄sumas: nihil ponas ī tua audatia. Carissima soror Audi apostolum dicentē. Qui gloriaṫ ī dōino gloriet. Igr̄ uenerabilis uirgo: gloriatio tua & lau9 tua semper sit in christo iesu sponso tuo. Amen.

De humilitate Ser. xxxix.

Oror carissima : audi dominũ iesũ xp̄m spõsũ tuũ dicétẽ ĩ euangelio. Discite a me q̄a mitis sũ & humilis cord. Soror uenerabilis hũilia temetipsã sub potẽti manu dei: ut te exaltet in tp̄e tribulatiõis. Cõsciẽtia uirginis sp dẽt eẽ humilis & tristis s.ut p humilitatẽ nõ supbiat : & p iutilẽ tristitiam cor ad lasciuiã nõ dissoluat Hũilitas ẽ sũma uirtꝰ uirginis. Summũ eiꝰ uitiũ est supbia. Virgo hũilis licet habitu sit uilis: gloriosa tamẽ ẽ apd deũ uirtutibus. Virgo ãt supba q̄uis ante oculos hominũ pulchra: formosa: atq3 cõposita: tamẽ ãte oculos dei uilis est & despecta: atq3 repba: Quare? Quia aĩa iusti sedes dei ẽ. Sicut ipse dominus ait: sup quẽ reqescã: nisi sup sumilẽ & q̄etũ & timẽtẽ sermões meos. Dilecta mihi soror ĩ xp̄o : esto hũilis esto in hũilitate fũdata: esto. ultima oĩum esto nouissima oĩum. Carissima nulli te preponas: nulli te supiorẽ deputes. Estĩa oẽs supiores eẽ te, Quãto maior es : tãto te hũilia ĩ oĩbus. Si hũilitatẽ tẽuers: hẽbis gloriã. Quãto.n.hũilior fueris: tanto te sequet gloria altitudo. Descẽde: ut ascẽdas hũiliare: ut exalteris ne exaltata hũilieris. Quia q se exaltat hũiliabit : & q se humiliat exaltabit. Qui.n.extolit: humiliabit. De excelso grauior casus ẽ. De alto maior ruine ẽ: humilitas casũ nescit: hũilitas casũ nõ nouit: humilitas ruinã nũq̄ icurrit. Hũilitas lapsũ nũq̄ passa ẽ. O sponsa xp̄i agnosce q̄a deus hũilis uenit. Agnosce q̄a se in forma serui hũiliauit: factus obediẽs usq3 ad mortẽ. Amabilis soror : ãbula sicut ille ãbulauit. Sequeř

exẽplũ eius Imitare uesti-
gia illius. Esto uilis: esto ꝺ
specta: esto abiecta. displi
ce tibi: q. n. sibi uilis ẽ ante
deũ magnꝰ ẽ: q sibi displi-
cet: deo plecet: Carissima
esto paruula ĩ oculis tuis:
ut sis magna ĩ oculis dei.
Tãto eris ãte oculos dei ꝓ
ciosior: q̃to fueris ãte ocu
los tuos ꝺspectior. Soror
uenerabilis: si humilitatẽ
ꝓfũdã tenueris cũ prudẽ
tibꝰ uirginibus ĩ celesti re
gno letaberis. Amen.

De patientia. Ser. xl.

Ominus dicit ĩ euan
gelio. Beati pacifici:
quoniã filii dei uocabũt.
Soror charissima: ergo si
hoĩes pacifici sunt bti: &
uocabunt filii dei: neces-
saria ẽ tibi paciẽtia. Paciẽ
tia opꝰ pfectũ hẽt. Virgo
pacifica sapiẽs ẽ uirgo ira
cũda nõ ẽ prudẽs: sed stul
ta. Soror uenerabilis: sine
ferro martyr eẽ poteris:
si paciẽtiã ĩ aĩo ueraciter
ꝯsernaueris. Hõ pacificus
cõsortiũ merebit ãgeloꝝ
Hõ iuidus & iracũdꝰ erit
pticeps demõioꝝ. Hõ pa
cificus fugat discordias:
hõ iracũdus suscitat lites.
Virgo bẽigna ẽt si patiat
iiurias: ꝓ nihilo ducit uir
go pacifica ĩ corde suo p̃-
parat mãsionẽ xp̃o: q̃re:
q xp̃s pax ẽ: & ĩ pace cõsu
euit reqescere. Filia pacis
pacẽ dẽt diligere: Plus te
ꝑpara ad suscipiẽdã iiuriã
quã ad ĩferẽdã. Disce po-
tius mala tolerare: quam
mala facere. Esto patiẽs:
esto mitis: esto suauis: mo
desta: mãsueta. Ama pacẽ
Dilige pacẽ: pacẽ cũ oĩbꝰ
retine. Oẽs ĩ mãsuetudĩe
& charitate ãplectere: ꝓ-
ba te amplius amare: quã
ipsa ameris: proba te am-
plius diligere: quam dili-
garis. Non sis leuis ĩ ami
citia. Ritine semper uin
culũ amicitie. Hẽto sp pa
ciẽtiã mẽtis. Esto bẽigna:

esto ꝓmpta affectu. Esto affabilis i sermõe. Grato aio appe ad oés. Tolle occasioné litis: Spne lité: uiue sp i pace charissima soror: si fieri põt: cũ oibꝫ hominibꝫ retie pacé. Cõtũelias detrahétiũ ꝑ paciétiá supa. Clipeo pacie frange sagitas cõtumelie. Prebe scutũ cõscie cõtra gladiũ ligue. Magne uirtutis es si nõ lædas: a quo lesa es: Magne fortitudinis es: si ét lesa dimittas. Magne es glorie si cui potuisti nocere parcas. Venerabilis soror: pax đi q̃ exupat oém sensũ custodiat cor tuũ & animam tuam. Amen.

De concordia. Ser. xli.

Ex sũt q̃ odit aía mea dicit dñinus & septimũ ꝙ detestat᷑. Videlicet eũ q seminat discordias iter fres. Maledictus hõ q iter seruos dei discordias seminat: q pacé & cõcordiá rũpit: aduersus deũ facit xp̄o facit iiuriá: q inter seruos đi semiat discordiam. Quare? qa xp̄s é pax nr̃a: q fecit utraq̃ unũ. uidelicet qa ágelos & hoies fecit eé cõcordes. Cõcordia maloꝝ cõtrarietas est bonoꝝ sicut optátadũ est ut boni pacē héant: ita optare debemꝰ: ut cõcordia maloꝝ rũpat᷑. Cõcordia ad faciédũ peccatũ mala é. Cõcordia uero ad facié dũ bonũ ad sectádá iusticiá: ad seruiédũ deo bona est: Propter hoc sumus cõgr̄gati i unũ: ut seruitio đi oés unũ spũm & unũ animũ héamus. Oibꝫ hitátibus i domo dei: dét ét aía una & cor unũ in deo. Nihil ꝓdest si nos cõtineat una domus & sepat uolũtas diuersa. Plus diligit deus unitatem aĩ: q̃ loci. ecce sumus i domo ista multi hoies: diuersi mores: diuersa corda: diuerse aie. Hec oia dét i unũ cõiũge

re:una itētio: unus amor
i deū. Dēmus ergo i hoc
eē unis ai:& unius uolūta
tis:ut seruiamꝰ deo: & ut
diligamꝰ deū ex toto cor
đ & ex tota aīa:& ꝓximū
nostrꝝ sicut & nos: neces-
saria itaqꝫ ē nobis uirtus
concordie. Quod si ego
uolo facere uolūtatē meā
& iste suā:& ille suā: fiunt
diuisiōes:oriunť lites: ire
quoqꝫ & rixe que sūt opa
carnis:& sicut ait aposto-
lus: q talia agūt regnū đi
nō ꝯsequēť. Soror carissi-
ma:crede mihi qa deo nō
tātū placet nr̄a ieiūia: nr̄e
orōes: nr̄a sacrificia. q̄tū
cōcordia. lō deus dicit i e-
uāgelio. Vade prius recō
ciliari fr̄i tuo & tūc ueni-
ēs offeres munus tuū. Ve
nerabilis soror magna ē
uirtus cōcordie: apđ deū:
sine q̄ non placēt deo nr̄a
sacrifitia: qbꝰ deleť pccā.
Scire dēmus. qa cū ad con
uersionē uenimus: lucta-
mē ꝯtra diabolū sūmimꝰ.
INTERROGATIO: Fr̄
dilecte:dic mihi si aliqd ti
met dyabolꝰ. RESPON
SIO. Soror amabilis. Ni-
hil ē ꝙ dyabolꝰ tātū tīeat
q̄tū cōcordiā & caritatē:
nā si totū ꝙ hēmus damꝰ
pp deū:hoc diabolus non
tīet qa ipse nihil hēt: Si ie-
iunamus:hoc dyabolꝰ nō
tīet qa ipse nūq̄ cōedit: si
uigilāus:hoc dyabolꝰ nō
tīet:qa ipē nunq̄ dormit:
sed si charitatē & cōcordi
am tenēus:hoc dyabolus
uehemēter tīet. Quare?
qa hoc tenēus i terra ꝙ ip
se i celo teneř noluit. hoc
ē ēt ꝙ scā ecclesia teribilis
eē ut castrorꝝ acies ordia
ta dr̄. Quia sicut hostes ti
mēt:q̄do acies castrorꝝ be
ne ordiatas ad bellū uidēt
Ita certe dyabolꝰ expaue
scit:q̄do spūales uiros uir
tutū armis accīctos i uni-
tate cōcordie uiuere ꝯspi-
cit: ipse uictus & cōfusus

uehemēter dolet cū eos p̄ discordiā diuiderē & penetrare non ualet: Oēs ergo unanimiter & cōcorditer debēus uiuere ī domo dei ut possimus dyabolū uīcere: Ancilla dei q̄ uult concorditer uiuere: prius dēt prauas ꝯsuetudīes reliq̄re ne sit ꝑuersa: ne sit ī ordiata: ne sit ī desciplinata: ne ꝑuersitate sua ceteras ācillas dei ꝯturbet uel scādalizet. Dēt ēt mēsurare actꝰ suos: motus uos: sermōes suos: & totā uitā suā: ut secūdū deū ꝯcordare possit cū illis cū q̄bus uiuit: Igiť soror dilecta mōeo te: ut ꝯcorditer & hūiliter uiuaś ī mōasterio cū oībꝰ ācillis d̄i. Soror uenerabilis odientes ad pacē ī uita discordātes ad cōcordiā r̄uoca. Nullus existat sermo iurgioꝝ q cōcordiā diuidat. O spōsa xp̄i charitas q̄ te sepauit a seculo: ipsa te cō iungat deo. Amen.

Arissima soror: disce a xp̄o modestiā: disce tolerātiā: xp̄m attende & nō dolebis de īiuriis ꝓ nobis nāq̧ passus reliq̄t nobis exēpla. Palmis. n. ꝑcussus: flagellis cesus: sputis d̄risus: clauis cōfixus: spinis coronatus cruce dānatus sp̄ cōticuit: quō. n. aliq̄s tibi cōuitiať: pp̄ tua pccā cōtigit tibi: quō tibi īiuriať mala tua hec faciūt q̄cq̄d tibi cōtigat aduersū ꝓ tuo euenit pccō. Leuius sustiebis si ꝓ q̄bus tibi īferť itē deris: cū ergo d̄rogať tibi tu ora quō aliq̄s maledicit tibi: tu benedic ei benedic ei q maledixerit tibi. Maledicēti tibi benedictionē appōe. Irascētē paciētia d̄linire: blādimēto iracūdiam furētis dissolue: lenitate uīce neq̄tiā: bōitate uīce malitiam: Tuo bono supera mala alioꝝ. Tua trā-

qllā mēte aliorꝝ cōtumeli as dispdet. Soror uenera bilis: ad bōa & ad mala ꝓ para cor tuū: & bōa & ma la ꝓut tibi euenerit porta Sustine aduersa & ꝓspera utcūq occurerit tibi. qcū q euenerit tibi mēte pla cida sustine. Respue ꝓbra illate cōtumelie. Despiciē do supa irrisionum ꝓbra. Dissimulādo cōtēne erro res detrahentiū. Honesta uirgo quis te qsq irritet: quis te icitet quis exaspet quis isultet: quis cōuiciet quis criminet: quis ad litē ꝓuocet: quis ad iurgiū uo cet: quis ɔuiciū dicat: quis iniuriā faciat: quis afficiat cōtumeliis: tu sile: tu tace: tu dissimula: tu cōtēne: tu nō loqris: tu tene silētiū: i iuriā nō respōdeas: mala uerba nō dicas: ɔuitiū nō retorqas: ɔtumeliā nō re spōdeas. Tene silētii pacē Tacēdo citiꝰ uices. O spō sa xpi sume luctamē cōtra

tēpales molestias. Esto in cūctis casibꝰ firma: patiē ter tollera oīa: paciēter ab uno sustinēdū ē qꝙ multis accidit. Et q affligit: & qui affligit: mortalis est. Et q mala facit: & q mala susti net moriet. Amabilis so ror crede mihi: qa nullus tibi aduersarii potuisset: nisi dominus ptātē dedisset Nec habuisset i te ptātem dyabolus: nisi ꝑmitteret deus. Oportet ꝑ multas tribulatiōes nos itroire i regnū dei. Nō sūt ɔdigne passiōes huius tpis ad fu turā gloriā. Soror carissi ma: ipossibile ē ut sis femi na & nō gustes āgustias: Oīa i hoc seculo euētu si mili sustiemꝰ. Nullus ē q i hac uita positus non suspi ret. Ista uita lachrymis est plena Vita ista a flectibus inchoat. Infans quando nascitur: a fletu incipit ui uere. Infans quando egre dit de uulua: prius icipit

lugere q̄ ridere. Flētes p̄ci-
cimur ī hanc miserā uitā.
Vtilis est tribulatio: utiles
sunt uite huius pressure.
Quāto ī hoc seculo frāgi
mur: tāto ī ppetuo solida-
mur. Quāto ī presēti tpe
affligimur: tāto in futuro
gaudebius. Sic hic flagel-
lis atterimur purgati ī iu-
dicio īueniemur. amen.

De īfirmitate. Ser. xliii.

d Ominus loqtur in e-
uangelio apochalipsi
dicens: Ego quos amo ar-
guo & castigo Tribus mo
dis deus ī hac uita castigat
hoīes. Scilicet ad dānatio-
nē pcutit reprobos. Ad pur
gationē corripit quos ui-
dt errare electos. Castigat
iustos ad augendā gloriā
meritorum. Deus pcussit e-
gyptū plagis ad dānatio-
nē flagellatus ē paup lazarus
ad purgationē flagellatus
est ēt iob: ad pbationem:
flagellat ēt hoīem āte pec
catū: ne malus sit sicut fla
gellauit paulū: q īstigante
āgelo sathane: tollerabat
stimulos carnis. Flagellatur
ēt hō a deo post peccatū:
ut emēdetur sicut ille q tra-
ditus ē sathāe: ī īteritu car-
nis & spūs saluus eēt Qui
ualētiores sūt & sani: utile
ē eis īfirmari: ne p uigorē
salutis plus letētur ī trāsito-
riis & terrenis rebus q̄ de
bēt. Mala ē sanitas carnis
q̄ hominē ducit ad īfirmi
tatē aīe. Et ualde bona est
īfirmitas carnis: q̄ pducit
hoīem ad sanitatē aīe. In-
firmitatē carnis laudat a-
postolus dicēs. Cū n. īfir-
mor tūc fortior sū. s. spū.
In flagellis dei nō dēt mur
murare hō qa p hoc qd ca-
stigatur a pccō emēdatur. Le
uius sustinebimus īfirmi-
tates corpis: si ad memori
am reduxerimus mala q̄
fecimus: ī infirmitate hō
nō dēt murmurare: qre:
qa ab illo iudicatur: cuius iu
dicia sp sūt iusta: q īfirmi-

tatē patit & cōtra deum murmurat: iustitiā iudicā tis accusat: ac p hoc irā dei aduersū se puocat. Nō potest eē iustum qd iusto placet iudici: quē. n. diligit deus castigat: flagellat aūt omnē filiū quē recipit: & q̄ si pr̄ in filio cōplacet sibi. In hac uita deus parcit peccatoribꝫ: & nō pcit iustis. In futura uita pcit iustis: & nō pcet pccōribus: q in hac uita flagellari nō meret: in iferno torqbit. Soror carissima dolor & tristicia oibꝫ sūt cōia. Nemo ē q ī hoc seculo nō doleat Sp deus hos castigat quos ad salutē pparat ppetuā. Soror uenerabilis ī infirmitatis tuis nō cōtristeris In lāgoribus tuis gr̄as age deo. Valere te magis opta aīo q̄ corpe. Desidera te plus ualere te mente q̄ carne. Aduersa carnis remedia sū. aī. Egritudo carnē uulnerat: mētē curat.

Lāguor. n. uitia exquoq̄t lāguor uires libidinis frāgit. Probari te ī dolore cognosce: nō frāgaris ī fornace pbat auꝝ: ut sordibus careas tribulatiōis camino purgaris: ut purior apeas: psecutiōis igne conflaris. Cōflaris ut oī pccōrū sorde purgeris ad pbationē sūt oīa ista q̄ sustīes Igit dilecta mihi ī xp̄o soror: ī īfirmitatibꝫ tuis nō murmures: non blasphemes: nō dicas q̄re sustīeo mala: nō dicas cur affligō ut qd mala patior? Fr̄ mi: obsecro te ut dicas mihi qd ī īfirmitatibꝫ meis debeo dicer: uel q̄liter oportet memetipsā accusare. Soror honesta: hoc mō te accusa. Peccaui ut erā digna nō recipi. Eq̄lem uidi ctā pcci mei nō sētio. Minus me sētio pcussā. q̄ memor. Iuxta modū termīs minor ē tribulatio ultiōis Scd̄m meritū pcōꝝ meo

rũ:dispar ē cā penaꝝ. Nō sũt tāta suplicia q̄ta extite rũt pccā. O sposa xp̄i uis a pccis tuis purgari: ī pena te accusa: & dei iustitiā lau da. Ad purgationē tuam sufficit: si ea q̄ pateris ad iu sticiā dei retuleris. Si pro irogata infirmitate tu hu milis deũ glorificaueris. Corripit .n. te deus flagel lo pie castigatōis. Exercet ī te disciplinā. Et qui par cēdo te a se abiciebat: feri endo clamat ut r̄deas. Ve nerabilis uir. cogita quos libet mũdi cruciatus: īten de aīo q̄scũq3 mundi pēas q̄scũq3 tormētoꝝ dolores q̄scũq3 doloꝝ acerbitates: cōpa hoc totũ gehēne: & leue erit qđ pateris. Soror amabilis si tīes: pēas īfer ni tīe. Iste .n. pene tēpales sũt: ille eē ne ī istis pēis mo riēdo tormēta recedũt: in illis moriēdo eternus do lor succedit. Si .n. cōuersa fueris: emēdatio ē qđ pate

ris. Cōuersũ nāq3 flagella a pccis absoluũt. Cōuerso instātes plage ad purgatio nē ꝓficiunt. Qui .n. hic ca stigatus corripitur: illuc li beratᷣ qui uero nec sub fla gello corriguntᷣ: & tpali pena & eterna dānātur. Et ī hoc prius iudicātur se culo: & illuc denuo in fu turo. His duplex ē pēa & dānatio. Gemīa his pcus sio est: qa & hic habent iu dicia tormentorũ: & illuc supplemētũ pēaꝝ. Māus igitᷣ dei te ad penā tradi dit: indignatio dei te affli gi iussit. Ipe iratus iussit te mala omnia expiri. Soror uenerādissima: nam ꝙ & corpis debilitatibus frāge ris: ꝙ carnis morbis affice ris: ꝙ langoꝝ stimulis cru ciaris: ꝙ passionibus aīe q̄ teris: ꝙ mētis āgustia torq̄ ris: qđ crassante īpugnatō ne malignorũ spirituum agitaris: hoc ipsum ꝑ pec cato diuia iusticia irrogat

Tua ɔtra te dimicāt arma Sagittis tuis plagaris. Te/lis tuis uulnerari͛. Per q̄.n: peccasti: p hec & torq̄ris. Quia secuta es carnē: flagellaris ī carne In ipsa gemis: ī qua peccasti. Soror amabilis ī ipsa carne cruciaris: in q̄ deliq̄sti. In ipsa tibi ē cēsura supplicii in q̄ fuit causa pcci: Vnde corruisti ad uicia: inde sustīes tormenta. O spōsa xpi. Iuste argueris: Iuste flagellaris. Iusto iudicio iudicaris. Procella iuste te conterit: iusticie pena te premit. Amē. De auari. ser. xliiii.

Ominus dicit ī euangelio. Cauete ab oī auaricia: q̄a: nō ē in abūdātia cuiusq̄ uita eius ē super terrā ex his q̄ possidet. Et paulus apostolus. Oīs fornicatio & īmūdatia & auaricia nō nominet īter uos Et iterū. Oīs fornicator aut īmūdus: aut auarus q̄ ē ydolorum seruitus: nō hēt hereditatē in regno dei. Vnde salomon. Conturbat domum suam: qui se ctatur auariciam. Auarus non implebitur pecuniis. Qui amat diuicias: non capiet fructum ex eis. Nihil est peius q̄ amare pecunias: hic enim animam suam uenalem habet. Sicut auaricia mergit hominē ī infernum: ita omnino largitas elemosine leuat ad celum. Auarus homo similis est inferno: sicut infernus nū quam dicit satis est: ita auarus nunquam satiatur pecuniis: Sicut ydropicus quanto plus bibit: tanto plus sitit: ita auarus quā to plus acquirit: Tanto plus concupiscit. Auaritia & cupiditate sorores sunt: superbia uero est mater earum. Nūquā supbia fuit sine cupiditate nec

cupiditas sine auaritia. Soror uenerabilis. Nō sit manus tua porrecta ad accipiēdū: & collecta ad dādū Plus te delectet dare: q̄ accipe: Melius est dare quā accipere. Soror carissima Auaricia nō defigat radices in corde tuo: auaricia nō sit in te. Expelle a corde tuo auaritiā. Si pfecte p christo contēpseris oīa terrena cū eodē Iesu xpo sponso tuo letaberis in celesti patria. Amen. De cupiditate Ser. xxxxv

Adix oīum maloꝝ ē cupiditas. Nēo pōt pfecte spūalia bella suscipere: nisi prius carnis edomauerit uoluptates. Non pōt mēs ad cōtēplādum deū eē libera: que terrena & trāsitoria huius mūdi cōcupiscit. Nō pōt uidere oculus mētis alta si eū claudit puluis terrene cupiditatis. Cupiditas graue pccūm ē: omniū criminū materia ē.

Nō ē miꝝ si moriētes īferni ignibus deputent: qui uiuētes flāmā cupiditatis sue nō extixerīt. Soror carissima: q̄uis nū habeas pecuniā: tamē si habes cupiditatē habēdi: nihil ualet. tibi. Nihil ualet tibi corpis nuditas: si tibi ē uestimēti cupiditas. Iudas p cupiditatē uendidit christū. Nudi nascimur ī hac uita: nudi exituri sumus de hac uita. Cur ergo ɔcupiscimus terrena & trāsitoria. Si ergo bona huius mūdi credimus peritura: cur tanto amorē diligimus ea? Si terrena & transitoria huius mūdi plusq̄ oportet diligimus peccamus. Soror ergo dilecta cursum tuū cōsidera: & cognosce tibi pauca sufficere posse que habes. Si igitur cupiditas est radix omniū maloꝝ sicut supiꝰ diximus Necesse est ut expellas eā a corde tuo ut cetere soboles nō pullu

lent uitiorũ: cupiditas per uersa nõ sit ĩ te. Soror uenerabilis oĩpotés deus te faciat pp semetipsũ ꝓspa huius mundi despicere & nulla eius aduersa formidare. Amen.

De paupertate. Ser. xlvi.

Beati paupes spũ quoniã ipsoꝝ é regnũ celoꝝ: Multi sunt pauperes quos ipsa pauptas non facit btõs: sed miseros: qa ipsá pauptaté nõ pp deũ sustinét sed coacti. Sũt ét nõnulli paupes quos paupertas non facit miseros sed btõs: quia eá pp deũ sustinét de qbꝰ dr̃: Btĩ paupes spũ. Soror carissima iteꝝ ad te reuertor loquendo. Audisti tribulationem & patiétiam Iob: & iõ te moneo ut ne ĩ tribulatiõe frágaris: nec ĩ ꝓsperitate eleueris. Tu patriarchas diuites opibꝰ sed humiles fuisse legis aĩo. Qualis fuit Abraá q dicebat loq̃r ad dõinũ deũmeũ: cũ si terra & cinis. Iõq3 btá eris soror uenerabilis si & in ꝓsperis & ĩ aduersis sp deo gr̃as egeris & felicitatem huius tpalis uite uelut fumũ & uaporé euanescété credideris. Ait. n. Paulus apo. Si ĩ hac uita tátũ sperátes sumus ĩ xp̃o misera biliores sumus oĩbus hoĩbus: xp̃s. n. ne auꝝ diliger̃mus oblata uita munera. cõténere docuit: ne famé timeremus q̃dragĩta diebus ieiunauit: ne nuditaté timeremus uná tunicá discipulis suis hr̃e mádauit: ne tribulatiões expauescere remus ille ꝓ nobis tribulatiões sustiuit: & ne morté timereũs ꝓ nobis mortem sustinuit: & suscepit. Oẽ qđ ĩ mũdo é: Cõcupiscétia carnis ẽ: & concupiscẽtia oculoꝝ & ãbitio seculi. Et mũdus ꝑibit & cõcupiscétia eius. Igr̃ dilecta soror non diligamus ea q

ſunt in mũdo: ne peamus cum mundo. Certe dauid regnabat & cum haberet theſauros argenti & īpe- raret populis manum for ti: tamen humilē ſe cogno ſcit & dicit pauper ſũ ego & in laboribus a iuuentu- te mea. Et iterũ: Egenus & paup ego ſum: Item dicit: Incola ogo ſum ī terra: & peregrinus ſicut oēs pr̃es mei. Soror uenerabilis nõ te delectent blādimen ta traſitoria: nec commo- da terrena: nec de munda nis lucris gaudeas: & non contriſtaberis de terreniſ damnis. Sicut enim ſcrip- tũ eſt. Diuitie ſi affluāt: no lite cor apponere. Que cũ amore poſſidemus cũ dolore perdimus. Audi ſponſa chriſti que dico: Il le cui celeſtia & terreſtria ſeruiunt: pauper pro no- bis factus eſt. Quare? quia ut nos ſua pauperta- te faceret diuiteſ. Tu ergo

hõeſta uirgo: ambula per uiam que preceſſit ieſus Chriſtus ſponſus tuus: & paſſibus indefeſſis ſeque- re celeſtem ducem. Sine dubio ſi cõſequuta fueris: cum ipſo in celo regnabiſ Soror uenerabis uirgini- taté & paupertatem bea- te marie uirginis proſpi- ce: que tam diues in domi no fuit: ut mater dõini eſ- ſe meretur. Et in tantum fuit rebus paupercula: ut tempore partus non ha- beret obſtetrices uel an- cillas ad ſeruiendum ſibi. Et in tãtum fuit rebus pa upercula: ut ipſum etiam diuerſorium: tam angu- ſtum fuit ut infantem nõ in lectulo: ſed in preſepio reclinaret. Sed & ioſeph cui fuerat deſpõſata: cum eſſet iuſtus erat tamē pau per ita ut uictum & ueſti- tum artificio quereret. Certe faber fuiſſe legitur Etiam de ſanctis apoſto-

lis legimus qa seruiebant deo in fame & siti. Vnde paulus apostolus. In fame & siti in ieiuniis multis. In frigore & nuditate: & i ui giliis multis. O sponsa xpi hés exempla qbus possis terrenas diuitias côténer & celestes concupiscere. Quoniá q uolunt diuites fieri in hoc mundo: inci dunt í tentationibus & la queis dyaboli: & in desi deriis multis & nociuis: q mergũt hoíes i ífernum: Libenter conténũt terre nas diuitias q pfecte spát celestes. Quia uoluntaria ria pauptas ítroducit ho miné in regnũ celoꝝ. Nõ ideo uenimus ad mona sterium ut in deliciis í eo uiuamus: sed ut uigilando orãdo: ieiuãdo: psallédo: cõtra aduersarium nr̃um dimicãdo: ad regnum no bis promissum christo ad iuuante perueniamus. Ná ideo nudi nascimur i hoc seculo: nudi etiam accedi mus ad baptismum ut nu di & sine impedimento p ueniamus ad celum. Quá incongruum est: & absur dum: & quá turpe: ut qué nudum mater genuit nu dum suscepit etiam diues intrare uelit in celum. Fa cilius est camelum per fo ramen acus transire: q̃ di uitem introire í regnum celorũ. Melius é minus e gere quam plus habere. Nimis est auarus: cui non sufficit dominus. Soror dilecta si in hoc seculo fa mé & sitim atq; nuditaté p xpo sustinuerimus gra tis: cũ eodé dõino nr̃o Ie suchristo in celesti regno gaudebimus. Amen.

De mumuratione. xlvii.

Ospitiũ cordis nr̃i p gr̃am dei sc̃tificat & per ihitationem spiritus sc̃ti q̃do intus est charitas pax bonitas: humilitas: pacientia: concordia: má

ſuetudo:& alia huiuſmōi. Hæc ſūt noſtre diuitie.ſ. bōi bores & uirtutes. Sed ſi īcipimꝰ īter nos littigarē & murmurare:cōtēdere: ſtatī ab his ſpūalibꝰ bonis uacui remanemꝰ & nudi Quare? qa uirtutes non poſſūt remanere cū uitiis Nā & modicū fermentū totā maſſā corrūpit. qſqꝫ ſeruus dei dēt pēſare ī cor de ſuo:q̄ magnū malū in-currit:ſi ꝓ rebus tꝑalibus murmurat:unde d̄buerat eē eē diues: fit paup: quē ſūt diuitie nr̄e:uirtutes.ſ. Virtutes ergo ꝑdimus: ſi ꝓ cibo uel potu murmu-ramus. Graue peccatū eſt murmuratio. Vnde gre-gorius. Regnū celoꝝ nul lus qui murmurat accipit Nullus q illđ accipit mur-murare pōt. Precordia fa tui ſicut rota currus: fenū portat & murmurat. Ta-les ſūt multi fr̄es & multe ſorores ī congregatiōe:q

ſunt carnalibus deſideriis ſubditi. & murmurarē nū-q̄ ceſſāt. Igr̄ ſoror cariſſia neceſſariū ē ualde nobis cōſiliū pauli apoſtoli dicē tis. Neqꝫ murmuraueritis ſicut q̄dā eoꝝ murmura-uerē īdeſerto uidelicet & pierūt ab exterminatore Igr̄ ꝑiculoſū ē nobis mur-murare:ne forte ꝑeamus ab exterminatorē ī mona-ſterio:ſicut illi pierūt ī de ſerto. Līguas ergo nr̄as a murmuratiōe cuſtodiāus ne q̄d abſit ſicut illi ꝑierūt ī hoc ſeculo nos ꝑeamus ī futuro. Nō ergo murmu remꝰ:ne forte ſicut illi pi-erunt ī hac uita:noſ perea mus ī futura. Caueamus ab oī murmuratione: ne forte q̄ꝰ illi q paſſi ſunt in corporibꝰ: nos paciāur ī aīabus. Iteꝝ apoſtolus cō ſulēdo nobis loq̄ť dicens. Neqꝫ tēptēus xp̄m ſicut q dā eoꝝ temptauerūt:& a ſerpētibꝰ ꝑierūt. Xp̄m tē

ptat:q ꝑ cibo uel potu si/
ue ꝑ uestimento murmu
rat sicut scriptũ ẽ:de eodẽ
populo. Tẽptauerũt deũ ĩ
cordibus suis:ut peterẽt e
scas aĩabꝫ suis. Et iterum.
Murmurauerũt ĩ taberna/
culis suis: & nõ exaudierũt
uocẽ dñi:xp̃m tẽptat q
ĩ monasterio supflua req/
rẽdo murmurat. Contra
xp̃m facit:q ĩ mõasterio:
plusq̃ oportet requirit. In
xp̃m peccat:q ĩ monaste/
rio res terrenas & trãsito
rias reqrẽdo ꝑpositos su/
os scãdalixat. Et a serpẽti
bus pierũt. Quarẽ a serpẽ
tibꝫ pierũt nisi qa serpens
uenẽosus ẽ: & oĩs q mur
murat uenenum dyaboli
hẽt ĩ lĩgua. Vnde Iacob. a
postolus:Lĩgua ĩqetũ ma
lũ:plena ueneno mortife
ro. Cauẽdũ ẽ ergo nobis
a murmuratiõe ne morti
fero & dyabolico uenẽo
pereãus. Soror dilecta mi
hi ĩ xp̃o. Audi qd dñus

nr̃ Iesus xp̃s dicit ĩ euãge/
lio. Dico uobis ne solliciti
sitis aĩe ur̃e qd mãducetis
neq3 corpori ur̃o qd ĩdua
mini: Ac si aptiꝯ dicat: De
us q dedit uobis aĩam: da
bit escã. Et q dedit corpus
dabit uestimentũ. Et adie
cit. Respicite uolatilia celi
quõiã non seminant neq3
colligũt:neq3 cõgregãt in
horrea nec ĩ celaria: & de
us pascit illa. i. si deus gu/
benat aues:q̃ hodie sũt &
cras nõ erũt:q̃ꝝ aĩa ẽ mor
tales q̃to magis dabit ser/
uis & ãcillis suis cibũ & ue
stimẽtũ:quoꝝ aĩa ẽ ĩmor
talis:& qbus regnũ celoꝝ
ꝑmittit. Et iteꝝ. Cõside/
rate lilia agri quõ crescũt:
nõ laborãt neq3 nẽt. i. nõ
texũt neq3 filãt:& deus sic
uestit illa:q̃to magis uesti
et seruos suos:& ãcillas su
as. Non occidet deus aĩas
seruoꝝ suoꝝ fame aut siti
aut nuditate: Et adiecit: q̃
rite primũ regnũ dei & iu

ſticiā eiuſ:&hec oīa adiciē
tur uob̄. Ac ſi diceret. Ser
uite domīo in timor̄:cātā
te & exultate ei die ac no-
cte cū tremor̄: & ipſe da-
bit uobis ī hac uita & ī fu
tura oīa neceſſaria. Inqui
rētes dominū:nō minuē-
tur oī bono. Soror cariſſi
ma:deus qui te eduxit de
domo pr̄is tui:ſi ī ſeruitio
eius pſeueraueris:dabit ti
bi ī bono petitiōes cordis
tui. De pprio. Ser. xlviii.

Oror chariſſima. Pe
culiare ꝙhr̄ apud ſer
uos dei p magno crimīe:
nūq̄ inueniat̄ inte. Oīa q̄
ī mōaſterio ſūt:oibus ſūt
cōmunia. Ergo ſi ācilla dī
aliqd habet abſcōſum uel
ppriū:ꝙ a ceteriſ ācilliſ dī
ignorat̄: furtū ē: peccatū
furti ē:q̄re? quia oīa hēt ī
cōmūi cū ceteris ācillis dī
Et q̄ſi ppriū ſibi aliud ab-
ſcōdit furtiue aliud hr̄e in
cōe cū ceteris ācillis dei &
q̄ſi ppriū ſibi aliud abſcō
dere. Hoc furtū ē hec māi
feſta fraus ē. Hoc grande
pccūm ē hoc ē iter iferni
p hāc uitā latrōes deſcēde
rūt ī ifernū. Sic.n.ait pau-
lus apoſtolus:neq3 latrōeſ
neq3 rapaceſ regnū dī poſ
ſidbūt ācilla dī que ſemet
ipſā ſepat acōmuniōe mo
naſterii aliud q̄ſi ppriū ab
ſcōdēdo:ꝯſeqns ē ut ſepa-
tur a cōſortio celeſtis uite
Multi ad cōmunē ſotieta
tē mōaſterii ueniūt:ſed ꝙ
ſine graui gēitu dicere nō
poſſūus:nō oēs ī eo ſcd̄m
euāgeliū uiuūt. In mōaſte
rio ſūt ſancti apoſtoli Ieſu
xp̄i. Eſt ēt ibi iuda ſcariot:
traditor dn̄i: & ibi anania
cū uxor̄ ſua ſaphira. Eſt ēt
ibi giezi diſcipuluſ heliſei:
qui pp deum oīa q̄ hēnt ī
hoc mūdo adimitationē
apoſtoloꝝ dreliquūt cā ſo
lius eterne uite. Cū eidē
apoſtolis letabunt̄ & re-
munerabunt̄ ī eterna bea
titudīe. Qui aūt poſtq̄ ad

cõuersioné mõasterii:ue-
nit e de rebꝫ mõasterii:fa
cere fraudé p̃sumit: iudas
é & penã iude sustinebit ĩ
ĩferno: qa de hoc qꝫ cõe é
facer̃ fraudé presumit ꝓ
priũ facit. q aũt d̃ seculari
uita ad seruitiũ dei cõuer-
tunt: si de his q̃ in seculo
hũer̃t unã parté sibi reser
uãt:alterã uero secũ ĩ mo
nasterio tradũt cũ anãia
& saphira sentẽtiã male-
dictiõis merent. Qui aũt
de seculo ad mõasterium
uẽit:& qꝫ ĩ domũ suã hr̃e
nõ potuit si illd̃ ĩ mõaste-
rio hr̃e uoluerit:uel reqse
rit:sine dubitatione lepra
giezi adherebit ei. Et le-
prã q̃ giezi sustinuit ĩ cor
pe:isti sustinebit ĩ aĩa. Ho
nesta soror:sicut supius di
xi tibi magna differẽtia é
ĩter eos q ĩ mõasterio ui-
uũt. Illis qui ĩ monasterio
mor̃ apostoloꝝ uiuunt. q
ex his q̃ ĩ seculo hũer̃t uel
hñt ĩ mõasterio nihil ab
scõdũt. Cõuẽit illud psal-
miste. Mihi aũt adherere
deo bonũ é:& põere ĩ dño
spé meã: Et illud. Iacta co
gitatũ tuũ ĩ domĩo: & ipe
te enutriet. Illis q sicut iu-
das scarioth ꝓpriũ r̃tinét
uel de rebus mõasterii ab
scõdũt cõuenit illud. Ascé
dũt usqꝫ ad celos: & descé
dunt usqꝫ ad abyssos:aĩe
eoꝝ ĩ malis tabescebãt. Il-
lis uero q̃ cũ anãia & saphi
ra ex his qui ĩ seculo habu
erũt unã pté monasterio
tradunt alteram uero sibi
ĩ ꝓpriũ retinét: conuenit
illud. Qui cõfidũt in uir-
tute sua:& ĩ multitudĩe di
uitiaꝝ suarũ gloriãtur. E-
tiã illis qui sicut giezi ea q̃
nõ poterũt habere ĩ secu-
lo requirũt ĩ monasterio
cõuenit illud. Ecce hõ qui
nõ posuit deũ adiutoré su
um sed spauit ĩ multitudĩ
ne diuitiarũ suaꝝ:& pre-
ualuit in uanitate sua. Tu
ergo soror uenerabilis:ni

hil celes nihil absco͂das: nihil apud te absconsu͂ reponas. In absco͂dito nihil retineas: apud te nihil remaneat absco͂su͂. Quicqd he͂s heto cu͂ licetia: si quid hes heto cu͂ benedictio͂e. Sine licetia abbatisse uel priorisse: nihil heas. Sine benedicto͂e: nihil accipias. Sine licetia nihil tribuas. Honesta uirgo: iacta cogitatu͂ tuum i͂ domino: & ipse te enutriet. Amen.

De oratione. Ser. xlix.

Arissima soror: Audi q̄ dico. Ante tp̄s orare e͂ ꝓuidetia. In tp̄e co͂stituto orar̄ e͂ obedientia. Tep͛ ora͂di p̄terire e͂ negligetia. Tato crebrior debet ee͂ oro͂: qto e͂ utilior: Domin͛ dicit i͂ euagelio. Oia q̄cu͂qꝫ petieritis i͂ oro͂ne credetes: accipietis. Et paulus apo. Sine intermissio͂e orate. Et iacob͛. Multu͂. n. ualet dep̄catio iusti assidua. Soror uenerabilis a͂te oratione͂ p̄para aiam tua͂ & noli esse q̄si ho͂ q tе͂ptat deu͂. In oro͂ne p̄parate: & ostede consietia͂ cordis tui: ut a͂pliore͂ gratiam co͂seq̄ris a deo tuo. Tunc ueraciter oras: q̄do aliud i͂ corde non cogitas. Citius ad p̄ce͂ iudex flectit͛: si peccato a prauitate sua corrigat͛: Oro͂ cordis e͂ no͂ labioru͂. Meli͛ e͂ cu͂ siletio cordis orare: q̄ solis uerbis sine i͂tetio͂e metis. Pura est oro͂ qua͂ i͂ suo tp̄e supflue cogitatio͂es no͂ co͂turbat. Lo͂ge qppe e͂ a deo aius: q i͂ oro͂ne cogitatio͂ib͛ seculi e͂ occupatus. Duob͛ modis oro͂ i͂pedituri: ne i͂petrare qsqꝫ possit q͂ postulat. Hoc e͂ si adhuc ho͂ mala co͂mittit: aut si peccati i͂se ex toto corde no͂ dimittit. Mes n̄ra celestis est: & tu͂c deu͂ i͂ oro͂ne bene conteplat͛: q̄do nullis terrenis curis aut erroribus i͂peditur: q̄do quisqꝫ orat: sp̄u͂m

factũ ad se uocat. Sed post
q̃ uenerit cõfesti oĩa tem
ptaméta demonioꝝ q̃ se
métibus hoĩbus ĩmergũt
p̃sétiá eius ferre non susti
nétes effugiũt. q ledit nõ
desistat orare ꝑ se ledéti
bus. Alioqn iusta domini
sététiá peccat q ꝑ inimicis
suis nõ orat. Sicut nullũ ꝓ
ficit ĩ uulnere medicamé
tũ: si adhuc ĩ eo é ferrũ: ita
nihil ꝓficit orõ illius q o
diũ hẽt ĩ corde. Culpabili
ter expãdit manus ad deũ
q facta sua orãdo iactáter
mãifestat. Sicut pharise9
ĩ téplo iactáter orabat: &
magis laudabat semetip
sũ de bõis opib9 quá deũ.
Soror dilecta: ora cum la
chrymis ĩdesinéter. Ora
iugiter peccare deũ dieb9
ac noctibus. Orõ sit sine
cessatiõe. orõ sit frequés.
sint orõnis arma assidua
orõ de ore tuo nõ cadat ĩ
siste orõi: frequéter ĩcũbe
orõni freq̃nter. Geme sꝑ
& plãge. Surge ĩ nocte ad
p̃cé: uigila & ora ꝑ nocta ĩ
orõne & p̃ce Incũbe no
cturnis uigiliis. Ad modi
cũ clausis oculis rurs9 ora:
orõ freq̃ns dyaboli iacu
la submouet: orõ quotidi
ana dyaboli tela exsupat:
orõ é prĩa uirtus aduersus
téptationũ ĩcursus. Orõ
supat téptaméta inimico
rũ. Vicit demões: supat ĩ
mũdos spũs. Per orõné ui
cunt demonia: orõne de
monia oĩb9 malis p̃ualet
orõ. Hõesta soror sit orõ
tua pura. Moneo te caris
sima: ut ores ꝑ bõis hoĩb9
ut ĩ bono pseuerét. Rogo
ét te ut ores ꝑ malis hoĩ
bus: ut de malo ad bonũ
cõuertãt. Ora ꝑ amicis tu
is: & ora ꝑ tuis inimicis.
Ora ét ꝑ oĩbus fidelibus
uiuis & defũctis. Dirigat
oratio tua sicut ĩcẽsũ ĩ cõ
spectu dei. De lectiõe. L.

Er orõné mũdamur
a pccĩs: p lectionem

docemur quid faciamus utrũque bonum ẽ si licet: Si uero nõ licet: melis est orare q̃ legere. Nã cũ oramus cũ deo loqmur. Cũ legimus deꝰ nobiscũ loqtur. Soror carissima si uis cũ deo sp eẽ: sp ora & sp lege. Valde nobis ẽ necessaria lectio diuina. Nã p lectioné discimus: qd facer̃ qd cauere: quo tẽdere debeamus. Vnde dr̃. Lucerna pedibus meis uerbũ tuum: & lumẽ semitis meis. Per lectionẽ sensus & itellectus augent̃. Lectio nos ad orõnẽ istruit & ad opationẽ: lectio nos iformat ad actiuã & cõtẽplatiuã uitã: iõ dr̃ i spalmo. Btũs uir q̃ i lege domini meditabitur die ac nocte. Lectio & oratio sũt arma: qbus diabolus expugnat̃: hec sũt instrumẽta qbus eterna beatitudo acquirit̃. Per orationẽ & lectionẽ uitia destuunt̃: & uirtutes i aĩa nutriũt̃. Ancilla dei sp dẽt orare: & legere. Vnde legitur i psalmo. Tũc nõ cõfũdar cõpspexero i oĩbꝰ mãdatis tuis. Igit̃ dilecta mihi soror i xp̃o isiste orõni frequẽter pseuera: i meditatione scripturaꝶ i lege dei esto assidua hẽto studium i diuinis legibus usus legẽdi sit tibi frequens lectio: sit tibi quotidiana legis meditatio lectio ꝺ̃mit errorẽ uite subtrae oĩem a uanitate mundi p lectionem sẽsus & itellectus crescũt. Icõ. n. docet quid facias: derat quid caueas: ostẽdit quo tẽdas multũ pficis cum legis tamẽ si facis ea qui legis. Soror uenerabilis adaperiat deus cor tuũ in lege sua & in preceptis suis. De optione. Ser. li.

Eremias ppheta dicit. Leuẽus corda nostra cum manibus ad deũ Qui orat & laborat: cor leuat ad deũ mãibus: Qui

uero orat & non laborat
cor leuat ad deum & non
manus. Qui autē laborat
& non orat: manus leuat
ad deum & nō cor. Igr̄ so
ror carissima necesse est
nobis: cor in oratione ad
deum leuare: & manus cū
operatione a deū extēde-
re. Quare? Ne de negligē
tia mandatorū rep̄henda
mur: dū salutē q̄rimus ob
tinere sola oratiōe: aut so
la operatione. Vnde pau.
apostolus. Qui non labo
rat non māducet. Ancilla
christi debet semper ora-
re legere & operai: ne for
te spiritus fornicatiōis de
cipiat occiosam mētem.
Delectatio carnis p̄ labo-
rem uincitur. Soror cha
rissima: diuide tibi spaciū
diei ī tres partes: & in pri
ma ora: in secunda lege: &
ī tertia parte labora. Rex
salomō per ocium semet
ipsum inuoluit in multis
fornicatiōibus: & per cu-
piditatem fornicationis a
dorauit ydola. Soror ue
nerabilis: hec tria sūt tibi
necessaria ualde. s. oratio:
lectio: & operatio. Ora-
tione mundamur: lectio-
ne instruimur: operatio-
ne beatificamr. Sicut dicit
spiritus sanctus in psalmo
Labores manuum tuarū
quia manducabis: beatus
es & bene tibi erit. Si ali-
quando a lectione cessa-
ueris: operari debes: ut nū
quam sis ociosa: quia oci-
um inimicum est anime.
Dyabolus cito decipit eū
quem ociosum inuenit.

Dyabolus quottidie in
claustra intrat & si aliquē
iuenit ociosum statim ac
cusat. O sponsa christi: ui-
de ne cum dyabolus clau-
stra intrauerit: & unuscu-
iusq; facta scrutatus fuerit
aliqd iueniat ūde te accu-
sar̄ possit: Hac de causa te

moneo: soror mihi ī xp̄o dilecta: ut p̄ amorē xp̄i nū q̄ sis ociosa. Rogo ut amo rē xp̄i ostēdas sociabus tu is: nō solū uerbis sed & o-peribus bōis. Tūc uere de um diligis: si ꝓ amore illi⁹ bōa q̄ potes oparis. Vna quæq; scā aīa dēt īse mon-strar̄ amorē dei: & uerbis scīs & actiōib⁹. Vnde ī cā ticis canticoꝝ. Sponsus. s. xp̄s spōsā. i. sācta aīam ora tur dicēs. Pōe me: ut signa culū sup cor tuū: & super brachiū tuū. In corde sunt cogitatiōes & ī brachio o patiōes Ergo sup cor & su p brachiū spōse dilectus ī signaculū ponit̄. qa in scā aīa q̄tū ab ea diligat̄: & uo lūtate & actiōe designat̄: qa amor dei nūq̄ est ocio sus. Si uere ē amor magna opat̄. Si uero nō opat̄. nō ē amor. Rogo igr̄ te uene rabilis uirgo ut deū pfecte diligas: & ut ꝓ amore illi⁹ nūq̄ ociosa sedeas. Si uere

deū diligis nulla hora oci osa eris. Si deū ī ueritate a mas: ꝓ amore illi⁹ ociū re cusas. Si ex toto corde dili gis deū: oī tp̄e cōtēnis oci um. Qui deum tota mēte diligit pp̄ deū ocium post pōit Regnū dei nō dabit̄ ociosis. sed in seruitio dei studiosis: Regnū d̄i nō da bit̄ uagātib⁹: sed ꝓ deo di gne laborātib⁹. Qui ī bo-nis opib⁹ sūt pigri & tepi di: nō hēbunt locū ī r̄gno dei. Luxuria cito decipit hoīes ocio deditos. Luxu ria cito decipit hoīem oci osū. decipit hoīem uagan tem. Luxuria grauius urit quē ociosū īuenit. Libido cedit reb⁹: Luxuria cedit opib⁹: Luxuria cedit īdu-strie & labori. Hō p labo-rē sepe uīcit libidinē. Cor pus. n. labore fatigatū: mi nus d̄lectat̄ flagitio. Qua p̄p amabilis ī xp̄o soror p̄ caue ociū. Nō diligas ociū fatiga corp⁹ labore. Exer

ce opus bonū q̄re tibi op⁹ utile quo aī īplicet̄ ītētio. Op⁹ tuū & ītentio tua ſp ſit in deo. Amen.

De pſalmis & hymnis. liii.

Oror cariſſima cū i cōſpectu deo cantas pſalmos & hymnos hoc tracta i mēte tua q̄d cātas ī uoce. Mens tua cū uoce cōcordet: cōcordet cū lingua. Nō aliud cogites & aliud cātes. Si aliud cogiteſ ī mēte & aliud cātas i uoce pdis fructū laboris tui. Si corp⁹ tuū ſtat ī eccleſia & foris uagat̄ mēs tua pdis mercedē tuā. Vnde dicit̄. Populus hic labiis me honorat: cor āt eoꝝ lōge ē a me. Sicut. n. ait apoſtolus: Pſalā ſpū: pſalā & mente. Cātabo ore & corde. Bonū ē ergo ſp orare deū mente. Bonū ē ēt cū ſono uocis & hīnis & pſalmis & cāticis ſpūalibus glorificare deū. Sicut orōnib⁹ iuuamur ita pſalōꝝ modulatiōiōib⁹ delectamur. Vſus cātādi ꝯſolat̄ triſtia corda. Cantus in eccleſia mētes homium letificat faſtidioſos oblectat: pigros ſollicitat: pccōres ad lamēta īuitat. Nā q̄uis dura ſūt corda ſeculariū hominū: ſtati ut dulcediem pſalmorū audierint: ad amorē pietatis cōuertunt̄. Sūt multi q ſuauitatē pſalmorū cōpūcti: pccā ſua lugēt. Oratio tātūmodo in hac uita effundit̄ in remiſſionē pccōꝝ. Pſalmorū āt decantatio ſignificat perpetuā laudē dei in eterna gaudia: ſicut ſcriptū ē: bti q hītāt ī domo tua dōine: ī ſecula ſeculoꝝ laudabūt te. Quicūq̄ fideliter & intēta mēte pſalmos decantat: quodāmodo āgelis dī ſociat̄. Quō? qa hō illū p modulo ſuo laudat in terris: quē āgeli ſine ītermiſſiōe adorāt & glorificāt ī celis. Pſalmoꝝ decātatio

aliq̄do cōmonet nos ad la
chrymas: aliquādo īuitat
nos ad orōnē. Psalmi faci
unt nobis gratas eē uigili
as noctis dicētes. Exultate
iusti ī dn̄o: rc̄tos decet col
laudatio: Psalmi ꝓnuntiāt
nobis horā diei primā cū
exultatōe lucis dicēdo. De
us in noīe tuo saluum me
fac: & in uirtute tua iudica
me. Psalmi cōsecrāt nobis
horā diei tertiā cū dicunt.
Et ueniat sup nos miseri-
cordia tua dn̄e: salutare tu
um secūdū eloquiū tuum.
Psalmi nos letificāt hora
diei sexta ī panis ꝯfractio
ne Psalmi ad horā diei no
nā ieiunia resoluūt: & nos
faciāt dulcedīe ac suauita-
te spūali. Psalmi nos deo
cōmendāt hora diei uesp
tina dicēdo. Dirigat dn̄e
orō mea: sicut icēsum ī cō
spectu tuo. Eleuatio māu-
um tuaꝝ sacrificiū uespti
nū. Psalmi nos admonēt
ut benedicāus domīo ad
cōpletā dicētes. Ecce nūc
benedicite dn̄m oēs serui
dn̄i. Soror mihi ī xp̄o dile
cta firmiter retine in tua
mēoria: ꝙ ī auribꝰ dei be-
ne sonat cū scā aīa ꝑ dile-
ctionē & amorē ac deuo-
tionē: psalmos hymnos &
cāticos spirituales deo cā-
tat. Vnde spōsus. s. christꝰ
ī cāticis cāticoꝝ spōsā. i. ec
clesiam uel scām aīam ad
mōet dicēs. Ostēde mihi
faciē tuā: sōet uox tua ī au
ribus meis: qa uox tua dul
cis & facies tua dcora. Tu
īquit dilecta mea q̄ iaces ī
lectulo dulcissime cōtēpla
tiōis: ī q̄ mihi ī psalmis &
hymnis & cāticis spiritua
libus atq̄ orōnibus place
re desideras Veni & ostē-
de mihi faciē tuā. i. egrede
re a secreto cordis: & aliis
pulchritudinē bonorum
opeꝝ suoꝝ ad exemplū d̄
mōstra: ut cū illud uideāt
opa ur̄a bōa: & glorificēt
p̄rem ur̄m q ī celis est. So

net uox tua i auribus me-
is. Vox .s. predicatōis: uox
diuīe laudis: uox iubilatio
nis q̄ alios ad laudē & glo
riā meā ꝓficere facias. Cā
tus psalmoꝝ oblectat au-
res audiētiū & īstruit aīas
fideliū ad bene uiuēdum.
Vox cātantium sit una &
cū angelis dei quos uider̄
nō possumus uerba: laudis
miscēus. Serui dei semp d̄
bent laudare nomē dei: :a
que supiores īsinuēt: de q-
bus dicit: Benedicite aque
oēs q̄ sup celos sūt domīo
qa electi nō tacebūt i ppe
tuū laudare nomē dōini.
De aquis uero īferioribꝫ
dictū ē Congregent aque
q̄ sub celo sunt i locū unū:
qa reprobi p totū mundū
mōdi ipsi cōgregabunt i in
fernū cruciādi. Sine inter
missiōe fideles debēt r̄fer
re laudes deo: quia deus
delectat i illis. Quod deus
d'lectatur ī laudibꝫ fideliū
testatur spōsus .s. xp̄s q in
cāticis cāticoꝝ spōse .s. scē
aīe loquit dicens. Que ha
bitas ī ortis. In ortis hītat
ecclesia uel qlibet scā aīa:
q̄ iā uiriditate spei & bono
rū operꝝ est repleta. Que
ergo iam ī ortis hītat opō
tet ut spōsum suū uocē su
am audire faciat. i. cantū
bone p̄dicatiōis uel scē iu
bilatōis uel uocē diuīe lau
dis emittat i q̄ ille delecte
tur quē d̄siderat: quā ami-
ci auscultāt uidelicet oēs e
lecti: q uerba uite .s. lectio-
nes: psalmos: hymnos &
cāticos spūales audir̄ desi
derāt: ut ad celestē p̄riam
reuiuiscāt. Igitur soror re
uerendissima: sic iā supius
dixi ualde necessariū ē ti-
bi: ut in oī uita tua laudes
oipotentē deū: creatorē
tuū: quoniā inde ꝓmittit
tibi uēia: und̄ & laudes. La
uda ergo eū i cord̄: lauda
eū i uoce: lauda eū ī uoce
iubilatiōis lauda ēt eū in
secreto contemplationis

lauda eum ī cubiculo mē-
tis in iubilatiōe uocis: quis
ad laudādū deū pccōres &
īdigni simus: tn̄ cessar a la
udibus nō debēus: qa inde
consequi ueniā peccatorū
credimus: unde deū lauda
mus. Vnde uox diuina in
psalmis: Sacrificiū laudis
honorificabit me: īquit: &
illic iter quo ostēdā illi sa-
lutare dei. Ac si aptius di-
ceret. In psalmis ē iter lau
dis: quo ad eternā laudē p
uenire possis: Sed si ego il
lud tibi nō ostēdero: illud
īuenir nō poteris. Propte
rea carissima qa iter nr̄e
salutis ī māibus est creato
ris: moneo te ut nūq̄ laus
dī discedat ab ore tuo. So
ror mihi ī xp̄o amantissi-
ma deus ē laus tua: ergo &
tu laus illius esto: ita ut sp
sit laus illius ī or tuo. amē.

De actiua & contēplatiua uita. Sermo. liiii.

Idit iacob scalā stātē
sup terrā āgelos quoq3 dei
ascēdētes & descēdētes p
eā: & cacumē illi9 celos tā
gebat. In hac scala sunt pō
siti oēs ad uitā eternā pde
stinati: & oīs q spectat ad
regnū celorꝝ ī hac scal hēt
locū. Scala ista generalis ē
ecclesia que ex pte adhuc
militat ī terris: & ex pte iā
regnat ī celis. In hac scala
sūt tres ordines hominū:
s. seulares actiui & cōtēpla
tiui. Seculares sūt ī mino-
ri gradu. Actiui sūt in alti
ori loco. Cōtemplatiui ue
ro sūt ī summo. Et de istis
tribus ordinib9 hoīum: q-
dā sūt ī mola: qdam sūt ī a
gro: qdā uero sūt ī lecto:
mola ē uita secularis. ager
ē aīus hoīs seculi. In agro
sūt pdicatores uerbi dei: ī
lecto ē amor spōsi. s. xp̄i.
Qui sunt ī mola terrā cir
cuerūt: qa terrena querūt
& diligūt. Qui sūt ī agro
terrā colūt: quia seminant
uerbū dei ī aurib9 hoīūm
q ī lecto sūt d̄spiciūt & cō

ténũt. Ad pedes huius ſca
le ſunt hoĩes huius ſeculi.
In medio ſcale ſũt actiui.
In ſumitate uero ſcale ſũt
cõtéplatiui iá q̃ſi ĩ celo po
ſiti: qa celeſtia cogitát. Iſti
ſũt ágeli dei p ſcalá aſcédé
tes & deſcédétes: qa aſcé
dũt p cõtéplationé ad deũ:
& deſcédũt p cõpaſſioné
ad pximũ. Actiua uita in
nocétia é bonorũ operũ.
Cõtéplatiua uita ẽ ſpecu
latio ſupnoꝝ. Actiua uita
cõis é multoꝝ: contéplati
ua uero paucoꝝ. Actiua
uita terrenis rebꝰ bñ utit̃
Cõtéplatiua uero ſeculo
renũciás: ſoli deo uiuere
d̃lectat̃. INTERROGA
TIO: Fr̃ dilecte: rogo ut
oſtẽdas mihi differentias
actiue & cõtéplatiue uite.
RESPONSIO. Soror ca
riſſima ĩter actiuá & cõté
platiuá uitá: maxĩa é dr̃ia
Actiua uita é pané eſurié
ti dare. Verbũ ſapie pxi
mos docere: erranté cor
rigere: ad uiá hũilitatis ſu
pbienté reducere. Diſcor
dátes ad cõcordiá reuoca
re: ĩfirmos uiſitar̃: mortu
os ſepellire: captiuos & in
carcere poſitos redimere
q̃ ſingulis qbuſcũq; expe
diat diſpenſare: neceſſaria
unicuiq; puidere. Soror
mihi ĩ xp̃o dilecta: ecce au
diſti opa actiue uite. Nũc
ſi placet: audi uirtute uite
cõtéplatiue. Cõtéplatiua
uita é Charitaté dei & p
ximi tota méte retinere:
ab exteriori actiõe acquie
ſcere: ſoli d̃ſiderio cõdito
ris ĩherere: ita ut iá nihil a
gere libeat: ſed deſpectis
oĩbꝰ curis ſeculi: ad uiden
dá facié ſui creatoris: aĩus
inardeſcat: ita ut iam no
uerit carnis corruptibilis
põdꝰ cũ merore portare
totiſq; deſideriis optare
hymnidicis angeloꝝ cho
ris ĩtereſſe. Appeter̃ ámi
ſceri celeſtibꝰ ciuibꝰ: de e
terna ĩ corruptiõe ĩ cõſpe

ctu dñi gaudet: uenerabilis soror: audisti actiuã uitã: audisti ẽt cõtẽplatiuã: nũc rogo ut cũ maria magdalena eligas meliorẽ ptẽ.s. uitã cõtẽplatiuã. bona ẽ uita actiua: sed multo ẽ melior cõtẽplatiua. Qui prius i actiua uita pficit ad cõtẽplatiuã bene cõscẽdit. qcũ qȝ ad hãc tpalẽ gloriã: aut carnalẽ affectat. cõcupiscẽtiã a cõtẽplatiõe phibet. Exẽplũ.n. actiue uite: & cõtẽplatiue de iacob accipe. q dũ adamaret rachalẽ q̃ significat cõtẽplatiuã uitã data est ei lya q̃ significat actiuã. actiua uita i laboribus huius mũdi deo seruit: dum paupes pascit recipit pascit & uestit: uisitat & cõsolat: sepelit: & cetera opa mie eis ipendit. Et tñ lya ẽ fecũda in filiis: quia multi sunt actiui: & pauci cõtẽplatiui. Rachel uero ouis: uel uidẽs prĩcipiũ interptat: qa cõtẽplatiui simplices & inocẽtes sũt sicut oues: & ab oĩ tumultu seculi aliẽi: ut soli diuine cõtemplationi adherentes uideant illum qui ait. Ego sum principium qui & loquor uobis. Rachel duos filios hẽt: quia duo sũt genera cõtẽplatiuorũ. Alii nãqȝ uiuũt i cõe i mõasteris. Alii uero sũt solitarii & ab oĩbus sepati. Sed beatior ẽ & pfectior cõtẽplatiua uita: q̃ actiua. Sicut aq̃la defigit oculos i radio solis: nec deflectit nisi q̃do uult corpus suũ reficere cibis: ita & sci aliq̃do a cõtẽplatõe ad actiuã uitã reuertant: cõsiderãtes illa sublimia sic eẽ utilia: ut tamen ista humilia paululũ nře idigentie sint necessaria: unde i cãticis cãticorũ: spõsos.s. xps: spõsã.i. scãm animã: cõtẽplatõi deditã hortat dicẽs. Surge ppa amica mea: columba mea: formosa mea & ueni. Ac si apertius diceret. Surge ppa amica mea p dilectionẽ &

fidé:columba mea p innocé-
tiá & simplicitaté:formo-
sa mea p uirtuté & castita
té. Surge ꝗ illo dulcissimo
statu tuo:hoc é de qete cõ
téplatiõis i q̃ mihi soli cõ-
placeř desideras:i psalmis
hymnis orõibꝫ & cáticis
spúalibus. Festina ergo &
ueni.i.egredere ad utilita
té ꝓximoꝝ:ut illos ét per
officiú ꝑdicatiõis:& p exé
pla bonoꝝ opú imitatoř
tui facias:ad saluté aiaꝝ sua
rú ꝑducas. Visio aialiú in
ezechiele:q̃ ibát & nõ re-
uertebát:ptinét ad pseue
ratiá actiue uite. Et iteꝝ
aialia q̃ ibát & reuertebát
ptinét ad mẽsurá cõtépla
tiue uite i q̃ dú qsq; itéde-
rit sua reuerberatus infir
mitate stati descédit. Atq;
iteꝝ renouata métis acie
ad ea unde descéderat rur
sus ascendit: qđ fieri i acti
ua uita non põt: De q̃ si qs
q; uel ad modicú descéde
rit:stati iq̃natiõibꝫ uitioꝝ
inuoluit: Sepe mẽs đ terra
ad celú errigit & iteꝝ gra
uata ĩfirmitate carnis: de
celo ad terram descendit.
Multos seculares hoíes ui
sitat deꝯ & p suá grãm ele
uat eos ad altitudiné cõté
platiõis & multos conté
platiuos iusto atq; oculto
iudicio suo deus ĩterrenis
actibꝫ lapsos derelinqd.
Sicut sepultus ĩ monum é
to cessat ab oĩ terreno ne
gotio:ita hõ cõtéplatiuus
cessat ab oĩ terreno ope
uel misterio:& sicut hoíes
ab actiua uita ascédétes se
peliunť ĩ qete cõtéplatiõis
ita a seculari uita rece den
tes actiua uita suscipi t eos
ĩ se q̃si sepeliédos. Ac per
hoc sicut actiua uita e st se
pulchrú secularis uite : ita
ꝯtéplatiua uita é mõum é-
tú actiue uite. uiri sci sicut
aliqñ egrediúť a secřto ꝯté
platiõis ad actiuá uitá: ita
rursus ab actiua uita řuer
tunť ad secretú ĩtime ꝯté-

platōis: ut itus deū laudēt ubi acceperūt unde foris ad eiꝰ gloriā opāt̄. Sicut deus uult ut aliq̄do cōtēplatiui egrediāt̄ ad actiuā uitā: ut aliis ꝓficiāt: ita aliq̄do uult ut nemo eos īq̄etet: sed ut q̄escāt ī secr̄to suauissime cōtēplatōis. Quod bene ī cāticis cātioꝝ spōsus īsinuat: cū filias hierusalē ne spōsā uigilare faciat adiurat dicēs. Adiuro uos filie ierusalē: p capreas ceruos q̄ꝫ cāpoꝝ: ne suscitetis: ne q̄ꝫ euigilare faciatis dilectā: donec ipsa uelit. Hoc ē ne suscitetis neq̄ꝫ euigilare faciatis aīam diuine cōtēplatiōi deditā: orōnibus & lectiōibꝰ diuis occupatā. Et ne eā ad exteriora opera īq̄etare uelitis. dōec ipsa uelit. Hoc ē: donec expleto cōtēplationis tpe: amonēte corpis fragilitate: q̄do uelit suscitari a sōno īterne q̄etis: & intime dulcedinis. Sed tamē ī hac

mortali uita nemo pōt ꝑfecte cōtēplari deū. Vnd̄ btūs ioānes ī apochalipsi dicit factū ē silētiū ī celo q̄si media hora: Celū qppe ē aīa iusti: sicut dōinus ꝑ ꝓphetā dicit. Celū mihi sedes ē. Cū ergo q̄es cōtemplatiue uite agit̄ ī mēte: silētiū fit ī celo. i. ī aīa quia strepitus terrenaꝝ reꝝ āt q̄ꝫ opationū cessat ī cogitatiōe. Sed q̄a cōtēplatiua uita ī hoc mōdo non pōt ēe pfecta neq̄q̄ hora integra factū silētiū dr̄ ī celo: sed q̄ṡi media hora. Qui ꝑfecte uitā cōtēplatiuā uult tenere: dēt ab oī terreno ope cessare. Vnde ī eisdē canticis sponsa de se dicit. Ego dormio & cor meū uigilat. Ac si apte mēs scā loq̄ret̄ dicēs. Dū a mūdanis tumultibꝰ exteriꝰ dormio: ī īteriori cogitatiōe q̄ sūt celestia atq̄ꝫ spūalia pēso. Etiā archa noe q̄ bicamerata dr̄: significat ac

tiuos & cōtēplatiuos: quo
rū actiui deorsū stāt: cōtē
platiui uero stāt sursū: qd
ēt archa dr̄ ter cāerata si
gificat tres ordīes ī scā ec
clesia. s. cōiugatorū: conti
nētiū atq3 uirginum. De
hac cōtēplatiua uita dicit
dominꝰ ī euāgelio. Si uis
pfectus eē: uēde oīa q̄ hēs
& da paupibus: & hēbis te
saurū ī celo: & ueni seque
re me. Et de maria magda
lena ait. Maria optimā p-
tē elegit: q̄ nō auferet ab
ea. Vita cōtēplatiua nō au
feret ī hoc seculo neq3 ī fu
turo. Actiua uita auffereť
ab hoīe in futuro seculo.
Actiua uita in hoc seculo
hēt finē: Cōtēplatiua ue-
ro nō: qa sp pseuerat. Ac-
tiua uita ī hoc seculo defi
cit. Cōtemplatiua uero in
hoc seculo īcipit: sed ī celo
pficit. Hōesta uirgo mo-
neo te: ut pp deū dspicias
psens seculū: pp deū ab oī
bus curis seculi te suspēde
Sine īpedimēto seculi dō
seruire stude. Nulla cura
seculi subtrahat te a timo
re dī. Nulla sollicitudo re
rū te subtrahat ab ītētiōe
dei. Abice a te qcqd pōt ī
pedire bonū ppositū To
to aīo odi & dāna q dili-
git mūdum. Esto mortua
mūdo: & mūdus tibi. Tāq̄
mortua ab amore psētis
uite te sepa. Tāq̄ mortua
mūdi gloriā nō ꝯcupiscas
soror mihi amabilis ī xpo
sicut sepulta ī monumēto
nō hēas curā d seculo. Tā
q̄ defūcta ī sepulchro: ab
oī terreno te priua nego-
tio: soror mihi ī xpo ama
bilis cōtēne uiuēs: q̄ post
mortē hēre nō poteris. Si
hec ita feceris: post mor-
tē tuā uitā eternā hēbis.

De curiositate. Ser. liiii.

Oror carissima mo-
neo te ut de die ī diē
studeas pficere ī bonis o
peribus: & ut nō ꝯsideres
mala q̄ alii faciūt: sed cōsi

dera bona q̄ tu facere de-
bes. Unde qdā sapiēs ait.
Insupuacuis r̄bus noli scru
tari multipliciter. Nō ē ti-
bi necesse ea cognoscer̄ q̄
ab hūanis sensibꝫ sūt r̄mo
ta. Dignū ē uald̄ ut mētes
hoīum desinat iudicare: q
aliena corda pfecte nescit
cognoscer̄. Quare? Quia
incerta nos iudicāus: quo
adusqꝫ ueniat dñs: qui & il
luminabit abscōdita tene
braꝝ: & māifestabit cōsi-
lia cordiū. Dignū ē ēt: ut d̄
sinat peccare: qui aliēa ui-
tia uult r̄prehēdere. Stulti
hoīes dū aliēos erores uo
lunt reprehēdere: demon
strāt suos: Tādiu hō igno-
rat pccā sua q debuerat fle
re & cognoscer̄: qdiu alie
na uicia exquirit curiose.
Sed cū hō ad semetipsū re
uertitur: & sese bene cōsi-
derat: nō exquirit qꝫ i aliis
reprehēdat: qa i semetipso
multa q̄ lugeat. Qui seme
tipsum bene ɔsiderat: i se-
metipso iuenit multa que
plāgat. Und̄ btūs gregori
us. Nos tāto mīus debēus
aliēa corda reprehēdere:
qto scimus uisu nr̄o non
posse aliene cogitatiōs te
nebras illustrar̄. Etiā btūs
ysidorus ait. Facilius rep-
hendimus uitia unius cuis
qꝫ hoīs: quā uirtutes ītēdi
mus. Ne quid bōi quisqꝫ
fecerit agnoscere cupius:
sed qui mali egerit pscru-
tamur. Igit̄. Soror mihi in
xp̄o dilecta: moneo te: ut
āplius reprehēdas tua ui-
cia: q̄ aliēa. Prius uide tua
propria q̄ aliena delicta.
De tua correctōe esto sol
licita. De tua salute esto at
tēta: d̄ tua emēdatiōe esto
preuisa: qꝫ ad te nō ptinet
noli qrere: Nūq̄ desideres
cognoscere qd̄ inter se lo
quunt̄ hoīes. Noli qrere
qd quisqꝫ dicat hoc faciat.
Caue curiositatē Obmit-
te curas aliene uite: nulla
curiositas: aīum tuū d̄cipi

at: Nulla concupiscentiā
detestande curiositatis te
subrepat: ne tu oblita tuo
rum morum alienos per
quiras: xp̄i spōsa: tāta cura
corrige tua uitia: q̄to stu-
dio reprehēdas aliēa. Nul
la tibi sit cura sciēdi laten-
tia: Caue īquirere ea que
nō debes scire: pretermit
te q̄si secretū ꝙ scripture
scē auctentice didicisti. Ni
hil ultra queras q̄ scriptū
est. Nihil āplius ꝑquiras q̄
diuine littere demōstrāt.
Scire nūq̄ desideres ꝙ sci
re nō debes. Soror uene-
rabilis scito pro certo: qa
curiositas pericolosa prē
sumptio est: Curiositas dā
nosa picia ē: adheresim ꝓ
uocat: ī fabulas sacrilegas
precipitat mētē. In causis
obscuris redit audaces. In
rebus ignaris facit hoīes
ꝑcipites Soror amātissīā:
cū oī studio uitā tuā emē-
da. ut post hāc uitā merea
ris ꝑuenire ad eterna gau
dia. Amē. De curiositate.

Sermo. lv.

Arissima soror: Au-
di dominū Iesum xp̄m ī e
uangelio dicentē. Vigila-
te qa nescitis quādo domi
nus uēturus est: Et iterum
Oībus dico uigilate & pe
trus apostolꝰ: Estote pru
dentes & uigilate ī oratio
nibus. Cum homines di-
xerint pax est & securitas
tunc repētinus ueniet sup
eos interitus. Et salomon
ait. Sunt iusti atq; sapien-
tes: & opera eoꝝ ī manu
dei: & tamen nescit ho-
mo utrum amore aut o-
dio dignis sit: Quare?
Quia in futuro reseruan
tur incerta. Soror in chri
sto dilecta: ideo dominus
celauit nobis tempus sui
aduentus: ut nos longa
expectatione: incerti sem
per credamus iudicem ue
rum esse uenturum: quia
quando uenturus sit igno
ramus. Verba sunt beati

gregorii:leticia p̄sentis ui-
te ita ē agēda: ut amaritu
do sequentis iudicii nunq̄
r̄cedat a mēoria: sepe dya
bolus decipit hominē ad
peccādū:& cū d̄ ruina cō
spicit eū afflictū: iterꝫ p se-
curitatē decipit eū. Igr̄ so-
ror dilecta mihi in xp̄o:sp
necesse est ut cū bona agi
mus:mala q̄ fecim⁹ ad me
moriā r̄ducamus:ut dum
culpā caute cognoscimus:
nunq̄ de bono ope īcauti
letemur. Ideo domius uo
luit nobis horā ultimā eē
īcognitā: ut semp scimus
suspecti: ut dū illā uidere
nō possimus cottidie nos
ad illā p̄paremus .Etiā in
hac uita simus securi: bea
tus ysidorus nos admōet
dicēs: Neqꝫ iustus d̄ sua iu
sticia cōfidat:neqꝫ pecca-
tor de mia dei despet quic
q̄:sed parit̄ hēant ī corde
spē & metū. Sic speret dei
misericordiā:ut sp timeat
eius iusticiā. Quāuis con-
uersatio sāctoꝝ sit p̄babi
lis:tamē īcertū ē hoib⁹ ad
quē finē sūt destīati;lōnū
q̄ hō dēt eē sine metu: qa
satisfactio pēitētie:diuino
tātū iuditio pēsat̄ nō hūa-
no. Vnde ait cesarius:q̄to
sum⁹ securi d̄ pteritis pec
catis:tātū d̄bemus eē soli-
citi de futuris. Venerabi-
lis soror firmiter tene: qa
oīs uita sapientis hoīs me
ditatio ē mortis. Igr̄ soror
mihi ī xp̄o amabilis: si oī
hora ad deū uigilaueris:
sapiēs eris:Si cottidie mē
tē tuā ad deū leuaueris &
diē mortis tue ad memo
riā reduxeris btā eris secū
dū illud q̄ qdā sapiēs ait:
btūs hō qui sp ē pauidus.
Hac de cā te mōeo uirgo
hōesta ut sēper sis pauida
spqꝫ suspecta:Sp esto solli
cita:& cōtra dyaboli tēta
tiones astuta: sp uigila: &
cōtra ātiquū hostē īcessā-
ter pugna. Diebus ac no-
ctib⁹ ora cū oī uigilantia:

& cõtra ĩsidias dyaboli ui
riliter dimica: ĩ oĩ uita tua
esto ꝓuisa: & cõtra uersu-
tias inimici cũ oĩ sollicitu
dine ꝺ̄certa. Etiã audi ho
nesta uirgo ea q̄ Iesus xp̄s
spõsus tuus dicit ĩ euange
lio. Btũs ille seruus quem
cũ uenerit dominus inue
nerit uigilãtẽ. Ergo si ad e
undẽ dominũ nr̄um Iesũ
xp̄m uigilaueris tota mẽ-
te: ĩter btõs cõputaberis ĩ
eterna btĩtudine. Btã eris
sicũ oĩ ꝺ̄uotõe oculos mẽ
tis ad ueꝝ lumẽ ꝙ deus ẽ
leuaueris. Vere btã eris si
ad deũ cũ oĩ ĩstãtia uigila
ueris: qa ꝓmisit deꝰ coro
nã uigilãtibꝰ. Vñ ĩ cãticis
cãticoꝝ de oculis spõsi dr̄.
Oculi eius sicut colũbe su
p riuulos aq̄ꝝ: q̄ lacte sunt
lote & residẽt iuxta fluẽta
plẽissĩa: oculi spõsi scĩ uiri
sũt: q sicut colũbe ĩ simpli
citate uiuũt: & aliis suis p̄-
dicatiõibꝰ atq3 exẽplis ui-
am salutis ostẽdũt. Sup ri-
uulos aq̄ꝝ eẽ ꝓhibẽt: qa
sp ĩ refectiõe scãꝝ scriptu
raꝝ cõuersãt: q lacte sunt
loti: qa p grãm dei ĩ bapti
smo a pccĩs suis sũt mũda
ti: qd ẽ pfluẽta plenissima
iuxta que sedẽt ĩtelligimꝰ
nisi sacre scripture ꝓfũda
& archana dicta: qbꝰ nos
reficimus: dum ea legẽdo
uel audiẽdo aurimus? Ad
hec ẽ iuxta fluẽta colũbe
residere solent: ut umbrã
uolãtiũ auiũ ĩ aq̄ uideant.
sup quã se ꝓiciẽtes ũgues
rapaces effugiãt: sic scĩ ui-
ri scriptura scã fraudes de
monũ ꝓspiciũt: & ex de-
scriptiõe quã uidẽt q̄si ex
ũbra inimicũ cognoscunt
& eius deceptiões fugiũt
sic & tu soror honestissĩa
ĩ meditatiõibꝰ scãꝝ scrip
turaꝝ esto assidua qa ĩ eis
poteris cognosere q̄liter
hostiũ ĩsidias ualeas decli
nare: Honesta uirgo iteꝝ
te moneo ut te cõsiliis scẽ
scripture ex toto ꝯmittas

uidelicet ut nihil aliud fa-
cias: nisi q ex respõso scri
pturarũ audieris: qa ibi in
uenies qliter fraudes de-
monũ fugias. Mõeo ẽt te
ut metu rapaciũ auiũ. i. de
monũ: sup fluẽta scãrũ scri
pturarũ sedeas: ne tu ipro
uisa q absit inimicis tuis p
da fias. Rogo ut sup riuu
los scãrũ scripturarũ idesi-
nẽter uigiles & ut cũ sum-
mo studio deceptiões ini-
micorũ uites. Heu ĩscipiẽ-
tes quare nõ cognõscimus
uel ĩtelligimus: qa ĩ cõspe
ctu domini cogitatões no
stre ãteq ad actum pcedãt
manifeste sũt & apte. Di-
cit. n. psalmista. Scrutans
corda & renes dñs. Igr So
ror amãtissima: cogitemꝰ
nos ĩ cõspecttu dei sp asta
re: & agnoscamꝰ qa terra
& cinis sumus. Ecce deus
nr terribilis retribuẽs uni
cuiq scdm opa sua: ĩ pxĩo
ẽ & nõ tardabit: ipe uẽiet
& saluos nos faciet. Vigi-
lemus ergo cum omni p-
seuerantia & deuotiõe ut
cum uenerit & pulsauerit
non inueniat nos dormiẽ
tes sed uigilantes in suis
laudibus & in suo amore
atq in suo sancto seruitio
Curramus ergo dum lu-
cem habemus ne tenebre
nos conprehendant. Sic
enim ait sapientia dei ĩ p
uerbiis. Beatus qui audit
me & qui uigilat ad fores
meas quottidie: & obser-
uat ad postes hostii mei.
Qui me inuenerit inueni
et uitam: & hauriet salutẽ
a domino. Virgo christi
ideo te moneo ut cum o-
mni studio uigiles ad deũ
ut in die necessitatis tue
possis eum habere propi-
tium. Igitur hõesta uirgo
nullus casus te inueniat in
paratam: nullus sit casus
quem non preueniat me-
ditatio tua propone ante
oculos tuos nihil eẽ quod
accidere nõ possit. Com-

memorare sp futuras mi-
serias. In psperis meditar
quo pacto aduersaberis:
Sp cogita in mente ne ali-
quid contrarii accidat. Sa
pientis hominis ē puider
iacturā periculi omnia me
ditata leuiori euentu acci-
dunt: Expecta mala tole-
rabiter ferūtur perspecta
res non admittatur cum
acciderit. Aduenientes ī-
petus premeditatio fran-
git: precogitatio attenuat
futuras molestias puisio
lenit aduentum malorū:
inopinatum malum forti
ter ferit: Grauia sunt que
cogitata nō fuerant. Acer
ba existūt ī quibus impro
uisi īcurrimus: Improuisa
mala grauiter feriunt. Re
pētinum malum cito frā
git quod prouisum non ē
uehementer affligit. Subi
ta maris tempestas terro
rem suscitat: īprouisus ho
stis male perturbat. Oīa
repentina grauiora sunt
que repēte accidūt grauiꝫ
occurrunt. Igit soror mi-
hi ī xpo dilectissima & ad
bona & mala cor tuum p
para. ī die bonorū ne im-
memor sis malorum: & ī
die malorum ne īmemor
sis bonorū. Esto peruigil
sensu ne uanis cogitatio-
nibus polluaris. Ama scié
tiam scripturarum & con
temne uitia carnis. Soror
carissima si ex toto corde
tuo ad deū uigilaueris: &
ei ī oī uite tua cū oī deuo-
tiōe seruieris absq ulla du
bitatione cum eo ī celesti
curia regnabis. Amen.

De prudentia: Ser. lvi.

Oror carissima audi
dōinū Iesū xpm ī euā
gelio dicenté. Estote pru
dentes sicut serpentes &
simpices sicut columbe.
Et salomon ait: Simplici-
tas iustorum diriget eos
& supplantatio peruerso
rum uastabit illos. uia sim

plicis:uia domĩi: & pauor
his q opant̃ malũ. Iustitia
simplicis diriget aiá eius:
& in pietate sua corruet.
Impius inocens credit oĩ
uerbo. Qui át decipit iu-
stos ĩ uia mala ĩ ĩteritu suo
corruet & simplices pcssi
debũt bõa eiꝰ. Viri ságui-
nũ oderṫ hominé simpli-
cẽ. Iusti át q̃runt saluté illi
us: Scá rusticitas sibi soli ꝓ
dest: & q̃tũ edificat eccle-
siá xp̃i merito uite tátũ de
struit: si his q ueritaté de-
struũt nõ resistit. Et btũs
hieronymus ait ĩ seruis &
facilis dei nõ é querédus
cultus copis sed simplici-
tas métis: nec simplex nec
rusticus: iõ sáctũ se existi-
met scitaté ĩ sua ligua sed
tantũmodo ĩ pura & sim
plici cõsciétia: Ex duobus
ĩpfectis multo é meliꝰ ha
beṙ rusticitaté scám q̃ elo
quétiá peccatricé. Magi-
uenerãda é scá rusticita-
q̃ uẽbosa loq̃citas. Soror

ĩ xp̃o dilecta si nr̃a ĩtétio
é simplex apd̃ deũ in iudi-
cio eius nr̃a opatio tene-
brosa nõ erit. q casti eé ꝑ
iusticiá nesciũt neq̃q̃ eé ĩ-
nocétes ꝑ simplicitate pos
sũt scõꝝ electoꝝ ecclesia:
uias rectitudis & simplici
tatis sue timore inchoat:
sed charitate cũsumat: De
us. n. nõ solũ uerboꝝ sed
& cordis ĩspector é: & di-
ligit eos qui ĩ simplicitate
cordis seruiunt ei: Vnde
spõsus ĩ cáticis cáticoꝝ lo
qt̃ dicés. Vna é columba
mea pfcá mea: una é mr̃i
sue electa géitrici sue Mr̃
nr̃a é regeneratix gr̃a dei
apud q̃ una colũba eligit̃:
qa illo solos colligit qui in
simplicitate permanét. &
ab unitate nõ diuiduntur
Multi quippe fideles dũ
ad ipsũ intendunt: dũ uno
desiderio xp̃i se ĩuicé nu-
triunt dũ hñtes cor unũ
& aiam uná se ĩ charitate
cõiũgũt ex multis mébris

unū corpꝰ efficiūt in me:
oēs q̄ ī simplicitate unita-
tis uiuētes: ūa colūba exi-
stūt. Ea q̄ apđ hoīes despe
cta sūt & ī cōtēptu hēnt: in
magna gloria sūt apđ deū
Igr̄ u nerab. soror oīpo-
tētē deū dep̄cemur ut mit
tat nob̄ spūm sanctū de ce
lis q nos faciat hr̄e simpli-
citatē colūbe & prudētiā
serpētis ut simus in mali-
cia simplices & ī bōis opi-
bus prudētes. Serpēs.n.a-
stutū est. aīal ut de aspiđ le
git: quia uidēs incātatorē
ueniētē affigit aurē unam
terre: & aliā cauda obtu-
rat ne incātatoris uocē au
diat. unđ ꝑpheta de his q
crudeles & prudētes sūt ī
malo dicit. Furor illis secū
dū similitudinē serpētis si
cut aspidis surde & obtu-
rātis aures suas ut nō exau
diat uocē incātantiū & ue
nefici īcātātis sapiēter: Imi
tare ergo & tu soror ama
bilis hūc serpētē ī hac par
te: uidelicet ut aures tuas
claudas ne mala uerba au
dias. Hōesta uirgo depre-
care deū ut oleum pccōris
nō īpinguat caput tuum.
Oleū pccōris laus ē adula-
toris. Serpēs obturat aurē
suā ne audiat īcātatorē: &
tu claude aurē similiter ut
nō audias detrahentē. Pru
dēs ē aspis ne uerbū mor-
tis audiat & moriat: ergo
& tu esto prudēs ne uerba
mala ꝑ aures tuas ītrēt ad
aīam tuā: & moriaris. Igit
spōsa xp̄i ne prudētia ser-
pētis sine simplicitate co-
lūbe. Nec simplicitas colū
be sine prudētia serpētis đ
bet eē ite quot colūbe sim
plicitatē astutia serpētis ut
mala caueat solicitet & pru
dētiā serpētis: simplicitas
colūbe ut bona faciat tem
pet. Soror amātissima mi
hi ī xp̄o ēt colūbe septem
uirtutes hēt ut legimus ī sē
q̄s tu ꝑ grām sc̄i spūs pote
ris hr̄e ī te. Colūba sepe ī

p riuulos aq̄x sedet ut ui-
so accipitre ueiēte se ī un-
das emergat & euadat ī tri
tico meliora grana elligit:
sepe alienos pulos nutrit.
Rostro nō pcutit: non hēt
fel. Nidū facit in fenestris
murox: gemitū hēt p can
tu. De p̄care deū ergo hōe
sta uir. cū sūmo studio ut
det tibi has uirtutes colū-
be. s. ut sup riuulos scārum
scripturax sedeas & āmo
nitionē eax ī cursū diabo
li euadas: ī sacra scriptura
meliores ellige scias ex q-
bꝫ te r̄ficias. Nutri aliquos
pulos. i. hoies prius a deo
alieōs tuis uerbis atqꝫ exē-
plis ad deū conuerte. Ro-
stro nō pcutias in pximo
tuo: malum nō facias: nec
malū dicas. Nō hēas fel. i.
nō hēas ī te iracūdiā. In fe
nestris petrax fac nidū tu
um. i. spē tuā. Gemitū ha-
be p cātu: uidelicet ut sicut
hoies gaudēt seculares in
cātilēis seculi. Ita tu gaude
as ī gemitu & tristitia spiri
tuali. Igitur soror uene. si-
cut superius dixi tibi opor
tet te pariter intelligere &
cauere insidias inimici cū
oī sollicitudīe. Sic te opor
tet p inocentiā uite eē sim
plicē: ut tū cū simplicitate
uite oporteat te eē prudē
tē. Ille q nō miscet pruden
tiā simplicitati scd'm qꝫ ait
ppheta. Colūba est sedu-
cta nō hēns cor sed iō ē co
lūba qa simplex. iō āt non
hēt cor qa nō hēt pruden
tia. Itex soror carissima te
mōeo ut ī corde tu o p̄pa-
res dignū habitaculū xp̄o
q̄tēus ip̄e ueiens cū p̄re &
spū scō dignetur apud te
māsionē sibi facer̄ ī dōici-
lio pectoris tui. Amē. Vt
laice mulieres uitent. Ser.

Oror carissima. lvii.
fuge societatē secula-
riū muliex. Seculares fe-
mie q̄ tecū nō hīit unā p-
fessionē nō accedāt ad tuā
societatē qa qd' amāt hec

tibi p̄dicāt. Ecce qd̄ diligūt hec tibi dicūt: iō debes uitare societatē seculariū feminarꝫ: quia seculū diligūt & de secularibus loquunť: terrēa amāt: & iō terrana tibi ānunciāt: trāsitoria cō cupiscūt & iō in auribꝫ tuis trāsitoria exponunt. Sic n. scriptū ē. Vnusquisqꝫ hoc laudat qd̄ diligit. Et iō secularis fēina seculū laudat qa seculū diligit. Certe si celestia diligerēt: celestia laudarēt. Siē dubio si celestia amaret: celestia approbaret: celestia predicaret. Si eterna cōcupisceret: eterna tibi suaderet. Et iō soror moneo te ut societatē seculariū feminarꝫ expellas a te: q̄re: qa corrumpūt bonos mores coloqa mala & praua. Quid facit uxor uiri cū spōsa xp̄i. Aut qd agit mulier nupta cum uirgīe deo deuota. Quid in unū agit secularis fēina cū xp̄i spōsa: qd agit fēina secularis cū scimoniali femīa. Vel qd agit femīa q̄ mundū diligit cū femīa q̄ mundū reliqd? Quid agit femīa maritata cū femīa xp̄o dedicata? Quid que amat uirū cum ea q̄ diligit christum. femina q̄ tuum ꝓpositum non tenet: q̄re ad tuā societatem uenit? Secularis femina que non habet tuum habitum: q̄re acedit ad tuum consortiū Secularis femina quid tecum agit: q̄ tecum iugum xp̄i nō ducit. Femina q̄ tecum iugo xp̄i colum non submisit: q̄re ad tuum colloqum accedit? Dispar est habitu: dispar affectu. Et sicut dispar est uestimento: ita animo. Mulier secularis organum est sathane. Hec cantat tibi ꝙ illecebras seculi moneat: & semitas dyaboli ostendat: sicut legimus: syrena ma

ris talis ē: sursū ex ūbilico q̄lis pulcherria & formosa uirgo. Ex umbilico uerousq̧ ad pedes talis sic ē auis: syréa hēt caput uirginis: & posteriora auis. Cātat dulce magis uocibꝰ & multis modulis atq̧ cum magna dulcedine dat uoces cōcordes. Sed per suas dulces cātiléas sepe maria rios decipit: & idiscrimīe pducit. Sepe naute nauigātes mare dulces audiūt uoces syréaꝝ & p dulces uoces & suaues cātus eaꝝ decipiunt: & ad mortale piculū pducunt. Sicut syrenas p suos dulces cātus decipit mariarios: ita secularis femīa p suos deceptorios sermones decipit xp̄i seruos. Et sicut syréas p suaues cantiléas solet nauigātes mar̄ a recto itinere deuiare: atq̧ i pditioné pducer̄ ita secularis femina p bláda uerba ac seductoria solet deo seruiétes a sc̄o ꝓ

posito retrahere: & i piculū aīaꝝ suaꝝ pducer̄. Igit̄ sorō dilecta mihi i xp̄o: fuge cātus sirenaꝝ: ne dū delectaris audire delectaméta terrena a recto itinere auertaris. Quid. n. sunt uerba seculariū mulierū nisi cātus syrenaꝝ? Ergo cantus syrene fuge: & a līgua male suadétis mulieris separa aures tuas. Sic declīa ūba secularis mulieris q̄si sybillos serpétis. Caue ne sicut serpés decepit mulierem a paradyso: ita te decipiat uenenosa lingua male suadétis mulieris ī mōasterio. Vide ne mulier uana & garrulla īfundat ī aures tuas mortis uenéa. Caue ne mors intret p fenestras tuas idest p oculos & aures tuas in aīam tuá. Soror uenerabilis cū uideris mulieré disparé tui ꝓposi ti: muni cor tuum scuto fidei: & cōtra eam tropheo crucis arma frontem tuá.

Honesta soror:in hoc so-
lum cum muliere seculari
concedo tibi colloquium
ut sanctis ammonitioni-
tionibus suadeas illi relin
quere seculum & uenire
ad monasterium. In hoc
solum tantum do tibi li-
centiam loquendi cum se
culari femina ut doceas
eam despicere terrena:&
amare celestia: & etiam e
xire de seculo: & seruire
deo. Iterum ut per tuam
alloquutionem transito-
ria despiciat:& eterna cō
cupiscat. Soror carissima
si ita feceris sicut dixi tibi
& te in hoc seculo a malo
custodies:& ī futuro a do
mino coronam in celo re
cipies. Amen.

Vt uirgo non diligat soci
etatem uirorum. Ser. lviii.

Oror carissima & si
tāto studio fugies fe
minas: quanto magis de-
bes fugere uiros. Et si tā
sollicite uitabis societatē
mulierum:quanto magis
uitare dēs societatem ui-
rorum. Et si tanta cura cō
fabulationes feminarum
declinabis:quanto magis
deceptiones uirorum de-
clinare debes Et si tanto-
pere aures tuas separabis
a uerbis feminarum:quā-
to magis eas debes separa
re a seductoriis eorū uer-
bis. Soror mihi in christo
dilecta:moneo te ut uir q̄
uis sit sanctus: nullā tamē
tecum habeat societatem
licet sit sāctus & iustus nul
lam tecum habeat famili
aritatem:q̄q̄ sit religiosus
nullam tecum habeat assi
duitatem:quanuis sit bo-
nus nullam tecum habeat
uidendi iugitatē. Quare?
Ne uisitadi familiaritate
utriusq; pereat castitas:
Ne uidendi frequentatio
ne:utriusq; annilet hone-
stas: ne uidendi iugitate
utriusque religiositas infa
metur:ne uidēdi usu: utri

usq persona dehonestet Decidet a charitate dei: q occasionem dederit pec-cádi. Decidet etiam a charitate proximi qui occasionem prebuerit malefaciendi. Quia & si male non facit opere: tamen opinionem pessimam nutrit. Per assiduitatem cito peccat homo. Sepe familiaritas uicit quos uicium superare nõ potuit: sepe occasio peccandi uoluntatem fecit & facit: Quos uoluptas superare non potuit: assiduitas superat. Dispar sexus in unum collocatus illuc prouocat instinctum carnis quo nascitur. Etiá naturalis flamma carnis accenditur: si illicita attingit: uir & femina diuersi sunt per naturam: qui si í unum fuerint collocati q̃uis non peccent tamen p usum íter se malam famá nutriunt. Quis colligabit ignem in sinu suo & non comburetur. Ignis & stupa in unum posita flámas nutriunt q̃q̃ sint cõtraria si in unum fuerint collocata: flammas generans. Ita uir & femina si in unũ fuerint positi licet malum non faciant: tamen per assiduitatem inter se malá famam nutriunt & alios de se murmurare faciunt Religiosus uir & sáctimonialis femina si immoderate coniunguntur sibi: aliis de se locum prebent murmurandi. Sexus uiri & femine diuersus est: & ideo si in unum coniungũtur: statim íde occasio peccádi nascitur. Quid ergo in unum facit ignis & stupa? Cur serpens collocat in sinu? Quare ignis collocat in uestiméto? Quare femina que castitatem ꝓmisit deo societaté hét cũ uiro. Femina q pp deũ seculũ cõtépsit: q̃re uiri familiaritaté diligit. Quare

amat p̄ſẽtiã uiro℞: q̄ cum xp̄o deſiderat ĩtrare celeſte thalamũ? Quare fẽia deo deuota q̄rit audiř deceptoria uirorum uerba? Quare ĩ ſeculo maritũ habere noluit: in mõaſterio poſita facies hoĩum uidere ɔcupiſcit? Igr̄ ſoror mihi ĩ xp̄o dilecta: ſi uis eē a fornicatione ſecura: eſto mẽte & corpore a ſocietate uiri ſe̱pata: ſi p̄fecte uis caſtitaſtẽ tenere ꝑ amore xp̄i: Lõge te fac a ſocietate uiri. Tu circa ſerpẽtẽ p̄poſita: tamẽ nõ eris lõgo tpe ſecura. Circa ignẽ ſedens: & ſi ferea ſis aliq̄do diſſolueriſ: Circa piculum cõſtituta nõ eris diu illeſa uel ſecura. Audi ergo ſoror mihi ĩ xp̄o amantiſſima bõi cõſilii uerba. Viri nomẽ tuũ non ſciãt: faciẽ tuã nõ uideãt: faciẽ tuã nõ cognoſcãt: q̄uis nomẽ tuũ audiant. Audi ẽt uirgo honeſta pauli apoſto. uerba. Oportet nos habere teſtimoniũ bonũ ab his q̄ foris ſũt: & ĩtus: Bonã uitam pp̄ nos: bonã uero famã pp̄ ceteros. Soror uenerabilis: ſi pp̄ deũ ĩ terra uitaueris ſocietatẽ uiro℞: per deũ in celo habebis ſocietatẽ angelorum. Amen.

Vt uirgo fugiat ſocietatẽ iuuenũ. Ser. lviiii.

Ariſſima mea ſoror: & ſi taliter uiri ſci ſũt declinãdi: ne utriuſq̄ ſcitas pereat aſſiduitate uidendi: q̄to magis declinandi ſunt iuuenes: qui ſequuntur temporalis uite tenebroſas uias: ac delectationes? Et ſi tanta cura frequentiam ſanctorum uirorum fugere debes: quãto magis te oportet fugere iuuenes huius ſeculi cõcupiſcentias ſequentes.

Ad hoc dyabolus oculis religioſe femine iu-

uenes obicit: ut formas eo rũ quos p diē uiderit me- ditet̃ ĩ nocte: & ut recens uisio & corpalis ĩspectio assidue uerset̃ ĩ aĩo. Sic in trat sagitta sathãe p iãuas oculorꝝ usq; ad aium. Vn de ꝑpheta. Intrauit mors ĩgt p fenestras uras: ĩgres sa ē domꝰ uras: nõ ĩtrat sa gitta dyaboli ad interiora mẽtis nisi p sẽsus corporis Soror ĩ xp̃o dilecta mihi: amãdi sũt uiri sed absẽtes Amãdi sũt homines nõ ĩ- tus sed foras. Diligere de bemus hoies ĩ aĩo sed nõ ĩ domo. Dilige hoies ĩ mẽ te sed a lõnge: Diligẽdi st̃ uiri: qa sũt opꝰ dei: sed ex- tra domũ. Amãdi sũt uiri nõ pp pulchritudinẽ cor- poris: sed qa sũt opꝰ crea- toris. Iterꝝ soror uenerabi lis te mõeo ut nũq̃ loq̃ris sola cũ solo. Nullus loq̃tur tecũ singulariter: nec tu p̃ ter duarꝝ aut triũ testimo niũ loq̃ris cũ aliquo: nõ đ

bet spõsa xp̃i sola cũ solo loq: nisi cũ suã magrã cũ a git penitẽtiã de suis pccĩs Scimonialis femĩa q cum uiro sola loq đsiderat stul ticia ĩ mẽte eiꝰ r̃gnat. Au di igr̃ dilecta mihi. Si pfec te castitatẽ uis tenere ꝑ a more xp̃i lõge recede a so cietate uiri. Si pfecte iter- ra cõtẽpseris societatẽ ui- rorꝝ ꝑ xp̃o absq; nulla du bitatiõe: cũ eo regnabis ĩ celo. Amẽ. Vt uirgo nõ cõiũgat̃ malis hoibus.

Sermo. lx.

Oror carissima: audi uerba salomõis. Fili mi si te lectauerint pccatores: nõ aqescas eis. Ne emule ris hoim ĩiustũ: ne seq̃ris uiã eiꝰ. Disceđ ab hoĩe ini quo: & hẽbis pacẽ. Viri iu sti socii sint tibi & ĩ timor̃ dei sit gloriatio tua. Quẽ cũq; hoĩum cogõueris ob seruãtẽ timorẽ dei: ĩ ami- citia iũgat̃ tibi. Hoibꝰ ma lis nõ cõiugaris Btũs ãbro

fio. Scōꝝ hoīum uita cete ris hoīb9 bene uiuēdi dēt eē norma: q. n. scō uiro as sociatus fuerit: ex ei9 soci etate accipiet usū bone lo cutiōis: & exēplū bōi opis ut ascēdat de die ī diē mēs ei9 ī amore dei. Nō ē uald laudabilis ille q bon9 ē cū bonis. sed uere ille ē lauda bilis: q bon9 ē cū malis: ue re ille hō ē laudādus: q ī so cietate maloꝝ ē bonus. Si cut ille ē culpādus q malus ē īter bonos: ita ita ille est laudādus q bōus ē īter ma los. Verba uite sūt uerba hoīum deū timētiū: & sa nitas aīe his q ea diligūt & sequūt. Sicut sol oriēs ex pellit caliginē: ita scōꝝ do ctria a sēsib9 nr̄is expellit tenebras uitioꝝ. Vnd da uid ꝓpheta. Cū scō sāctus eris: & cū puerso puerteris Igr̄ soror mihi ī xp̄o dilec ta: si uis bene uiuere malo rū societatē declina: Vita malos caue: iniquos fuge

ī ꝓbos: spne a te ignauos. Fuge turbas hoīm: maxīe etattum q ꝓne sūt ad uitiū Nec te adiūgas leuib9 pso nis: nec te admisceas uāis. Bōis te cōiūge: bonoꝝ cō sortiū appete: bonorū so cietatē reqr̄: scis īdiuidue adhere. Si fueris socia eo rū cōuersatiōis eris & uir tutis. Qui cū sapiētib9 am bulat: sapiēs ē: q cū stultis gradit stultus ē. Similis. n. simili cōiūgi solet: piculo sū est uitā cū malis hoībus ducere: pniciosū ē uitā cū his q praue uolūtatis sunt sociare: Meli9 ē hr̄e malo rū odiū: q̄ cōsorti ū. Sicut multa hēt bōa cōis uita sā ctoꝝ: sic plurima mala af fert societas maloꝝ. Qui n. tetigerit īmūdū coīqna bit. Qui tetigerit sordi dū sordidabit. Igit soror uenerabilis: si uerba mea libēter audieris: & ea ope īpleueris: īter electos dei cōputaberis. Amē.

Vt uirgo nō suscipiat dōa uel lr̄as ī occulto. lxi.

Oror carissima: audi q̄ dico acilla xp̄i q̄ ī abscō-dito litteras uel dona recipit: ordinē suū frāgit. Magnū malū facit: & grande peccatū ɔmittit: si ab hoībus litteras uel q̄libet munus suū suscipit. qa suū ordinē frāgit: grāde malū agit: q̄ pp tp̄alia dōa sui ordinis p̄uaricatrix existit. Scīmonialis femīa: q̄ cum xp̄o desiderat ītrar̄ ad nuptias: nō dēt hoibus dare sudariola: pectines: corrigias: uel cītas aut faciscas: q̄ xp̄m expectat cū ardēte lāpada: nō dēt ab hoibus acciper̄ dōa secularia. s. pectīes specula: & cetera alia q̄ pp amorē xp̄i ē uelata: nī dēt ab amicis suis accipe uanitatis dōa. Que pp deum sup caput suū uelū sacrū īposuit multū peccat si ab hoibus dōa secularia accipit. Scīmonialis fēina q̄ ī talib9 delectat̄: magna uanitate decipit̄: & signū demōstrat mer̄tricis. Vnde dicit btūs Ieronymus. Dulces litteras & sudariola: & crebra munuscula: sā-ctus amor nō hēt: Ac si diceret. Si ī mēte scīmonialis fēine sāctus amor esset & dōa uanitatis & supfluitatis ab hoib9 nō accipet: Mēs casta & religiosa nō desiderat a secularib9 amicis accipe dōa: sed a xp̄o p̄ cui9 amore contēpsit oīa terrena. Quia ab illo solo dēt cōcupiscere dōa: cum quo sperat gaudere ī celesti pria: Casta fēina non q̄rit terrēa dōa sed celestia. Quāto hō āpli9 ī terrenis dōis delectat̄: tāto magis a dei amore elōgat̄. Sed si scīmoniales femīe faciūt ī monasterio q̄ mulieres seculares facere solēt ī seculo: satis culpabiles sūt corā deo. Ergo īter seculares & scīmoniales nulla ē dif-

ferētia. Igr̄ si iter eas q̄ sūt ī mōasterio & eas q̄ sūt in seculo nulla ē distātia: itaq̄ iter religiosas & seculares fēinas nulla ē dissonātia. Ergo si scīmoniales femine delectabilia dōa dāt suis amicis: sicut facere solēt meretrices. Vbi ē hōestas: ubi religiositas ubi castitas: nbi puritas: ubi scītas. Si scīmoniales femīe q̄ per bosta opa debuerāt placare d̄o: suis amicis placēt ī malo luxuriosa dona dādo. Vbi ē pudicitia ubi ɔtinētia: ubi reuerētia: ubi uerecūdia: Itaq̄ si scīmōiales fēine plus uolūt placer̄ hoībꝫ ī seculo: q̄ iesu xp̄o eterno r̄gi ī celo. ubi ē obseruātia r̄ligiōis: ubi rigor ordinis: ubi ardor ɔtēplatiōis: ubi mūditia mentis: ubi cōtritio cordis: ubi solicitudo oratiōis: ubi gēitus pectoris: ubi hitus monachalis? Si scīmoniales femīe letāt̄ ī t̄palibꝫ dōis

sicut letari solēt seculares hoīes. Vbi est contēptus seculi: ubi timō īferni: ubi mēoria iudicii: ubi recordatio eterni īcēdii: ubi amor dei? Igit̄ si sanctimōiales femine concupiscunt dona uanitatis ab hominibus accipere. Vbi est memoria delictorum: ubi lachryme oculorum: ubi recordatio peccatorū uilipēditur? Contemnitur: despicitur: adnihilatur. Reuera sanctimonialis femina que ab hominibus accipit: in quibus delectetur: ordinem suum contemnit: que plus gaudet ī suorum amicorum donis: q̄ ī preceptis sui ordinis sui prepositi: ē preuaricatrix De talibus propheta ait. dextera eoꝝ repleta ē muneribus: ac si eiceret. Quāuis opa eoꝝ uideant̄ bōa: tamē plus letantur in muneribus q̄ in bonis opibꝫ Magis uolūt ab homībus

accipe dona: q̄ a xp̄o eter na bōa. Scimonialis fēina q̄ xp̄m pfecte diligit: dele ctabilia & supflua dōa ab oīb⁹ nō recipit: qa xp̄m in oīb⁹ dōis āteponit. Vnde in cāticis cāticoꝝ ecclesie dr̄. Polchre sūt gene tue si cut turturis: Turturi assi milat̄ ecclesia: uel q̄libet scā aīa qa xp̄m pfecte dili git & nihil amori ei⁹ p̄po nit. Turtur ex quo ꝑ occa sionē ↄiugē suū perdidit: nūq̄ alteꝝ āpli⁹ q̄rit: qa a dulterinū amorē nō reci pit. Sic scimonialis femīa q xp̄m pfecte diligit: āpli⁹ adulterinum amorem nō recipit: idest amplius in malo hoīes nō diligit. Re ligiosa fēina q̄ plusq̄ xp̄m diligit hoīem non ē casta: sed adultera. qa xp̄m cōtē nit cui fuerat despōsata: Religiosa fēina q̄do pri mū ad mōasterium uenit xp̄m ī spōsū suscipit. Post hec uero si carnaliter ho minē super xp̄m diligit: a dulteriū facit: & si nō cor pore: iā tamē adulera ē in mēte. Scd̄m illud q̄ dr̄: q uiderit mulierē ad cōcupi scendā eā: iā mechatus est eā in corde suo: sic etiam merchat̄ mulier cum ui ro si eum in corde suo cō cupierit: uel eū canaliter dilexerit. Qua pp dilectis sima mihi ī xp̄o soror: te moneo ut xp̄m sponsum tuū super oīa ames: & ab illo solo dona accipere de sideres. Obsecro te ut Ie sum xp̄m sposū tuum sup omnia diligas: & ꝑ amo re illius secularia dona nō accipias: ꝑcul dubio q ter rena dōa affectat: celestia non sperat. Munera exce cāt oculos sapientium: Et mutāt uerba iustoꝝ. Cer te si munera excecāt occu los sapiētiū obcecāt etiā ne deus uideatur mentes religiosorum uirorum: Si q̄ uerum est: dona ocu

los sapientiũ excecant: etiam & culos seruorum dei ne xp̃s uideat conturbāt. Vnde btũs Isido: Nõ põt oculꝫ mẽtis alta uiderẽ quẽ puluis claudit: ac si aptius diceret. Nõ põt oculꝫ mẽtis pfecte celestia cõspicerẽ quẽ puluis claudit cõcupiscẽtie. Nõ põt mẽs serui dĩ ad cõtẽplãdũ deũ eẽ libera: si adhuc terrenis cupiditatibꝫ obscurãt. Si adhuc mẽs scĩmonialis femie ĩ terrenis donis delectat: pfecte celestia nõ cõtẽplat: Si accipiẽdo uel donando hoĩbus placere desiderat deũ pfecte nõ amat. Nã & a deo despecti sunt qui ĩ his uanitatibꝫ placerẽ cõcupiscũt. Vnđ ait dauid propheta. Deꝫ dissipabit ossa eoꝝ qui hoĩbus placẽt: cõfusi sũt quoniã deus spuit eos. Rogo ẽt te soror uenerabilis ut cũ oĩ deuotõe audias ysaiã pphetã dicẽtẽ: qui excutit manus suas ab oĩ munere: ĩ excelsis hitabit: & regem scõꝝ uidebũt oculi eius ĩ decorẽ suo. Ac si diceret: q ppter deũ mãus suas ab oĩ mũere excutit: ĩ celo hĩtabit: & regẽ scõꝝ in gloria sua uidebit qui cã amoris dei ab hoĩbus dona uanitatis & supfluitatis nõ recipit deũ in maiestate sua uidbit: & cũ oĩbus sanctis ĩ decorẽ illius ĩ ppetuũ gaudbit. Iõ soror in xp̃o amabilis te rogo ut accipias consiliũ huius scĩ pphete: & excutias mãus tuas ab oĩ munere. Si tu in excelsis uis habitare: ab oĩ mũere mãus tuas: excute. Iteꝝ te mõeo p grãm dei ut studeas imitari illũ qui ait. Ego cũ iustitia apparebo in conspectu tuo: saciabor cũ apparuerit gloriã tua.

Vt uirgo cũ deuotiõe reddat q deo pmisit.

Sermo. lxii.

Oror carissima bene cogites qd deo uoueas &

reddas teipsá uoue itegrá
& redde. Te ipsá i pccis ac
cusa. Deum in beneficiis
lauda. Nihil bōi tibi tribu
as: ab illo bona cúcta que
habes te accepisse. dicas.
Cōfitere illú misericordé:
te pccátricé: uerace: te mé
dacem. Ergo soror dilecta
ut dicas cú ppheta. Introi
bo in domú tuá. i. i mona
steriú i holocaustis hoc é i
spú cōtritōis & cōpunctio
nis: reddá tibi uota mea. i:
ibi me itegrá offerá tibi: i
ara cordis q̄ tibi uoui Ne-
cesse est ut q saluari desid-
rat: bōa q̄ deo uouit: cú oi
deuotiōe reddat: qcúq; ad
gaudia eterna desiderat p
uēire: necesse é ut bona q̄
deo pmisit studeat adim-
pler. Vnde ppheta. Voue
te & reddite domino deo
uro. Ac si diceret. Vos ip
sos uouete & reddite: qa
necesse é ut q uouit ét red
dat: quia uouendo se debi
toré fecit. Et melius eé nō
uouere: q̄ post uotú pmis
sa nō soluere. Sunt ét qdá
uota oibus. cōmunia: qdá
uero specialia. Cōia uota
sunt ea q i baptismo pmi
simus. s. ut nō peccarmus:
& ut dyabolo & opibus e-
ius abrenúciemꝰ Specialia
uota sút q̄do aliquis se mo
nachú fieri aut canonicú:
aut heremitá uel aliqd ali-
ud pmittit. Quod si ille q
uouit nō reddiderit: saluꝫ
eé nō poterit. Quare? qa
qui deo ut bene uiueret p
miserit: si hec bōis opibus
non ipleueret: saluari non
poterit: quisqs bōa q̄ deo
pollicitus est iplere negle
xerit: ad illa bōa que dus p
misit puenir non poterit.
Ille qui deo nō uult redere
bōa que uouit ei: qūo uult
adeo accipere bōa que ei
deus promisit: qūo uult a
deo accipe donum celeste
qui deo nō uult redder su
um uotum Aut quomō se
putat a deo accipe celestia

dona q̄ deo neglit psoluer̄ sua uota qa nō ē fidelis sed ifidelis. Inter ifideles con- dēnabit̄ ille q uota sua d̄o negligit redere inter ifide les pibit q uotū suū in bo- nis nō cōsumauerit. Igitur soror in xp̄o diiecta mihi moneo te ut facias bonū qd̄ pmisisti: non sis in uer bis facilis: & in opibus dif ficilis. Corā deo facile ali- qd nō promittas sine cōsi deratiōe uiriū nihil presu mas qd̄ nō potes facer̄ nō pmittas. In conspectu dei multū eris culpabilis si nō reddideris bonū qd̄ pmi- seris. Qui uota sua nō ex- plēt deo displicēt. Inter ifi deles deputabunt̄ q qd̄ uo uerūt nō ipleuerūt. Meli9 ē.n. nō pmittere q̄ fidē: p missi non soluere. Verūtn̄ soror uene. recinde fidē i malis pmissis i turpi uoto muta decretū. Malū qd̄ p misisti nō facias qd̄ i caute uouisti nō ipleas. Impia ē pmissio q̄ scelere ad iple- tur. Nūc ergo sponsa xp̄i sicut iā dixi tibi. Si cū oī de uotiōe reddideris deo bo na q̄ ei pmisisti accipies ab eo eterna bona q̄ ille pro- misit tibi. Amē. Vt uir go semp illud cōsideret p pter qd̄ uenit ad monaste rium. Ser. lxiii.

Oror carissima scito qd scis: cognosce temetip sā: reduc ad memoriā qua re sis nata. Esto mēor cur sis orta: i quē usus sis geni ta: q̄ cōditiōe sis edita. Ad quā rē sis i hoc seculo pro creata. Memēto cōditiōis tue: serua ordinē tue natu re. Esto q̄ es facta. Talis e- sto q̄lem te deus fecit: q̄lē te factor istituit esto talis. Tene modū in oī ope tuo in oī re temperamentū te ne. Nihil facias sine tēpe- rantia: nec minus facias ali quid nec nimis: nec ultra q̄ oportet nec infra. Etiā i bonis immoderatū aliqd

nõ debet eẽ. Oĩa medio-
cra sũt utilia: & in suo mõ
pfecta q̃ ↄtẽperãtia fiũt: sa
lubria sũt. Bõa ãt ĩ mode-
rato usu noxia efficiunť.
Oĩs.n. nimietas ĩ uicio de
putať. Tẽpate facere cun-
cta prudẽtia ẽ: ne de bono
facias malũ. Soror dilecta
respice ẽt qd sit aptũ cuiq̃
tpi Prius uideas qd debeas
facer̃: & ubi. & q̃do q̃liter
& quandiu facias: p discre
tiõem cognosce cãs rerũ.
Cũ oĩ diligẽtia distigue cũ
cta q̃ agis: diligẽter excogi
ta q̃liter bonũ ĩcipias & p
ficias. Tene discretionẽ ĩ
oĩ actiõe tua. Cũ bene di-
stinxeris opus tuũ optime
iusta eris. Quicqd bõi fe-
ceris cũ discretiõe uirtus e
rit: qd sine discretiõe erit
uitiũ. Indiscr̃ta.n. uirtus p
uitio reputať Virtus sine
discretõe: locũ uitii obtĩet
Per prauam consuetudi-
nem multa sunt uitiata
prauo usu multa sũt pfun
data. Multa sunt illicite u-
surpata: ↄtra pudicos mo-
res. Vsus igiť auctoritati
cedat. Lex & ratio prauũ
usũ uincãt. Hõesta uirgo
mõeo te ut teneas fidẽ fir
mã ĩ corde: galeã salutis in
capite: signũ crucis ĩ frõte:
uerbũ ueritatis in ore: uo-
lũtatẽ bonã ĩ mẽte: timo-
rẽ & uerã dilectionẽ d̃i &
pximi in pectore: cingulũ
castitatis in corpe: hõesta-
tẽ in actõe: sobrietatẽ ĩ cõ
suetudĩe & bõitate: hũilita
tẽ in psperitate: patientiã
ĩ tribulatiõe simplicitatẽ ĩ
cõuersatiõe: spẽ certã ĩ cre
atorẽ: amorẽ uite eterne:
pseuerantiã in bõis opibꝰ
usq̧ in finẽ. Amẽ.

Vt uirgo nõ q̃rat placere hoĩbus d̃ pulchritudĩe sui uultus. Sermo. lxiiii.

Oror carissima: uite
mus pnitiosas pulchritudi
nes ne oĩum maloꝝ ger-
mina ĩ nos pullulẽt. q pul-
chritudinẽ corpis diligit

semetipsũ decipit. Quare? qa pulchritudo corpis fallax é: uana é: terra & cinis é. Deceptio é hoĩs. Vnde salomõ. Fallax gr̃a & uana est pulchritudo. Multi fuer̃t & sũt decepti p̃ pulchritudinem corpis Stulti hoĩes dũ cõsiderant pulchritudiné corpis ĩcidũt ĩ dyaboli laqueo ſdũ carnis pulchritudiné attẽdũt: reciaculis dyaboli p̃pediunt Multi p̃ pulchritudiné cõpis alligant in pccĩs: Deus nõ reqrit corpis decoré: sed anime pulchritudiné. Ampllus diligit deus ſpũalé pulchritudiné q̃ carnalé: xp̃s nõ delectat in corpis pulchritudĩe: sed ĩ aĩe puritate. Igit soror mihi ĩ xp̃o dilecta mõeo te: ut illá pulchritudiné diligas in q̃ delectat deus. Nũq̃ hoc aĩo hoĩes attẽdas: ut eoꝝ pulchritudiné diligas. Nõ cõsideres hoĩes hac ĩtẽtione: ut leteris in eoꝝ pulchritudĩe. Nunq̃ iõ hoĩes cõspicias: ut pulchritudiné eoꝝ cõcupiscas. Te ẽt rogo ut nũq̃ uultũ tuũ cõponas ut hoĩbus placeas. Nunq̃ iõ exornes uultum tuũ ut placeas in oculis hominũ. Nõ sit talis ĩtentio tua: ut corá hoĩbꝫ uelis apparere formosa: qa si ob hoc facis ut ĩ cõspectu hominũ formosa uidearis: Iesu xp̃o sponso tuo iniuriá facis: Cũ sis xp̃o desponsata si áte oculos hoĩum uis apper̃ nõ es casta sed adultera: q̃si adultera xp̃o facis ĩiuriá si ut ab hoĩbus ameris ostẽdis pulchritudiné tuá q̃uo nõ adulteraris q̃ plusq̃ xp̃m diligis hoĩes Aut q̃uo nõ facis adulterium q̃ hoĩes amas sup christũ: q̃uo dicis nõ sum adultara: q̃ xp̃o te ĩ mõasterio tradidisti & nũc hoĩbꝫ uis placere de pulchritudine uultus tui. Cũ hoc facis signũ demonstrat meretri

cis: hoc facere solent me retrices & seculares mu-lieres: uidelicet cũ ponũt facies suas ut ĩ oculis homi nũ appeant formose. O q̃ te turpe ẽ & q̃ absurdũ il lud facere femĩe sãctimo niales qđ facere solẽt me retrices & seculares muli eres. Igit̃ hõesta uirgo au di q̃ dico attẽde q̃ mõeo: nunq̃ uultũ tuũ cõponas ut hoĩbus placeas: sed ite rius orna faciẽ tuã: cõscia bõis uirtutibꝫ ut Iesu xp̃o celesti spõso placere uale as. Deus nõ delectat̃ ĩ pul chritudĩe corpis sed ĩ pul chritudĩe mẽtis nõ ĩ cõpo sitõe uultus: sed ĩ bõis mo ribus. Nõ ĩ corpis ꝯpositõ ne sed ĩ scã ꝯuersatõe. Cũ scã aĩa ĩtus ꝓpter xp̃m bo nis moribus ornat̃ a xp̃o: diligit̃ atq̃ amat̃: qđ bene spõsꝰ ĩ cãticis cãticoꝝ ubi spõse loquitur dicẽs: q̃ pul chra es amica mea & q̃ de cora carissima ĩ delitiis ac

si diceret q̃ pulchra es amica mea. i. iuste scẽ & r̃ligio se uiuẽdo es pulchra & me sup oĩa diligẽdo es amica: iõ es pulchra & decora qa bene uiuẽdo ĩ bõis opibꝫ ꝯuersaris atq̃ iõ es aĩca qa pfecte me diligis qa alteꝝ amicũ priusq̃ me nõ dili-gis nõ solũ es amica mea sed ẽt carissĩa qa plus mi hi desideras placere p bõa opa ĩ mẽtem q̃ hoĩbus fo ras de corpis pulchritudi ne: iõ nõ solũ es amica sed ẽt ĩ delitiis carissima. Sc̃tã aĩa carissima dicit̃ ĩ deliti is uidelicet scripturaꝝ scã rũ qa ad amorẽ & familia ritatẽ xp̃i pfecte nõ puẽit q scripture scẽ delitiis abũ dare cõtẽnit. Ille ad amo-rẽ xp̃i pfecte puẽire pote rit q delitiis scripturaꝝ se r̃ficit & xp̃z diligit & a xp̃o diligitur. qui uero plus de siderat placere hominibꝫ de pulchritudine uultus sui q̃ christo de bonis ope

ribus nec xp̄m pfecte dili
git nec a xp̄o diligit̄: Mo
neo ergo te soror cariſſi-
ma ut xp̄m diligas sup oīa
qa deus pr̄ te ellegit ī ipſo
āte secula. Rogo ēt te ut il
li soli placere cōcupiſcas:
& ut ab hoībus laudē tpa-
lē nō accipias. Amen.

Vt uirgo non rideat im-
moderate. Ser. lxv.

Oror cariſſima. Au-
di ſapiētiſſimi Salo-
mōis uerba riſū deputaui
errorē & gaudio dixi qd
fruſtra d̄ciperis. Error di-
cit̄ q̄do aliud dēt fieri & a
liud fit. Tūc ergo fit error
q̄do ille qui dēt plorare ri
det: lō rurſus dr̄ error qa
dū qſq; ridet diem mortis
ſue ī mēte nō habet: uere
fruſtra decipit̄ q ī tpalib;
gaudiis letat̄. Decepti ſūt
q gaudēt ī pſpitatibus hu
ius ſeculi: ſi diē mortis ſue
ad memoriā reduxiſſent:
pri; pccā ſua plorarent q̄
de reb; uāis riderēt. Qui
de reb; uanis ridēt. ſi ma-
la q̄ paſſuri ſūt ī mēte hē-
rēt nō riderēt ſed lugerēt
unde ēt Salomon ait. Ri-
ſus dolore miſcebit̄: & ex
trema gaudii luctus occu-
pabit: & dn̄ſ ī euāgelio btī
q lugēt quoniā ipſi cōſola
bunt̄. Nō dixit btī q ridēt
ſed btī q lugēt: qa uere illi
ſūt btī q pccā ſua lugēt: nō
illi q de reb; uanis ridēt.
Qui ſcd̄m deū lugent btī
ſūt: quoniā ipſi cōſolabūt̄
Et iacobus apoſtolus: ſtul
te ridentes increpat dicēſ
Riſus ueſter uertetur ī lu-
ctum & gaudium ī mero-
rem. Stultus ī riſu exaltat
uocem ſuam: Sapiens au-
tem uix tacite ridebit. Ri
ſum ergo ſoros dilecta q̄
ſi errorem de uita & tem
poralem letitiam in luctū
commuta: quar̄: ſcilicet ut
beatifices te ſi in hac peri
grinatione ploraueris te
uidelicet ut in die mor-
tis tue btā inueniaris: ſi te

ipsá i hoc mũdo ploraue
ris. Cognosce te pegriná
eé i hoc mũdo:qa non est
hic pr̃ia tua sed i celo non
hés hic manété:qa deus p
misit tibi i celo hierusalé
celesté:ad q̃ dauid pphe-
ta puenire desiderabat cũ
dicebat. Letatus sũ i his q̃
dicta sũt mihi i domũ do-
mini ibim9. Tali ét deside
rio ardebat xp̃i seruus qui
dicebat: Cupio dissolui &
eé cũ xp̃o ille ét ad celũ p-
uenire cupiebat q dicebat
Heu mihi qa icolatus me
us plongatus é hitaui cũ
hitátib9 cedar:q̃do hec di
cebat de uáitatibus huius
mũdi non ridebat sed de
hac pegrinatiõe lugebat.
Igr̃ honesta uirgo gaudiũ
tuũ sp sit i celo. Tui cordis
letitia sp sit modesta & trá
qlla iuxta q apostolus ait.
Gaudete i dõino sep: Iterũ
dico gaudete. Et alio loco
dicit fructs át spũs é gaudi
um: Talis fecũditas non p

turbat méte fecũditate ri
dédi: sed subleuat aiam p
desideriũ ad celesté patriá
ubi possit audire. Intra in
gaudiũ dñi tui. Facies hoĩs
é speculũ cordis p risũ põt
hõ cognoscere cor scimo
nialis féine. Risus & iocus
iutilis cõsciẽtiá uaná ostẽ-
dũt féine scimonialis ple-
rũq q̃le fit cor femie sci-
monialis demõstrat risus
& iocus turpis. Nõ.n. illa
ipudét rideret si cor castũ
haberet. Nunquam ride-
ret lasciue: si lasciuia non
haberet in mente. Sic.n.
ait dñs: Ex habũdátia cor-
dis os loqt̃: Ergo ex abun
dantia uanissimi pectoris
ridet facies uirgĩs si i mé-
te féine uanitas nõ eét de
uanitate nũq̃ rideret: més
casta plus gaudet in luctu
quá i risu: Certe si scimo-
nialis femia héret i méte
uerá castitaté plus amaret
lachrymas: q leticiá tpalé.
Si ad memoriá reduceret

suas negligētias & īferni péas: plus diligeret lachrymas q̄ risus. Vbi risus & iocus abundát: tibi pfecta charitas nō regnat. Si scimonialis pfecte xp̄m diligeret: nō rideret: sed cū d̄siderio illiꝰ īdesinéter plo raret. Quia q pfecte xp̄m diligit & timet: non ridet sed aōre eiꝰ luget. Miror q̄re illa amat iocus & risus q̄ iō uéit ad mōasteriū ut ꝑ pcis suis fūderet lachrymas. Miror q̄re nō hét uerecūdiá: q̄ñ in risu exaltat uocé suá: Valde turpe é ei ridere: q̄ ī hac pegrinatōe debuerat pccá sua plorar̄ Nos miseri q̄re ridemus q de oībꝰ opibꝰ nr̄is ī conspectu ágeloꝝ & oīum sā ctoꝝ deo orōné redituri sumus. Iō meliꝰ é nobis in hac uita lugere pccá nr̄a: ut a dn̄o possumus cōseq ueniá ī futura. Obsecro igit̄ te soror uenerabilis: ut risus & iocus caueas: & ꝑ pccīs tuis īdesinēter lachrymas fūdas. Iocus & risus fuge: & pccá tua īcesáter luge. Audi sponsa xp̄i: qd spōsus ī cáticis cáticoꝝ spōse loqt̄ dicés. Oculi tui sicut pisline ī esebō dicūt̄: Quia dū scá aīa de hac pegrinatiōe plorat: p gr̄am dei a pccis se lauat. Sic scimonialis femīa dēt sine ītermissione lugere: ut se a pccīs suis posset lauar̄. Igr̄ soror carissima si ī hac uita pccá nr̄a pfecte plorauerimus: & a uanitatibus huiꝰ mūdi recesserimus: pccōꝝ nr̄oꝝ ueniam nos obtīere credimus. Amé.

Vt uirgo nō desideret ciuitates uidere. Ser. lxvi.

Oror carissima: audi quō hieremias ꝓpheta nr̄as īiqtates plorat dicés. Quō obscuratū é aurū: mutatus é color eiꝰ optimus. Dispsi sunt lapides sáctuarii: ī capite oīm plateaꝝ. p auꝝ ītelligimus ui

tã religioſoꝝ hoium:q̃ an
tea erat ꝑ gloriã uirtutum
clara:nunc uero ꝑ turpes
opatões é obſcura. Color
optim9 auri : ſignificat ha
bitũ ſcitatis:q ꝑ bona opa
prius erat ꝑcioſus atq̃ op
timus:nũc uero ꝑ uitia &
ſecularia opa é mutatus :
& uilis atq̃ deſpectus. Ve
re é mutatus optimus hi
tus rligioſoꝝ uiroꝝ: uide
licet mõachoꝝ canonico
rũ & ſcimonialiũ femiaꝝ
q̃do ãpli9 cõponit : ut pla
ceat i conſpectu populi :q̃
ut placeat i cõſpectu dei.
Vere é mutatus optimus
color auri:q̃do plus aptat
hĩtus rligioſoꝝ uiroꝝ: ut
placeat ꝑ uanã gloriã i cõ-
ſpectu oĩum: q̃ ut placeat
ꝑ humilitaté ãte deũ. Cer
te hodie ſũt mutata rligio
ſoꝝ uiroꝝ optima ueſti-
méta:q̃do magis ornant
ut placeát i palatio regis:
q̃ i cõſpectu creatoris. Se-
qt. Diſpſi ſt lapides ſãctu
arii i capite oĩum plateaꝝ
Lapides ſãctuarii dſignãt
religioſos uiros:q̃ nũq̃ de
bét foris uagari:ſed in ſe-
creto mõaſterii ante ocu-
los dei ſp cõmorari. Sed
diſpſi ſũt hodie lapides ſã
ctuarii i capite oĩum pla-
teaꝝ:q̃do religioſi uiri q̃-
rédo uana & ſecularia fo-
ris uagãt. In capite oĩum
plateaꝝ lapides ſãctuarii
ſũt diſpſi:q̃do uiri rligioſi
plus deſiderát i palatio re
giſ uerſari:q̃ intra clauſtꝝ
mõaſterio cõmorari. Di-
ſpſi ſũt:q̃do pl9 deſiderát
audire ſupflua uerba diui-
tũ : q̃ ꝑcepta ſcripturaꝝ.
In capite plateaꝝ diſpgũt
q̃do plus letant i cõuiuiis
& loquutionib9 diuitũ : q̃
i pauptate & abſtinétia re
ligioſoꝝ fratrũ: Serui dei
plus debent diligere legu
mĩa i mõaſterio:q̃ opulé-
ta 9uiuia i ſeculo. Religio
ſi uiri plus debét amare o
lera inter ſuos fres:q̃ mul

titudinē ciboꝝ inter diui uites. Viri religiosi āplius debēt gaudere i mēsa pau perū frum: q̄ i mēsa regū. Quare? Quia sicut ait au gustinus. Meliꝰ ē minus e gere: q̄ plus hr̄e. Melius ē ꝑ xp̄o i mōasterio paup tatem sustinere q̄ i seculo multas diuitias hr̄e. Neces se ē igr̄ ut qsq religiosus si saluari desiderat: seculū cōtēnat: & sese itra mona sterii claustra concludat. Dēt religiosus uir ꝯuētus seculariū hoium fuger: & societatē seruoꝝ dei req rere. Viri religiosi plus de bēt diligere claustra: q̄ re gis aulā. Nūc igr̄ audi q̄ di co: asculta q̄ moneo. Meli us ē tibi i claustro sedere: q̄ plateas ciuitatis circuir plus dilige i mōasterio cō sistere: q̄ ciuitates uidere. Melius ē qescere itra pari etes mōasterii: q̄ apparer i cōspectu populi. Si te in cluseris i claustro: amabe ris a xp̄o. Quod bene i cā ticis cāticoꝝ spōsus isinu at: cū spōse loqt̄ dicēs. Or tus conclusus: soror mea: ortus cōclusus fōs signatꝰ Vnaq̄q sc̄a aīa ortus con clusus eē itelligit: qa dum uirtutes nutrit: flores gi gnit: uirtutibꝰ se nutrit re ficit: fructus quos germi nat eadē custodit. Cōclu sus. n. ortus sc̄a aīa eē dici tur: qa dū amore uite eter ne a strepitu seculari se ab strahit: dū uisus hoīum fu git: dū bona q agit ꝓ lau des hoium abscōdit: dū se se ꝓ deū ne ab hoibꝰ ui deat̄ icludit: dū humanas laudes cōtēnit: ipsa bona cōtēnere itētiōe se circū sepit ne ad iteriora rapiē da hostis ātiqs irrūpe pos sit. Fons ēt signatus dr̄: qa dū celestia assidue cogitat dū scientiā scripturaꝝ sēp i uētre memorie congre gat: q̄i aq̄s uiuētes sc̄a mēs i se gignere non cessat. ex

qbus scicietes ꝓximos re ficere ualeāt: Igit̃ soror ca rissima: sicut supius dixi ti bi: si dū uiuis te ipsā pro a more xp̄i ītra parietes cla ustri īcluseris: & pfecte p̄ ceptis regule adheseris: post hanc uitam cum eo dem Iesu christo sponso tuo in celesti thalamo le taberis. Amen.

De tētatiōe. Ser. lxvii.

Oror carissima: audi iocobū apo. dicētem Resistite dyabolo: & fugi et a uobis. Et btūs ieroni mus dicit. Nihil eo fortius q dybolū uicit. Et nihil im becillius quā ille q a carne sua supat. Sagitte dyaboli frigore uigiliaꝝ & ieiuni orū pcitate sūt extinguen de. Calidus inimicus nr̄ sē p exqrit unde nos decipe possit: & nō tātū curat iu gulare corpora sed aīas q̄ si lupus gregē Dyabolus dissipat aīas: cū fidelē po pulū p tētationē necat: ta mē dyabolus nō āplius ēt tat electos q̄ pmittat deus q̄do dyabolus seruos dei tētat: eoꝝ utilitatibus ser uit cū eos p tētatiōes suas nō decipit: sed erudit. Se pe tētatiōes q̄s dyabolus ɔmouet ad īteritū hoīum deus cōuertit eas ad pfec tū aīaꝝ. Nūq̄ serui dei tē tatiōes dyaboli sustier̄ po tuissēt: si neqtiā eoꝝ pie tas dei non tēparet uel re frēaret: quis dyabolus sp cupiat tentare seruos dei: tamē si a deo ptātē nō ac cepit non pōt īplere qđ q̄ rit. Vnde & oīs uolūtas di aboli sp ē īiusta: sed tamē pmittēte deo iusta ē ptās eius. Dyabolus ex semet ipso iniuste querit tenta re seruos dei: sed eos qui tentandi sunt tentare nō poterit nisi ei deus licenti am dederit Vnde & in li bris regum de Dyabolo scriptum est quia spiritus domini male exagitabat

saul: ubi iuste q̃si spũs dñi erat: cur malus erat: & si malus erat: cur dñi erat. Sed ĩ hoc loco cõphẽsa ẽ duobꝫ uerbis & dei potestas iusta: & dyaboli uolũtas ĩiusta. Nã spũs malus erat p malã uolũtatẽ: & idẽ spũs dñi erat: p acceptã iustissimã potestatem. diabolus nõ ẽ missor uicioꝝ: sed solũmodo ĩcẽtor: Neqꝫ alibi põt fomẽta cõcupiscẽtie succẽdere: nisi ubi priꝰ graues delectationes cogitatiõis uiderit. Sed si a nobis expellimus delectatiões praue cogitatiõis: statĩ dyabolus cõfusus recedit. & arma tẽtatiõis eiꝰ frãgunt. Sepe dyabolus p spũm boni uult decipe seruos dei: q̃do se simulat in ãgelũ lucis: sed discretõ sãctoꝝ tãta dẽt esse: ut inter bonũ & malũ ualeat discẽnere: ne eos dyaboluꝰ fraudulẽter ualeat decipe: hec ẽ. n. pcũctatio iosue: Dicẽtis. Noster es ante aduersarioꝝ. Propt hoc & hieremie pphete dr. Si pciosũ a uili seperaueris: q̃si os meũ eris. Dyabolus ĩ oculis seculariũ hoĩum terribilis ẽ: sed ĩ oculis electoꝝ dei uilis ẽ. Increduli diabolũ timent q̃si leonẽ. Illi uero q ĩ fide fortes sũt: dyabolũ despiciũt: q̃si uermiculũ: & cũ eũ uiderũt cõtẽnũt. Dyabolus ẽ serpẽs lubricus sed si capiti eiꝰ hoc ẽ priẽ sugestiõi nõ resistit totus ĩ ĩtima cordis dũ nõ sentit illabit. Vicia dyabolicaꝝ tẽptationũ fragilia sũt: sed si nõ caueant: & p usũ ĩ cõsuetudinẽ trãseãt ĩ nouissimis fortiter cõualescũt: ita ut uñq̃ aut cũ difficultate uĩcant. Dyabolus qñ dcipe aliquẽ hoĩem q̃rit: prius naturã uniuscuiusqꝫ hoĩs ĩtẽdit & inde se applicat ũde uidet hoĩem aptũ ad peccãdũ: Vñ btũs ysidorus. Ampliꝰ tẽtat diabolus hoĩem ex pte illa q eũ uidet p excresẽtẽ hu-

moré facile iclinari ad ui-
cia:ut scd̄m hũoris cõsper
sioné adhibeat & téptati-
oné. Sicut ille q aquá d̄du
cit:nõ eá p aliá pté mittit:
nisi ubi eá meliꝰ curer̄ co
gnoscit. In tota uita dya
bolus cupit hoiem decipe
sed ápliꝰ i fine. Et hoc é ꝙ
i pricipio serpéti dictũ é.
Tu isidiaris calcaneo eius
Tunc dyabolus calcaneo
hois isidiať:q̄do eũ in fine
uite decipe conať. Q uia
nimiꝝ Dyabolus hoiem
qué spatio uite nõ decipit
i fine decipe dispõit. Proi
de q̄uis hõ sit iustus nunq̄
tamé necesse é ut sit i hac
uita securus: sed sp hũilis:
caueat sépq ne i fine deci
piať solicitus ptimescat.
Igr̄ soror mihi i xp̄o dilec
ta:necesse é ut depcemur
deũ oipotété: ne pmittat
nos tétari supra id qd̄ pos
sumus sustinere:qa sp deꝰ
uires dyaboli restrigit ne
tátum noceat q̄tũ nocere
cupit. Vnde i cáticis cáti-
coꝝ spũs scũs dyabolũ in-
crepat dicens. Surge aqlo
& ueni auster: pfla ortum
meũ:& fluát aromata illiꝰ
Per aqloné q i frigore cõ
strigit & torpentes facit:
qd aliud nisi imũdus spũs
designať:q dũ tétat & pos
sidet oés r̄probos a bono
ope torpere facit. p austrꝝ
uero.s.calidũ uétũ:spũs sá
ctus designať:q dũ métes
electoꝝ tágit ab oi torpo
re relaxat:& feruétes i dei
amore facit. Ergo surgat
aqlo.i.malignꝰ spũs ab ec
clesia:uel ab unaq̄q fideli
aía discedat:ne ápliꝰ tétet
quá oportet:ueniatq au-
ster:& pflet ortum sponsi
& fluant aromata illius.
V t spiritus sanctus uideli-
cet adueniens ignem cha
ritatis mentibus infundat
& a tétatiõe atq a torpoř
negligétie métem soluat.
Q uod dũ agit aromata
fluunt:qa adueniente spũ

fectõ:cor q prius torpue-rat:ad bõa opa se excitat: & q̃si ortꝰ florſcit: & post floré fructus redolétes ac reficiétes facit qbus se & pximos suos p bõa exempla reficit. INT. Fr̃ carissime rogo ut ostẽdas mihi: q é remediũ aduersus tentatiões demonũ. RE. Soror mihi in xp̃o dilectissima: hoc é remediũ eius q uitiorum uel demonũ tentatióibꝰ estuat:ut quáto amplius tentat̃ táto amplius ad oratioñé currat. Si ergo cogitatiões huius seculi male & sordidé cõturbát cor tuũ & psuadent aliqd illicitũ ppetrare:p orõnes puras & uigilias sctás dpellentur ab aía tua. Assidue cũ oí deuotiõe:assiste í cõspectu dñi: in tpe orõnis tue: ut íminété tẽtatioñé dyaboli facilius possis euadere. Cognosce uenerabilis soror qa nõ solum debéus pugnare cõtra dyaboli tẽtatioñẽ:sed ẽt contra uitia carnis: Quare? qa caro cõcupiscit: aduersus spiritũ: spús aũt aduersus carné. Iõ tá pseueranter dbemus orare:quousq possumꝰ pgr̃am dĩ sugestiões carnalium desideriorum atq tentationes demonum uincere. Frequens oratio extinguit í pugnatioñé uitiorum. Orõ cõtinua supat tela dyaboli. Orõ é pría uirtus aduersus tẽtationũ ícursus. Igitur soror carissima sicut iam dixi tibi:p orõnes puras & uigilias sanctas:poteris supare tentatiões dyabolicas. Sed si adhuc sentis molestias carnis:si tangeris stimulis carnis: si memoria libidinis adhuc titilat animum tuum: si caro tua adhuc te impugnat: si te luxuria tentat: si te libido ad peccádũ inuitat: obice tibi memoriá mortis tue: propõe tibi futurorum iudici

um: Reduc ad memoriã futura torméta: ꝓpone tibi eterna supplicia: & etiá ꝓpone áte oculos tuos ꝑpetuos ignes ĩfernoꝝ: ꝓpone tibi horribiles péas gehéne. Memoria ardoris gehéne extinguat ĩ te ardorẽ luxurie. Amé. De

somniis. Ser. lxviii.

Oror carissima ea q̃ dicũtur ausculta. Sepe in noctibus demões occurrétes cõturbát sensus hominũ ꝑ uisiões: sepe ét apta ĩ pugnatiõe crassantes corpa hoium uerberá. Diuerso mõ fiũt sõnia. Quedá sõnia eueniũt ꝑ saturitaté: siue ꝑ exinãitioné: q̃ ét ꝑ expientiá nota sunt. Quedá ét ex ꝓpria cogitatiõe oriunt. Ná sepe q̃ ĩ die cogitáus: ĩ nocte recognoscimꝰ. Multa sõnia eueniũt ex illusiõe ĩ mũdorum spũum: salomõe attestáte qui ait: Multos errare fecerũt sõnia & excide

rũt sperátes ĩ illis. Quedá át uisiões iusto eueiũt mõ. i. supne ꝛuelatiõis ministerio: sicut ĩ ueteri testõ legitur đ Ioseph filio iacob: q ꝑ sõniũ fribus dicit ꝑferédus uel sicut legit ĩ euágelio de ioseph spõso marie q ꝑ sõniũ é admõitꝰ ut fugeret cũ puero in egyptũ. Nõnũq̃ accidũt ꝑmixte ét uisiões. i. cogitatões simul & illusiõe: atq̧ ité cogitatiõe simul & ꝛuelatiõe: daniele dicéte. Qui reuelat mysteria: ostédit tibi q̃ uétura sũt. Quáuis q̃dá uera sõnia sint: tñ facile nõ đbemus eis credere: qa diuersis imagiatiõibꝰ nascunt: & unde uéiát ꝑfecte nõ cognoscius. Igr̃ sõniis facile nõ debéus fidé adhibere: Ne forte sathá ĩ angelũ lucis se tráfformás: aliquem hoiem ĩ cautum decipiat. Alii q̃do demões quosdá curiosos & sõnia obseruátes: ita deceptoria arte de

cipiunt:ut quedá sõnia nõ
aliter eueniát q̃ ipsi dicũt:
ideo aliquádo uera ꝓnun
ciát ut i multis fallant. Sed
q̃uis ita sõnia eueniát sicut
déones ꝓnunciát tamen
credéda nõ sunt:ne ex illu
siõe procedat:scd'm testi-
moniũ sctipture dicentis.
Si dixerint uobis & ita e-
uenerint nõ credatis. Sõ-
nia similia sũt auguriis:&
q ea obseruát:augurii no-
scunt ergo sõniis fides nõ
é adhibéda:q̃uis u ideátur
eé uera. qui i sõniis uel au
guriis spé suá ponit:nõ cõ
fidit i deo:&talis é q̃lis ille
qui uentũ seqt aut umbrá
apphédere nititur. Augu
ria médacia:& sõnia dece
ptoria: utraq; uana sunt.
Nõ debemus credere sõ-
niis:ne forte ꝑcipiamur i
illis. Spes nr̃a i deo semp
sit firma &de sõniis nulla
nobis sit cura. Dignũ ual-
de est ut in deo ponamus
spé nostrá:& i sõniis nullá
héamus fiduciá. Iõ soror
carissima te mõeo:ut mẽs
tua nõ sit i sõniis uel augu
riis itéta: sed i deo oĩpotẽ
sit firma. Si.n.auguria uel
sõnia obseruaueris: cito
decipieris. In oĩ uita tua
cõtépne auguria & sõnia:
& pone spé tuá pfecte in
dei ꝓuidétia: & i hac uita
& in futura uenient tibi
prospera. De breuitate
uite. Sermo:lxix.

Oror carissima. Au-
di uerba salomonis quod
cũq; põt manus tua facere
instáter opare qa nec op9
nec rõ:nec sciétia: nec sa-
pientia erũt apud iferos
quo tu ꝓperas: Tantũ.n.
i hac p̃séti uita é licitũ opa
ri bonũ. In futura.náq; ui
ta iã nõ expectat opatio:
sed bonoꝝ opum retribu
tio. Vita ista:breuis é:&ca
duca. Vnde btũs ysidorus
q lõgitudiné p̃sentis uite
nõ suo spatio:sed d eius fi
né ꝯsiderat q̃ sit breuis &

misera satis utiliter pēsat. Igit soror dilecta mihi in xpo: si uerā uitā q̄ris ad eā uitā tēde: que ē uera: pro qua es christiana. i. ad eternā. Eterna uita est uitalis ista est mortalis. Ideo debes ī carne mori mundo: ne moriaris ī aīa xpo Tūc qsq3 uiuer credit si scd'm seculū moriens in solo đo uiuit: in quo uiuere pmisit. De mora uite huius tediū patit iustus: eo q2 ad đ sideratā patriā tarde ꝑueniat. Venturi exituri ignorātia hoibus est incerta: & dum qsq3 mori non arbitrat: cōfestim morit Vnđ festinet unusqsq3 emēdar malū q2 fecit ne iniquitatibus moriat: & simul finiatur uita cū culpa. Diabolꝰ quos uiuētes accendit ad uicia moriētes subito nititur ptrahere ad tormēta. Quāuis hō in hac uita iustus sit: tamē cū de corpore isto egredit: ptimescit

ne supplicio dignꝰ sit. Trāquilla uocatio cōmēdat finē iustoꝝ nominū: ut ex eo ītelligātur scōꝝ angeloꝝ hēre cōsorciū: ex quo sine graui uexatōe de hoc mortali corpe egrediunt Iesus xp̄s filius dei cū magno honore recipit seruos suos: ab hac uita recedētes ī eterna btitudie. Vnde spōsa ī canticis canticoꝝ loqtur dicēs. Dilectus meus descēdit ī ortū suū ad areolā aromatis ut descēdit: qa ecclesiā uisitās ad eos maiori grā uenit: quos sanctis opibus & exēplis uirtutū: odorē bone fame pximis suis emittere cognoscit ortis pasci tur: quādo in uirtutibꝰ aīarū delectat. Lilia colligit: quādo electos suos ab hac uita succidit: & ad gaudia eterne uite eos trāsire facit. Ve talibus dicitur: Preciosa ın cōspectu domini mors scōrū eius. Tela con

sumit filis & uita hois expendit diebus singulis. In die mortis aie electorũ nimio terrent metu icerti: utrũ ad premiũ an ad supplicia trãseãt. Qui ãt electi i fine suo purgant a leuibus pccis. Quidã uero i ipsa mortis sue hora ilare scũt & gaudent ex cõtemplatiõe eternorũ bonorũ Iõ uoluit oipotẽs deus diẽ mortis nr̃e nobis esse icognitũ: ut semp ignorat sp eẽ pximus credat. Et tãto quis sollicitus sit in bono opeꝝ: qto incertus ẽ de sua euocatiõe. Demões suscipiunt aĩas malorũ hoĩum in die mortis eorũ ut ipsi sit eis tortores i penis que fuerunt suo sores i uitiis. Tũc malagni spũs opa sua reqrũt qñ aĩa de corpe egredit: & tũc mala q̃ sua serũt replicãt: ut eã secum ad tormẽta pertrahãt. iniquus post mortẽ ducitur cruciãdus. Iustꝰ uero post laborẽ qescit securus. Sicut. n. electoꝝ sbtitudo letificat ita credi necesse ẽ q̃ a die exitus sui ignis pccõres exurat. Soror mihi in xp̃o dilecta: iõ in auribus tuis hec exponi: ut cognoscas qa necesse ẽ nos terrena sẽper despicere: & diem mortis nr̃e sẽper i mẽte hr̃e. Audi ẽt qd Iacobꝰ apostolus dicat. Que ẽ uita nr̃a nisi uapor ad modicũ parẽs. Iteꝝ salomõ ait. Ne glorieris in crastinum ignoras. n. qd sup uẽtura pariat dies. Sollicite ergo soror uenerabilis debes uiuer̃ & terminũ uite tue cõsideare quottidie ut huius seculi blandimẽta possis despicer̃ & celestia bõa acqrere. In oibꝰ opibꝰ tuis considerare nouissima tua: & ieternũ non peccabis. qa si ea sp ꝯsideraueris nunq̃ aut raro peccabis. Hac de cã te mõeo soror ut i rbus uanis huius mũ-

di nō leteris:quia ſine du bio morieris: nec habeas ſpē in rebus tēporalibus: qa per nullā ſortē poteris effugere mortē. Caro mi ſera cur in terrenis letať: q̄ ad mādueādū uermibuſ preparať? Honeſtiſſima ſoror iō hoc dixi ut nunq̄ obliuiſcaris ordinē tue cō ditionis. Memento qa ci- nis es & in cinerē reuerte ris. Puluis es & in puluerē ibis: Sic.n.ait domius pri- mo hoī. Reduc ēt ad me- moriā ea q̄ Iob đ ſe loquu tus eſt dicēs. Quaſi putre do cōſumendus ſū:& qua ſi ueſtimentū quod come diť a tinea. Memoriā tue mortis obice. Diē exitus tui tibi ꝓpone. Dies mor tis tue ſēper ſit in memo- ria tua:& recordatione il lius perfecte caueas pecca ta & uitia. Amen.

De morte. Ser. lxx.

Oror uenerabilis:ro go ut audias uerba cuiuſdā ſapiētis. O mors q̄ amara eſt memoria tua homini pacē hēnti in ſub ſtātiis ſuis Et iteꝝ o morſ bonū eſt iudiciū tuū hoī ī digenti & q minorať diui tiis & uiribus. Huic ſimi- le ē quod ait btūs Iſidoruſ O mors q̄ dulcis es miſe- ris:q̄ ſuauis es amare uiuē tibus: q̄ iocūda es triſtibꝫ atqꝫ lugētibus. Mors po- nit finē oībus malis ī hac uita. Dat terminū malis ī hoc ſeculo:adimit oēm ca lamitatem. Mors prebet terminum hominibus tri bulationibus in hoc mun do:ſed heu expectata mōſ tarde uenit. Igiť ſoror ca- riſſima melius ē bene mo ri q̄ male uiuere. Melius ē non eſſe q̄ eſſe infeliciter

INTECROGATIO. Fr̄ dilecte rogo te ut dicas ſi debemus mortuos lugerē aut ꝓ amicis mortuis plā- ctum fecere. RESPON SIO. Soror dile. Ad hoc

btūs ysidorus respondeat tibi. Quāuis inquit pietas ꝓ defunctis fidelibus plorare iubeat fides tamē ꝓ eis lugere uetat. Pro fidelibus igr̄ defūctis nō debemus plorare sed deo grās agere: quia eos de miseria huius seculi dignatus est liberare: & qui eos ad loca refrigerii: lucis & pacis sicut credimus fecit transir̄ Defunctos fideles lugere nō dēmus: quos ad requiem macrasse non dubitamus. Hōesta uirgo audi q̄ dico. Illi hoīes sūt ī morte plorādi: quos demōes cū ignōinia rapiūt. nō illi quos angeli cū honore suscipiūt. Vel illi sūt lugēdi quos demōes ptrahūt ad pēas īferni: nō āt illi quos āgeli perducūt ad gaudia paradisi. Aut illi sunt plorādi q post mortē a demonibus sepeliunt̄ ī iferno: nō illi q ab āgelis collocāt̄ ī celo: illi sūt plorādi q male moriunt̄: nō illi qui bene finiūtur. Illi sūt flendi qui male morte p̄occupāt̄: & nō illi qui p̄ciosa morte honorātur: xp̄i uirgo audi q̄ dico q̄do mortuos q bene moriūt̄ lugeo: & mihi noceo & illis nō ꝓficio: q̄do mortuos ploro & illis nō ꝓdest & mihi obest: illi ergo mōtuos suos carnalit̄ lugeāt q r̄surrectionē negāt: aut quos post mortē non credāt resurrectionē: igr̄ soror carissima: nos q mortuos nr̄os credimus cum xp̄o regnare: nō debem⁹ ꝓ eis plorare sed orar̄: nō debemus mortuos carnaliter lugere: sed ꝓ eis domino p̄ces fūdere: ut eos digne̅t de penis eripere.

De iudicio. Ser. lxxi.

Eminū ē iudiciū diuinū: unū quo ī hac uita iudicāt̄ hoīes: alterum quo ī futura iudicabūt̄: ꝓpterea qdā hic iudicāt̄ ꝓpter īfirmitates & paup

tates:& p uarias tribulati-
ones huius seculi:ne in fu
turo iudicent᷑. Nō quibus-
dā ad purgationē ꝓficit
tēporalis pena:quorundā
uero hic ĩchoat᷑ dānatio:
& illis sperat᷑ pfecta pdi-
tio:qdā iudicat᷑ ĩ hoc secu
lo p tribulationē:qdā ue-
ro ĩ futuro iudicabūt᷑ per
ignē ad examē districti iu
dicis:nec iusticia iusti se-
cura erit:ĩde ē ꝙ de domi
no loqt᷑ iob. Innocētē & ĩ
piū ipse cōsumit:cōsumit᷑
qppe a deo ĩnocēs q̄do ip
sa ĩnocētia liquidius reqsi
ta:& diuine ĩnnocētie cō
perata nihil efficit᷑. Cōsu-
mit᷑ ēt a deo impius: q̄do
subtilitate diuini examis ĩ
pietas illius requirit᷑ & de
recta dānat᷑. Xps ĩ iudicio
ꝓ diuersitate meritorum
mitis ac suauis apparebit
electis:reprobis uero ap-
parebit terribilis. In die
iudicii q̄lē unusqsq; habu-
it cōscientiā talē iudicē he

bit. Vt xp̄o ĩ sua trāquilita
te manēte:illis solis terri-
bilis appeat:quos mala cō
sciētia accusat. Soror caris
sima audi beatū ysidorū
dicentē. Nullus hō ē sine
pccō:nec qsq̄ securus esse
pōt de dei iuditio cū ēt de
ociosis uerbis redenda sit
ratio. Heu nobis miseris
pccōribus:heu nobis indi
gnis:qd ĩ illa die dicturi su
mus q nō solū occiosis uer
bis sed & fcĩs cotidie pec-
camꝰ:& amlis actibꝰ nūq̄
cessamꝰ. Si ĩ iudio oĩpotē
tis đi iustus securꝰ nō erit:
qd de nobis pccōribꝰ erit
Si ad examē districti iudi-
cis:nec iusticia iusti & hōis
erit secura nos miseri qd
faciemus ĩ die illa:q quot-
tidie multiplicamus pccā
nr̄a? Si ĩ die iudicii uix sal-
uabit᷑ iustus:nos q ĩnume
rabilia mala fecimus ĩ die
illa ubi apparebimꝰ? Nul
lus hō sine timore poterit
eē in die illa: q̄do celi mo

uēdi sūt & terra & oīa ele
mēta calore sūt soluēda:
de q̄ ēt dicit̄. Dies illa dies
ire: dies tribulatiōis: dies
miserie & uīdicte dies nu
bis & caliginis: dies tube
& clāgoris tribulabit̄ ī ea
fortis. Heu fr̄ mi quid ī il
la die sumus dicturi: q̄do
ille districtus iudex adue-
nerit? Dū. n. aduētū illius
memorasti me plorare fe
cisti. Tu memorādo terri
bilē diē iudicii: ad lachry-
ma me coegisti. Soror mi
hi ī xp̄o dilecta bene feci-
sti si cū timore districti iu
dicis fleuisti: quia āteq̄ ap-
pareat dies iudicii opor-
tet nos p̄uenire āte faciē
eius ī cōfessiōe: & lachry-
mas nr̄as in cōspectu eius
ponere. In hac uita est tp̄s
acceptabile: & dies salutis
Vnde dr̄: Querite dn̄m
dū īueniri p̄ōt: īuocate eū
dū p̄pe ē. In hac uita non
uidet̄ iudex & ē p̄pe In fu
tura uita uidebit̄ & erit lō
ge. Igit̄ soror carissima ne
cesse est ut q̄ramus domi
nū ī toto cord̄ & tota mē
te ī hac p̄senti uita: si eum
īuenire q̄rimus ī futura.
Si eū ī hac uita cū oī deuo
tione q̄sierimus: & a ma-
lis opibus recesserimus: ī
die iudicii mīam ab eo cō
sequemur: q̄a bēignus &
misericors ē. De illo nāq̄3
scriptū ē: suauis dominus
uniuersis: & miseratiōes
eius sr̄ oīa opa eius. Igr̄ so
ror carissima: dep̄cemur
ipsū terribilem ac iustissi-
mū iudicē cū lacrymis &
oī d̄uotiōe: ut ī die iudicii
nō reddat nobis secundū
iniquitates nostras sed se-
cundū mīas suas: & ut nō
p̄mittat nos cū īpiis audi-
re illā terribilē sentētiam
Ite meledicti ī ignem eter
nū. Sed ut faciat nos cum
electis suis audire. Venite
benedicti patris mei p̄ci-
pite regnū q̄d uobis para
tum ē ab origine mundi.

De exortatiōe. Ser. lxxii.

Arissima soror: iam per gratiá dei: nauim locutionis ad portū dirigo sed tamé iterū ad te reuertor loquendo. Tu. n. rogasti ut uerba scé āmonitionis scriberé tibi. Ego uero si nō ut debui: tamé per gratiá dei ut potui ex dcis sanctorū patrū ad tuá cōmonitioné sententias collegi: q̄s tue dilectioni i hoc libro repsentaui. Ecce igit̃ soror mihi ĩ xp̄o dilecta. hés bone uite monita. Datū é tibi consiliū bene uiuendi & ét norma. Nulla iá ignōrátia a pccō te excusat. Nō es iá nescia bone uite. Nō. n. ĩprudés aut ignara bene uiuendi. Iá non poteris dicere per ignorátiá peccaui. Quare quia iá lex exposita é tibi: quá debes sequi. iá ostensa sunt tibi precepta bene uiuédi. iam demonstratū est tibi qualiter in domo dei debeas conuersari. q̄lis debeas esse iam ostensum est tibi. Iam habes cognitionem mandatorum iam scis quid sit recte uiuere. Vide ergo ne ultra offendas. Vide ne deinceps bonum quod nosti decipias: bonum legis: male uiuendo contemnis. Si bona que legis male uiuendo contempseris in conspectu dei nimis eris culpabilis. Quare: quia melius est uiam salutis non cognoscere: q̄ post cognitionem retroire. Ergo acceptum donum scie méte & ope retine: Imple oper̃ q̄ didicisti p̄ceptiōe. Soror uenerabilis. Iterū iterūq3 p̄cipio tibi: ut summo studio custodias monita huius libri.

De obsecratione. lxxiii.

E dep̄cor soror carissima in Christo. ut te non pigeat audire ea que tibi dicere uolo cum ma-

gno desiderio:qa ī xp̄o te multū diligo iō tibi cōſciē tiā oſtēdo meā. Sed dum ibi pccā mea māifeſto: ne forte aures tuas polluam timeo. Te tamē rogo dile cta ſoror ī xp̄o:ut des ue/ niā mihi pccōri idigno. Ego miſer & pccōr a pri/ mis fere ānis cōtaminaui uitā meā.ſp noua pccā ue teribꝫ cōiūxi. ſp pccā pcīs addidi:peccare nūq̄ ſinui: bonū qđ facere debuerā nō feci:& malū qđ nō de buerā facere feci. Ego mi ſer nō ſū dignꝰ uidere alti tudinē celi p̄multitudīe ī i qtatis mee quoniā irrita/ ui irā oīpotētis dei aduer/ ſū me & īnumerabilia ma la corā eo cogitaui dixi & feci ab īfātia mea uſqꝫ ī p̄ ſētē diē.Ego īfelix pecca/ ui ī īfātia:peccaui ī pueri/ tia:ī adoleſcētia:ī iuuētute ſed ēt qđ ē grauiꝰ & picu loſus peccaui ī ſenectute. Cecidi miſer ī ceno flagi/ tioꝝ.Ego reus cecidi ī fo ueā pcōꝝ. Ego culpabilis ī puteū īiqtatis.Ego īfelix cecidi ī ꝓfūdū maloꝝ de/ ſcēdi miſer īuolutabꝝ ui/ tioꝝ. Heu miſer heu infe lix cecidi& p me nō ualeo ſurgere. Te ergo dep̄cor ſorō ī xp̄o amabilis ut me ſubleues manū tue orōis. Manū tue orōis mihi por rige & me de ꝓfūdo uitio rū extrahe. Tue īterceſſio nis manū cōtēde & me đ fouea īiqtatis eripe. Sorō cariſſima certꝰ ſū ꝙ ſi tu pactū qđ cū xp̄o pepegi/ ſti ſeruaueris:& tibi dabi/ tur corōa ī eterna gaudia: & mihi:pccōri dabit̄ uēia in hac uita. Si tu ea q̄ xp̄o uouiſti deuota mēte īple/ ueris:& mihi īdigno ueni am obtinebis:& tu cū ſcīs uirgībus ī celeſti thalamo letaberis. Honeſta uirgo certꝰ ſū nec dubito ꝙ tua uirginalis orō poterit ob tinere ueniā pcōꝝ meoꝝ

mihi īdigno. Soror uene-
rabilis si tu ī seruitio dei si
cut pollicita es pseuerau e
ris:& mihi pcōri īdulgēti-
am cōseqris:& tu īter cho
ros uirginū ī ppetuū exul
tabe.is. Hōesta uirgo:ro-
go ut ītēta mēte audias q̄
dico. Tu es soror mea de-
tissima ī xp̄o:p cuius īter-
cessionē mūdari a pccōꝝ
meoꝝ sordibꝫ nō dubito
Si tu honorabilis uirgo ac
cepta es uirgo deo:& si tu
cū Iesu xp̄o sponso tuo ca
sto cubili cubaueris:p sa-
lute mea qcqd ab eo petie
ris īpetrabis: Si tu soror
castis āplexibꝫ xp̄m āple-
xata fueris: pfecto mihi
pcōri ueniā obtinere po-
teris. Si tu āplexibꝫ xp̄i fla
grātissimo odore uirgini
tatis adheseris:mihi indi-
gno īdulgētiā obtinebis.
Si Iesū xp̄m spōsū celestē
sup oīa amaueris: & ī eius
dulcissimo amore reqeue
ris:delictorū meoꝝ abso-
lutionē acqrere poteris: ī
Iesus xp̄s spōsus tuus non
te cōtristabit: sed quodcū
qꝫ petieris tibi dabit: q te
sue copule sociauit:multū
n.te diligit:qa suo sāguine
te redemit. Igr̄ amor tuus
ī xp̄o erit pcōꝝ meoꝝ re
missio. Spem remissionis
hēo: si tu carissima soror
qu- multū diligo ītraueris
cum xp̄o ad nuptias ī cele
stē thalamū. Tu soror ue-
nerabilis ī die districti ac
tremēdi iudicii dei solatiū
meū eris: ubi sū redditu-
rus rationem de culpis &
negligētiis meis. Meritū
etiā tue sancte uirginitatis
minuet penam mee iniq-
tatis. Amen.

Laus omnipotenti deo.

Impressum Venetiis
per Bernardinum
de Benaliis Per
gomensem.
Mccccl xxxxii. die. xxx.
Maii.

